

سەئىدى

بۇستىتان

تەرجىمە قىلغۇچى: قۇربان بارات
مەسئۇل مۇھەررىرى: غوجەك خۇداۋەردى
مۇھەررىرى: ئابلىمىت ھاجى

شىنجاڭ ياشلار نەشرىياتى

بوستان

شىنجاڭ ياشلار نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى قۇرۇلۇش كوچا 9 - قورا)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1983 - يىل 9 - ئاي 1 - نەشرى

1983 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلدى

ئۆلچىمى: 1092 × 787 م 32 كەسەم. باسما تاۋاق: 5.5

سانى: 50.300—1

كىتاپ نومۇرى: M10124.72 باھاسى: 43 پۇك

نەشرىياتتىن

پارس خەلقىنىڭ 13 - ئەسىردە ئوتكىن ئۇلۇغ مۇئەپپەك-
كۇر شائىرى سەئىدى (تولۇق ئىسمى - شەيخ مۇسلىھەددىن
سەئىدى شىرازى) نىڭ «بوستان» ناملىق مەشھۇر ئەسىرى
پارس كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئەڭ قىممەتلىك يادىكارلىقلار-
دىن بىرى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى جاھان مەدەنىيەت غەز-
نىسىدە پەخىرلىك ئورۇنىنى ئىگەللەيدۇ. شېئىرى ھەكايىلەردىن
تۈزۈلگەن 10 بايلىق بۇ نادىر ئەسەردە ئىجتىمائىي تۇرمۇش
نىڭ ئەڭ مۇھىم تەرەپلىرى - پىكىر - تەدبىر، شەپقەت - ئادا-
لەت، سېخىلىق، قانائەت، خەيرى - ئىھسان، مېھرى - مۇھەببەت،
مەرتلىك، ساداقەت، خەلقپەرۋەرلىك ۋە باشقا ئالدىنقى گۇ-
زەل ئەخلاق - پەزىلەتلەر يارقىن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن؛ جاھا-
لەت، زالىملىق، ئاچكۈزلۈك، ئالدامچىلىق، ھەسەتخورلۇق قاتار-
لىق يىرگىنىشلىك ئىللەتلەر كەسكىن تەنقىت قىلىنغان.

بۇ كىتاپ نوۋبەت ئىتتىپاقى ئۆزبېكىستان دولەت بەدىئى
ئەدەبىيات نەشرىياتىنىڭ 1960 - يىلىدىكى ئۆزبېكچە نەشرىدىن
تەرجىمە قىلىندى.

مۇندەرىجە

كىتاپنىڭ يېزىلمىشى سەۋىيىسى

- بىرىنچى باپ مەبلىكەتنى ئىدارە قىلىش تەدبىرلىرى ئادىللىق
- ۴ ۋە توغرا پىكىر قىلىش توغرىسىدا.....
- 64 ئىككىنچى باپ ئىھسان توغرىسىدا.....
- 87 ئۈچىنچى باپ مۇھەببەت توغرىسىدا.....
- 94 تۆتىنچى باپ كەنتەرلىك توغرىسىدا.....
- 107 بەشىنچى باپ رازىلىق توغرىسىدا.....
- 113 ئالتىنچى باپ قانائەت توغرىسىدا.....
- 121 يەتتىنچى باپ تەربىيەت توغرىسىدا.....
- 145 سەككىزىنچى باپ شۈكرى ۋە ئامانلىق توغرىسىدا.....
- 157 توققۇزىنچى باپ تىۋە توغرىسىدا.....

كىتاپنىڭ يېزىلىش سەۋىۋىسى

ئۇزۇن زامان كېزىپ يۈردۈم جاھاننى،
ئارىلاشتىم تۈرلۈك ئادەم ئەھلىگە.
قانچە - قانچە خامانلاردىن نەپ ئالدىم،
جاھان كېزىپ ئىگە بولدۇم بەھرىگە.
ھىچقەيەردە كورمىدىم مەن شېرازدەك،
ئادىمى خىل، مېھرى ئىسسىق يۇرتۇمنى.
تازا ئۈلكەم خىيالىمدىن كۈتەردى،
ئۈزگىلەرنى - شام ئېلىنى ۋە رۇمنى.
دوستلىرىمغا سوغا - سالام ئويلىدىم،
جاھان ئارا بوستانلارنى كەزگەندە.
قەن بولدى كەلگۈچىدە مىسردىن،
يېقىنلىرى شات بولدى بەرگەندە.
مەندە گەرچە بولمىسمۇ قەن - گىزەك،
سوز ئەكەلدىم، شېكەر تامار مەندىنمۇ.
ئۇ قەن ئەمەس ئەللەر شوراپ يەيدىنغان،
ئەمما تەمى ئېشىپ چۈشەر قەندىنمۇ.
ئىقبال قەسرى بىنا قىلدىم بۇ سوزدە،

مۇن ئىشىك بار تەربىيەتكە دالالەت.
بىرى ئۇنىڭ يىنىرى بىلەن تەدبىرلەر،
ئەلگە قىلماق شەپقەت بىلەن ئادالەت.
ساۋاپ ئىزلەپ سەخلىمىككە، شۇكرىگە،
ئىككىنچى باپ بايان بولدى ئەسلىدىن.
ئۈچىنچىسى مۇھەببەتتۇر سەمىي،
سوز بارمايدۇ مەجبۇرلانغان ئىنساندىن.
تۆتىنچى باپ خۇلقى - مەجەز توغرىلىق،
بەشىنچى باپ رىزالىقنىڭ بايانى.
ئالتىنچى باپ بولۇپ چىقتى تەپسىلات -
قانائەتلىك مەرد قەلبىنىڭ ئايانى.
يەتتىنچى باپ تەربىيەتتىن سوزلەيدۇ،
سەككىزىنچى تىنچلىقنى قىلار ياد.
توققۇزىنچى بابى توۋە توغرىلىق،
ئۇنىنچىسى ئاخىرقى باپ - مۇناجات.
يازغىنىدا ساۋادەتلىك يىل ئىدى،
ئىككى ھېيت ئارىلىقى دەلمۇ - دەل.
سانا ئىدى ئالتە يۈزۈ ئىلىك بەش،
غەزىنەمگە دۇرلار تولدى چاقناپ ھەل.

× ×

سالغىن قۇلاق دانا كىشى - ھۈندەرمەن،
ئىشىك ئەمەس ئىزلەش ھۈندەر ئىدىۋىنى.
گاھى شايى، گاھ بەقەسەم توقۇپىسىن،
چۈشۈرسىمۇ گەر پاختىنىڭ نەرقىنى.

ئىشەنمىسەڭ پاكلىقىغا سوزۇمنىڭ.
ياخشىلىق قىل، پىنھان بولسۇن گۇنايم.
قىلمىشىغا ئىپتىخار يوق دىلىمدا،
ئارزۇ بىلەن قانات يازدى خىيالىم.
بىرەر بىيىت ياراپ قالسا كۇپايدە،
مەردانە بول، تەنە قىلما سەن ماڭا.
شېرىمنىڭ قىممىتىدۇر خوتەندە —
خۇددى خوتەن ئىپارىدەك كەم باھا
ئەيىپلىرىم پەردىلەندى، سادايىم —
ماڭلانغاچقا نەي گۇندەك يىراقتىن.
گۈلۇستانغا گۈل كەلتۈردۇم بۇ قېتىم،
بول بەھرىمەن بۇ گۈل چاچقان پۇراقتىن.
ئېلىپ كەلدىم ھىندىستاندىن مۇچ ياكى،
گۇنىڭ گوشتى يۇمشاق خۇددى خورمىدەك.
ئۇرۇقچىنى چاقساڭ مېغىزى چىقىدۇ،
تەمى شىرىن تىللىرىڭنى يارغۇدەك.
خوشامەتكى - بولدى ماڭا يات خىسلەت،
مەدھىيىلەشنى خالىمىدىم شاھلارنى.
پالانچىگە بېغىشلىدىم دىمىدىم،
مېھنەت بىلەن تۈزۈپ چىققان باپلارنى.
چۈشەنگەنلەر دىگەي: سەئىدى شان تاپتى،
سەئىد ئوغلى بۇبەكەردۇر بۇندا خان.
دەرت - ئەلەملەر قىيىنىمىدى شائىزنى،
يەكۈلپەتتە ئىلاجىسىز قالماقتان.
ئايا سەئىدى، ماختىنىشنى توختاتقىن،
ساداقەتنى ئايان قىلغىن خىزمەتتە.

شاھ — يوللۇچى، سەن يوللارنى بىلگۈچى،
چىن سوزلەرنى قىلىۋېتىشى سەن ئەلۋەتتە.
نەمە ھاجەت دىمەك قىزىل يولۋاسقا،
توققۇز ئاسمان ئاياقلىرىڭ ئاستىدا.
دىگەن ئاگا: ئاسمانلارنى دەسسەمە،
بەلكى يەرگە يۈزۈڭنى سۇر ۋاقتىدا.

بىرىنچى باي

مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش تەدبىرلىرى، ئادىللىق
ۋە توغرا پىكىر قىلىش توغرىسىدا
بۇ سوزلەرنى دىگەن ئىكەن ھورمۇزغا،
نوشىراۋان كېتەر پەيتتە جاھاندىن.
غېرىپلارنىڭ كوڭلىنى ئال ھەمىشە،
ھەرگىز راھەت كوزلىمىگەن زاماندىن.
سەن راھەتنى ھەۋەس قىلساڭ مۇبادا،
تىنچمايدۇ قول ئاستىڭدا ئۆلكىلەر.
ئەقلى بارلار، خوپ كۆرمەيدۇ ھېچقاچان،
قويىچى يېتىپ، يىنسە قويىنى بوزىلەر.
مۇھتاجلارنى چىقار دائىم ھاجەتتىن،
تاجىنى شۇلار كىيگۈزىدۇ شاھلارغا.
شاھلار — دەردىخ، خەلق بولسا يىلتىزى،
يىلتىز ھايات بىرەر ئۆسكەن شاخلارغا.
ئەل كوڭلىنى زەنجىمىگەن ھېچ ئوغاۋوم،

ئەل رەنجىسىم قۇرۇپ قالار يىلتىزنىڭ.
پاك بول ئەگەر ياخشى يولنى ئىزلىسەڭ،
ياخشى ئۆمىت بولسۇن يورۇق يۇلتۇزۇڭ.
پادىشادا تەدبىر بىلەن دىت بولسا —
بۇلار ئۇندا ئۆمىت بىلەن ئېھتىيات.
پاناھدا كۈنۇڭ ئوتەر بىخەتەر،
پادىشاينىڭ قىلىسا شۇنداق ئىجتىھات.
مۇنداق شاھلار زىيان سالماس خەلققە،
بىلەر ئۇلار ئاپەت كېلەر زۇلۇمىدىن.
پادىشادا بولمىغاندا بۇ خىسلەت،
ئەلنىڭ كۈنى يامان بولار ئولۇمىدىن.
مۇنداق ئەلدە راھەت كۆرمەس ھىچكىم،
تاپالمايسەن ئۇندىن ھەرگىز ئاۋاتلىق.
ئەلنىڭ كوڭلى سۇ ئىچمىسە شاھىدىن،
تاشتىن قاتتىق بولۇپ قالار ھاياتلىق.
ئەلنىڭ كوڭلى خاراپ بولغاچ شاھلاردىن،
چۈشلىرىگە كىرەر پەقەت ئاۋاتلىق.
يامانلىقىمۇ كېلەر پەقەت زۇلۇمىدىن،
مەھلىكەتنى قاپلاپ كېتەر خاراپلىق.
بۇنى ئوبدان چۈشىنىدۇ ئۇلۇلار،
زىيان سالار ئەلنىڭ زۇلۇم كۆرمىگى.
ئاۋام خەلق كۈچ - قۇدرىتى دولەتنىڭ،
پەقەت شۇلار مەھلىكەتنىڭ تۇرۇڭى.
ئىش ئاۋۇيدۇ توپۇپ يىسە مەدەتكار،
سەن دىخانغا ياردەم كۆرسەت، قىل گۆھەك.

قىلما ھەرگىز ياخشىلىققا يامانلىق،
مەرتلىك ئەمەس ئاڭا زەرەر كەلتۈرمەك.

× ×

شاھى خىسراۋ شىروپىگە دەپتىسكەن،
ئاغرىپ ئولۇم ياستۇغغا قويۇپ باش:
ھەممە ۋاقىت نەزەردە تۇت خەلقىنى،
بولسۇن ئىشلىڭ ئەل ئىشىنى ياخشىلاش.
قاچما ھەرگىز ئادالەتلىك تەدبىردىن،
شۇندا ئەلنىڭ رەشى ساڭا باغلىنار.
زومىگەردىن قاچار ھامان ئادەملەر،
ئارقىسىدىن شىكايەتلەر تارقىلار.
خانۇ - ۋەيران بولار ئاخىر ئوزنومۇ،
ئەلگە زىيان سالسا كىمكى مۇبادا.
بىلگىن ئوغاۋم، تۇل ئايلىنىڭ ئاھىدەك،
ئوتكۇر قىلىچ بولمايدۇ بۇ دۇنيادا.
بىر تۇل ئايال چىراق ياقسا كۆپىنچە،
شەھەر بويلاپ تارقىلار ئوت ئاپىتى.
قىلسا كىمكى ئىنساپ بىلەن خاقانلىق،
مەنسۇپ بولار ئاڭا جاھان راھىتى.
نوۋەت يېتىپ ئولۇپ كەتسە ئاۋام ئەل،
ئۇنى خۇدا رەھمىتى دەپ يادلايدۇ.
يامانلارمۇ، ياخشىلارمۇ ئوتۇشەر،
ياخشىلارنى ئەسلەپ خەلق ماختايدۇ.
ساڭا ياران بولالمايدۇ قان يالاپ،

ئەلنى تالاپ خەزىنە ئىنى توشقۇزغان.
خۇداغىمۇ يېتەر زالىم دەستىدە،
ئەل قەلبىدىن كۆتىرىلگەن دات - پىغان.
ئەلگە ئازاپ سالغۇچى ئۇ پەسكەشلەر،
مال - مۈلۈككە توپىماي ئوتتەر ئەبىدى.
يامانلىقتىن قول ئۈزمەيدۇ زوراۋان،
ياغار ئەلنىڭ لەنەت بىلەن نەپىرتى.
پايدىلىقتۇر ياخشىلارغا يان بەرمەك،
زىيان بولار سۈكۈت قىلماق يامانغا.
زالىملارنىڭ يىلتىزنى قۇرۇتقىن.
رەھىم قىلما ئەلگە زۇلۇم سالغانغا.
زالىملارغا بەرمىگىن ھىچ ئامانلىق،
تېرىسنى تەتۈر قىلىپ شىلگىن ھەم.
كەسكىن ئاۋال بورىلەرنىڭ بېشىنى،
قوينى تامام يەپ بولۇشتىن مۇقەددەم.
بىرەر جاينىڭ نامى چىقسا يامان دەپ،
چىچەن ئادەم ئاڭا قەدەم قويمايدۇ.
مۇساپىرنى ھورمەتلىگىن، ياخشى كۈت،
ئوز يۇرتىدا سېنى ياخشى ئويلايدۇ.
مۇساپىرنى ياخشى كورسە ئۇلۇغلار،
ياخشى نامى تارقىلىدۇ جاھانغا.
قايسى جايدا ئەگەر غېرىپ خورلانسا،
ئايلىنىدۇ شۇ جاي خاراپ ماكانغا.
سەن ئوزۇڭنى سەيياھلارغا يېقىن تۇت،
ئۇلار بىلەن نامىڭ تارقار ھەر قاياق.
مېھمان بىلەن مۇساپىرغا يار بولغىن،

بولغىن پەقەت ساختىلاردىن ھۇشيارراق.
ئاتۇنۇشتىن ھەزەر قىلغان ياخشىدۇر،
ياۋمۇ دوستىڭ كورۇنىدۇ بەزدە.
ئىززەت قىلغىن قەدىردانىڭ بولسا كىم،
ھىلە - مېكىر بولماس ئۇنىڭ قەلبىدە.
گۇزاق خىزمەت قىلسا كىمكى، قەدىرلە،
گۇنتۇپ قالما، توغرا ئۆتمە ئالدىدىن.
ماغدۇرىدىن كەتسە قېرىپ مۇبادا،
ياخشىلىق قىل، خەۋەر ئالغىن ھالىدىن.
ئاڭلىدىمكى، خىسراۋ زۇلۇم سالغاندا،
شاپۇر يەنە قىبىتۇ سەۋرى - ئىناھەت.
ھالى يامان كۈنگە چۈشۈپ قالسىمۇ،
ئۇ خىسراۋغا دەپتۇ مۇنداق ھىكايەت:
ئەي ئادىل شاھ! مەن جاھاندا قالمايمەن،
سەن قالارسەن قىلساڭ ئەگەر پەزىلەت.
يىگىتلىگىم سېرىپ بولدى يولۇڭدا،
يامان كۈنگە قالدىم قېرىپ ئاقمۇەت.
گۇنداق قىلما، يول قويغىن ئىخۋاغا،
قىنىمىغىن ھەرگىز قېرىپ ئىنساننى.
قوشلاپ ئازار بەرمىسەڭمۇ سەن ئاڭا،
يامان پەيلى جازالايدۇ ئۇ جاننى.
غەزىنىچى قىلسا ساڭا خىيانەت،
تەكشۈرۈشكە نازارەتچى توختاتقىن.
بىللە بولۇپ ئالسا ئەگەر ئىككىسى،
رەھىم قىلماي خىزمىتىدىن بوشاتقىن.
ئىككىسىنى بىللە قويساڭ كوپ خاتا،

مىكرى قىلسا ھەر بالانى تاپىدۇ. قول پېرىشپ، تىللىرىنى بىر قىلىپ، بىر - بىرىنىڭ ئەيىۋىنى ياپىدۇ. ئەگەر ئوغرى خەۋپلەنسە ئوزۇنلار، ئوز يولىدىن تىنچ ئوتەر كارۋانلار. سەن بوشاشساڭ، كۈچەپ قالار دۇشمىنىڭ، غەزەپلەنسەڭ، چېكىنىدۇ شۇئانلا.

بولسۇن سەندە غەزەپمۇ ۋە شەپقەتمۇ، تىۋىپلاردا بولار مەلھەم ھەم نەشتەر. بولغىن سېخى، خۇش مىجەزلىك، مەردانە، ھەق يولى شۇ: غېرىپلارغا سال نەزەرمۇ، باقى ئەمەس ئادەم ئومرى دۇنيادا، قالار پەقەت ياخشى ئىشى ۋە نامى. قالار قازغان كويچەكلىرى، كۆۋرۈكلەر، جاپا بىلەن سالغان ھويلا - ئارامى، ئۆلگىنىدە قالمىسا ھىچ نام - نىشان، مۇئىسى يوق دەرخ بولار مۇنداق جان. ئىززەت، ئىدىدۇ ساڭا رەھمەت دىيىشۇ، ياخشى ئىشلار قالمىسا گەر ئارقىڭدا، ئېتىم ئوچمىدى ئوتەي دىسەڭ جاھاندىن، ئۇلۇغلارنى تۇتقىن دائىم يادىڭدا.

×

×

ئوتۇپ كەتكەن زامانلارغا سال نەزەرمۇ، ئوتتى شاھلار، ۋەيران بولدى تاج - تەختلەر.

ئۇلار ئوتتى، قالدى يەنە كونا ساز،
قالدى ئاشۇ نەغمە - ناۋا، كىشەتلەر.
بەزىسىدىن مەڭگۈ ياخشى نام قالدى،
بەزىلىرى زالىم دىگەن نام ئالدى.

X

X

سالما قۇلاق سەن غەرەزلىك كىشىگە،
سوزلەپ قالسا نىيىتىنى ئويلاپ بىل.
تۇنجى گۇنا ئوقماسلىقتىن بولىدۇ،
ئۈزرە ئېيتىپ قالسا ئۇنى گەپۈ قىل.
گۇناھقا توۋە قىلسا كۇپايە،
ئولتۇرمىگىن، ئامانلىق بەر ئۇ جانغا.
نەسەت قىل، نەسەتتەكە كۈنمىسە،
جازالمىغىن، تاشلا ئۇنى زىندانغا.
بۇ گۇناھكار تۈزەلمىسە شۇندىمۇ،
يىلتىزىنى قۇرۇت ئۇنىڭ ئەبەتتە.
ئولتۇرۇشكە ئالدىرىما، سولاپ كور،
كېسىلگەن باش ئۇلانمايدۇ جەسەتكە.
كەلگەندىمۇ گۇناھكارغا ئاچچىغىڭ،
سەۋرى قىلغىن، ئوت ئالمىسۇن ھاپىجان.
ئوڭاي سۇنار بەدەخشانلىق لەيلىسى،
سۇندى بولدى، پۈتۈن بولماس ھىچقاچان.

ھىكايەت

بىر ئىنسانكى چىقىپ كەلدى دېڭىزدىن،
كەزگەن ئىكەن يايلاق تالاي چوللەرنى.

ئىلىم - بىلىم تىرىلىغاندىن ئايلاندى،
ئەرەپ، تۈرك، رۇم قاتارلىق ئەللەرنى.
كۆپىنى كۆرۈپ، كۆپ ئىشلارنى بىلىپتۇ،
سەپەرلەردە بوپتۇ تالاي سۆھبەتتە.
چوڭ دەرەختكە يۈكسەك ئىكەن گەۋدىسى،
بىراق ئومۇرى ئوتكەن ئىكەن كۈلپەتتە.
ئۇ دېڭىزدىن چىقىپ كىردى شەھەرگە،
شەھەر شاھى ئىدى ئادىل، ئىنسانچىلىق.
نىيەتلىرى خالىس ئىدى، كۈڭلى پاك،
ئىش قىلاتتى غەربىيلارغا ساۋاپلىق.
پادىشانىڭ خادىملىرى مېھماننى،
كۈتۈۋالدى، يۇيۇندۇردى ھاممامدا.
ئوردا تامان تازىم بىلەن كىردى ئۇ،
پادىشاغا بولدى سائەت - سالامدا.
دىدى قويۇپ قوللىرىنى كوكسىگە:
دولەت، بەخت ئايرىلمەس ئۇن سەن شاھتىن.
شاھ دىدىكى: نىمىلەرنى بىلۈرسەن؟
كىم بولمىسەن؟ كەلدىڭ ئوزۇڭ قايقتىن؟
نىمىلەرنى كوردۇڭ مېھمان شەھرىمدە،
ئايماستىن سۆزلە ياخشى - ياماننى.
مېھمان دىدى: ئەي شاھ بويىسەن باشپانا،
خۇدا ئېزىز قىپتۇ بۇندا ھەر جاننى.
ھېچقەيدىردە كۆرمىگەن مەن مۇنداق يۇرت،
ئادەملىرى خۇش مەجەزلىك، شات ئىكەن.
مەيخانلار خاراپلاشقان؛ پۇقراغا -
ئەلەڭ - سەلەڭ مەس يۈرۈشلەر يات ئىكەن.

شەھەر شاھى رەنجىتمەپتۇ ئېلىنى،
ددى مېھمان ياخشىلىقتىن سوز ئاچتى.
سوزلىرىدىن چاقناپ كەتتى گوھەرلەر،
مەرەمەتلىك شاھمۇ ئاگا زەر چاچتى.
ماقۇل كوردى سوزلىرىنى ئادىل شاھ،
ھورمەت قىلىپ ئورۇن بەردى يېنىدىن.
مىنىتدارلىق ئىزھار قىلىپ سوزىگە،
سوراپ قالدى: ئوزەڭ كىملەر ئەھلىدىن؟
كەچمىشىنى بايان قىلدى ئۇ مېھمان،
شاھ ئالدىدا ئاشتى يەنە ئىززىتى.
شاھ ئوزىچە ئويلار ئىدى، مېھماننى —
ۋەزىر قىلىپ تۇتۇپ قالسام شۇ پېتى.
ئۇ كوڭلىدە قىلىپ كوردى مەسلىھەت،
بۇ مۇساپىر باپ كىشىگەن ۋەزىرگە.
لېكىن ئۇنى ئاستا - ئاستا ئوستۇردى،
ئورۇن قويماي كۈلكە بىلەن ھىزىلگە.
سىناپ كوردى ئاۋال ئەقلى، ئىشىنى،
ئۇندىن كېيىن يۈكسەك قىلاي قەبرىنى.
دەرت - ئەلەمدە قويبار سېنى كوپ ۋاقىتە
ئۇلۇڭلىساڭ ساختىپەزىلەر ئەھلىنى.
سەن نىشانغا ئوق ئاتىغىن ئالدىراپ،
ئاۋال ئۇنى ئالغىن ياخشى مولچالغا.
بىر ئادەمنى سىنماستىن كوپ ۋاقىتە،
ئېرىشمىگەڭ قىيىن ئېنىق ئەھۋالغا.
ھەر تەرەپتىن سىناپ كوردى پادىشا،
ددى ئاخىر، تاپتىم ياخشى ئىنساننى.

ئۇستا ناتىق، پاراسەتلىك كىشىگەن،
بىلىدىكەن ياخشى بىلەن ياماننى.
شەھەر شاھى ئۇلۇغلاردىن چوڭ بىلىپ،
ئوڭ قۇل ۋەزىر قىلىپ قويدى مېھماننى.
ئۇ كىشىمۇ مەرىپەتلىك ئىش كوردى،
ھۆكۈمى قايىل قىلدى ئەھلى زاماننى.
مەملىكەتنى قىلدى ياخشى ئىدارە،
خەلق زۇلۇم كۆرمەي ئوتتى بىمالال.
ئاقماس بولدى غەرەزلىكلەر سوزلىرى،
ئاچالمىدى ئېغىز، تېلى بولدى لال.
ئەل نۇرلاندى، يورۇق يۇرتقا ئايلاندى،
كونا ۋەزىر ئەلەم بىلەن داغلاندى.

ئوزىنىڭ ئەقلۇ - ھۇشى بىلەن ۋەزىرلىك مەنسىۋىگە ئېرىش
كەن بۇ كىشىگە كونا ۋەزىر ھەسەت قىلدى، پادىشا ھوزۇرد
دىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى كۆرەلمەي، ئۇنىڭغا دۇشمەنلىك
قىلىشقا باشلىدى. ئىشلىرىدىن بىرەر نۇقسان تاپالماي، ئىلاجى
سىز قېلىپ، ئۇنىڭغا قىلىنمىغان گۇنالارنى دوڭگەپ توھمەت
قىلدى، ئۇنىڭ ئۇستىدىن پادىشاغا چېقىمچىلىق قىلدى:

جاھانكەشتە ئادەم ئەدەپ بىلمەيدۇ،
مال - دۇنياغا لايىق ئەمەس سەيياھلار.
داغ تەككۈزەر پادىشانىڭ شەنىگە،
نىيەتلىرى بۇزۇق مۇنداق ساياقلار.
ئۇنۇتسامدىم پادىشانىڭ تۇزىنى،
كۆز يۇماتتىم خىيانەتنى كۆرگەندە.

گۇمان بىلەن سۆزلەش ئەمەس خىسلىتىم،
بايان قىلدىم ئىشنى ئېنىق بىلگەندە.
ۋەزىرىڭنى كورۇپ قاپتۇ بىر قۇلۇم،
ئۇزۇق ئىكەن، قۇللار بىلەن بوپتۇ يار.
است سوزلىدىم، ئاساسم بار سوزۇمگە،
سناپ كورگىن، ئوزۇڭدىدۇر ئىختىيار.
يامان بولدى بۇ ئىش ئۇنىڭ شەنىگە،
ياخشى بولماس قويۇپ بەرسەڭ پەيلىگە...
كىچىككىنە نۇقسان تاپسا دۇشمىنىڭ،
چىقىپ، شاھنىڭ غەزىۋىنى قوزغايدۇ.
ئوت قويۇشقا بىر تال ئۇچقۇن كۇپايە،
ئوت تۇتاشسا دەرەخنىمۇ قويمايدۇ.
بۇ سوز قىلدى پادىشانى دەرەزەپ،
قايىناپ تاشتى پۇرۇلغان قازاندەك.
ئولتۇر ئۇنى دەيتتى ئۇندەپ غەزىۋى،
ئەمما سەۋرى توستى يولنى قاپلاندىك.
مەرتلىك ئەمەس ئوز كىشىڭنى ئولتۇرسەڭ،
مۇنداق پەيتتە لازىم ياخشى ئويلانماق.
تەربىيەتكە يەنە ھاجەت قالامدۇ،
ئۇنىڭ ئىشى بولسا ئاخىر توغرىماق.
بىلىمگەندە پەزىلىتى - ھالىنى،
قويماس ئىدىڭ ئۇنى ھەرگىز ئوردىغا.
ئېنىقلىماي، ئوقماي تۇرۇپ ئەيىۋىنى،
قويما ئۇنى ھەرگىز چىقىم زۇلماغا.

پادىشا شەخسەن ئوزى يېڭى ۋەزىرىنى كوزىستىپ، ئۇنىڭ
ھەركەتلىرىنى نازارەت ئاستىغا ئالىدۇ. يېڭى ۋەزىرىنىڭ قېرى

بولۇشقا قارداي ياش يىگىتلەر بىلەن ھەمسۆھبەت ۋە ئۆل-
پەت بولۇپ يۈرگىنىنى كۆرگەن پادىشا ئۇنىڭدىن شۇبھىلىنىش
كە باشلايدۇ.

كېيىن پەيتى كېلىپ ئاكا دىدى شاھ:
قەدىرىڭىم، قىلىدىڭ مېنى خىجالەت.
بىلگەن ئىدىم سېنى ئاقىل ئادەم دەپ،
كۆرگەن ئىدىم سەندە پاكلىق، دىيانەت.
ھۇشيار، زىرەك كۆرۈنگەندىڭ سەن ماڭا،
لېكىن غۇبار مەۋجۇت ئىكەن دىلىڭدە.
ئەمدى بولدى، لايىق ئەمەس بۇ ماكان،
مەندىن ئۆتكەن، خاتالىق يوق سېنىڭدە.
بىر رەزىلىنى پانايمدا ساقلىغاچ،
بولدۇم ئاخىر خىيانەتنىڭ قۇربانى.
جاھانكەشتە كۆزلىرىنى چوڭ ئاچتى،
دىدى: ئەيىۋۇم نىمە جاھان سۇلتانى؟
دىلىم پاكىتۇر، ھىچ خاتا يوق مېنىڭدە،
مەن رەزىلىلىك يولغىمۇ كىرمىدىم.
قىلمىشلىرىم يول قويمايتتى گۇمانغا،
نىمە قىلدىم، نىمە ئەتتىم؟ بىلىمىدىم.
ئاڭلىغاننى ئېيتتىم ساڭا، — دىدى شاھ،
پاراڭ بولدى، تۇتتى مېنى ھاياجان.
كونا ۋەزىر دىدى ماڭا ئەيىۋۇڭنى،
ئۇ توغرىلىق بىلگىنىڭنى قىل بايان.
ئاڭلاپ گەپنى كۆلۈپ قويدى بۇ ۋەزىر:
— نىمە دىسە ئەجەپ ئەمەس ئۇ ئادەم.

ئۇ ھەسەتچى سېنى ئالداپ كېتىپتۇ،
ۋەزىر بولۇپ ئۆتكەن بۇندا مۇقەددەم.
مەنسۇننى توۋەنلىتىپ قويدۇڭ - دە!
ماڭا قىلماي قالارمىدى دۇشمەنلىك؟
ئەگەر شاھلار مەنسەپ بەرسە بىراۋغا،
ئاڭا دۇشمەن چىقىمىغۇمۇ بىر دەپلىك.
ماڭا دوستلۇق قىلارمىدى ئۇ ئادەم؟
مەن ئىززەتتە، خورلۇق بولدى بۇ ئاڭا.
بۇ توغرىلىق مەنلىك بىر سوز ئېيتاي،
ئەگەر خىلاپ قۇلاق سالساڭ سەن ماڭا.

مسال تەرىقىسىدە ھىكايەت

قاي كىتاپتا كورگەن ئىدىم، ئۇنۇتتۇم،
بىراۋ چۈشىدە كورگەن ئىمىش شەيتاننى.
ئىكەن قەردى شەمشات كەبى، يۈزى ھور،
ھوسىن نۇرى يورۇتارمىش ھەر يانىنى.
يېقىن بېرىپ دەپتۇ ئاڭا: ئەي شەيتان!
پەرىشتەدىن گۈزەل ئىكەن جامالىڭ.
تولۇن ئاينىڭ سۈرىتى بار ھوسنۇڭدە،
نېمە ئۇچۇن يامان نامۇ - ئەمالىڭ؟
سېنى دۇنيا پەس كوردۇ نېمىشقا،
سۈرەتلىرىڭ سىزىلىدۇ شۇنچە سەت؟
بۇ پاراڭنى ئاڭلاپ شەيتان بەختسىز،
بىر ئۇھ تارتتى، غەزەپ بىلەن چەكتى دەرت.
دىدى: شەكلىم خۇنۇك ئەمەس ئۇنچىلا.

بىراق قەلەم دۇشمىنىڭ ئىلىكىدە.
يىلتىزنى يۇلدۇم ئۇنىڭ جەننەتتىن،
شۇڭا مېنى تەسۋىر قىلار كۈلكىدە.
ئوزۇڭ كوردۇڭ، ئەمەس مەن ھىچ كۈلگۈدەك،
لېكىن مېنى سىزىشىدۇ دېۋىدەك.
ۋەزىرىڭنى ئوسال قىلدى مەرتىۋەم،
شۇڭا پىتنە لازىم بولدى ۋەزىرىڭگە.
گۇناسىزلا بولار سوزدە قەھرىمان،
ئەندىشەم يوق سېنىڭ غەزەپ - قەھرىڭگە.
تارازىسى خاتا بولغان غەلىبىچى،
نازارەتتىن قورقۇپ يۈرەر ھەمىشە.
خېتىم توغرا، شۇڭا نۇقسان ئىزلەنسە،
قەلىمىدىن يوقتۇر مەندە ئەندىشە.
قول سىلكىدى ئاڭلاپ كورۇپ پادىشا،
بۇ سوزلەرنى رەت ئەيلىدى شۇ پىتى.
ددى: ئاقلاپ كورۇش ئۇچۇن ئوزىنى،
سوز ئوينىتىش گۇناھكارنىڭ خىسلىتى.
دۇشمىنىڭنىڭ سوزى ماقۇل - يالغاندۇر،
لېكىن شەخسەن كۈزەتكەنمەن ئوزۇڭنى.
بۇ دەرگاھتا غايەت كوپتۇر گۈزەللەر،
ئاشۇلاردىن ئۇزەلمەيسەن كوزۇڭنى.
بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ كۈلدى مەرت ناتىق،
ددى: ئاشار راست سوزلىسەڭ ھورمىتىڭ.
كورگىنىڭ راست، لېكىن مۇندا بىر سىر بار،
ئاڭلاپ كورگىن، ئارتۇق بولار دولتىڭ.
مىلسەڭ كېرەك، كەمبەغەللەر دۇنيادا.

ھەسرەت بىلەن باقار دائىم بايلارغا.
ئوتۇپ كەتكەن مېنىڭ ئالتۇن ياشلىقىم،
ھەسرەتتە بار ئوتۇپ كەتكەن چاغلارغا.
ياشلار ھوسىن - گۈزەللىكىنىڭ بايلىرى،
قاراشلىرىم نادامەتتىن ئۇلارغا.
ياشلىقىمدا گۈلدەك ئىدىم ئوزۇمۇ،
ھوسنۇم تولۇق ئىدى گۈزەل نۇرلارغا.
مانا ئەمدى تەن مۇكەپچەيگەن، ساقال ئاق،
پىچىمدا كەلمەي قالار كېپەنمۇ.
قارا چاچلىق يىگىت ئىدىم مۇقەددەم،
يارىشاتتى قانداق كىيىم كىيىسەممۇ.
كومۇش غىشىلىق تامغا ئوخشاش ئاغزىمدا،
ئىككى قاتار گۆھەرلىرىم جاي ئالغان.
ئەمدى سوزلەپ تۇرغىنىمدا باق ماڭا،
گۇمران بولدى كومۇش غىشىلىق بۇ قورغان.
مەن ئۇلارغا قارىمايمەن نىمىشقا،
ئوتكەن كۈننى ئەسكە ئېلىپ ھەسرەتتە؟
ھېچ دېرەكسىز غايىپ بولدى ياشلىقىم،
بۇ كۈنۈمۈ باقى ئەمەس ئەلۋەتتە.
بۇ تەرتىپتە تىزغاچ ۋەزىر سوزلەرنى،
شاھ دىدىكى، ئىشەنچ تاپتۇق ئەمدى بىز.
ئەربايلارغا قاراپ ئېيتتى ئۇ كەسكىن:
ئاڭلىغان گەپ بولۇپ چىقتى ئاساسسىز.
ئەقلىم قېچىپ زۇلۇم سالغان بولاتتىم،
ئىشەنگەندە توھمەت بىلەن گۇمانغا.
قول قىلىچقا سوزۇلغاندا ئالدىراپ،

قول چىشلەيسەن قېلىپ ئاخىر پۇشمانغا.
غەرەزلىكلەر سوزى ھەرگىز سوز ئەمەس،
ئىشەنگەنلەر قالار ئاخىر ئەپسۇس يەپ.
ياخشىلارنىڭ مەنسىۋىنى كۈتەرگىن،
غەرەزلىكلەر بىلەر بۇنى جازا دەپ.
دانا ۋەزىر تاپتى يەنە شان - شوھرەت،
خىسلىتىنى ئايان قىلدى دولەتكە.
دەۋران سۇرۇپ، قىلىپ ئەلگە ئەسەنلار،
ئوتتى ياشاپ، نام قالدۇرۇپ ئەبەتكە.
قۇدرەتلىك، بىلىملىك شاھ ھىچقاچان،
غەم يىمەيدۇ توھمەت بىلەن ئىغۋادىن.
پادىشالىق تاجى ھارام بولىدۇ،
خام پىكىرلىك بولۇپ ئوتسە دۇنيادىن.
ئەقىللىقلار بولار ھامان سەۋرىلىك،
نادانلىققا قۇربان قىلماس ئەھدىنى.
جەڭگە ھازىر بولۇپ تۇرماس ھەدىسە،
غەزەپلەنسە تۇتار مەھكەم ئەقلىنى.

×

×

لەشكىرنىڭ كوپ، ئوزەڭ باتۇر بولساڭمۇ،
دۇشمىنىڭگە قىلما ھۇجۇم، توكمە قان.
ئاجىز دۇشمەن بېكىنىدۇ قورغانغا،
بىراق جەڭدە ئەل - يۇرت بولار كوپ ۋەيران.

× ×

زىندانلارنى تەكشۈرۈپ كور. سال نەزەر،
گۇناسزىلار باردۇر بەلكى قانچىلاپ.
بەربات بولسا تامام گۇۋال ئەمەسمۇ،
ئەللىك ياشقا كىرەرمىدى قايتىلاپ!
نام قالدۇرۇپ يېتىلگەن بۇ ياخشىلار،
قاخشاتمىقان ھەرگىز جاھان ئەھلىنى.
ئاج قالسىمۇ مەرتلىك بىلەن جان بېرەر،
يىمەس ھەرگىز يېتىملەرنىڭ ھەققىنى.

ھىكايەت

ئاكىلىدىم، بىر ئادالەتلىك پادىشا،
تون تىكتۈرۈپ كىيگەن ئىكەن ماتادىن.
دەپتۇ براۋ: ئەي بەختلىك تاجىدار،
شاھانە تون كىيگن قالماي قاتاردىن.
شاھ دەپتۈكى: شۇ كىيىمەمۇ كۇپايە،
ھەشمەتلىك، ئارتۇق بولار ئۇلىباس.
ھەۋەسلەرغۇ بولۇپ تۇرار كوڭلۈمدە،
بىراق غەزىنە ئەمەس يالغۇز ماڭا خاس.
ئۇ پۈتۈنلەي مەنسۇپ ھەربى قوشۇنغا،
ئەمەس ھەرگىز ياسىنىشقا، ئويۇنغا.

× ×

ھەربى قوشۇن شات بولمىسا شاھىدىن،
مەملىكەتتە بولماس تىنچ - ئامانلىق.
ياۋ ئەكەتسە ئىشىگىنى دىخاننىڭ،
بولار زۇلۇم ئاگا سېلىق سالغانلىق.
شاھ باج ئالسا، دۇشمەن ئالسا ئىشەكنى،
ھەرگىز روناق تاپالمايدۇ تاجۇ - تەخت.
تۇرلۇك - تۈمەن مۈە بەرەر ئوز خەلقىڭ،
پەرۋىش قىساڭ ئۈستۈرگەندەك دەل - دەرەخت.
مۈنىمۇ، يىلتىزنىمۇ قۇرۇتما،
ئاقىۋەتتە يەپ قالدىسەن پۇشايمان.
توخۇ يىسە چۈمۈلىنىڭ رىسقىنى -
ياخشى ئەمەس، چۈمۈلىلەر بەرەر جان.
پۇقرالارغا زۇلۇم سالماي ئۈتكەننىڭ،
كۈڭلى پۈتۈن، كۈنى ئوتەر راھەتتە.
خەلقىڭ قېلىپ نامراتلىققا، چەكسە ئاھ،
بۇ خىل ئاھتىن قورققان ياخشى ئەلۋەتتە.
زىمىن دىسەڭ، قولغا كىرەر سوز بىلدىن،
قىلما ئۇرۇش ۋە بەھۇدە تۈكسە قان.
قان تامچىلاپ چۈشسە ئەگەر زىمىنىگە،
ھىچنىمىگە گەرزىمەيدۇ بۇ جاھان.

× ×

ئاڭلىدىمكى، ئوۋغا چىقىپ شاھ دارا،
لەشكىرىدىن ئۇزاپ كەتمەش بىر كۈنى.

ئاڭا قاراپ يۈگرەپ كەپتۇ يىلقىچى،
ئويلاپ قاپتۇ گۇمان بىلەن شاھ ئۇنى:
ئېلىشىشقا كەلگەن دۇشمەن ئوخشايدۇ،
بىر ئوق بىلەن نابۇت قىلاي ئۇزاقتىن.
ئوقياسىنى توغرىلاپتۇ ئۇنىڭغا،
قۇتۇلاي دەپ بىر يولى بۇ تۇزاقتىن.
— پانايسىمىز ئەي شاھ، — دەپتۇ يىلقىچى،
ئىگەم ئوزى ئامان قىلسۇن ئېلىڭىنى.
سالىقن نەزەر، مەن يىلقىچىڭ بولمەن،
كۆپ يىللاردىن باقتىم مۇندا ئېلىڭىنى.
شاھنىڭ كۆڭلى چۇشۇپ شۇدەم ئورنىغا،
دەپتۇ كۈلۈپ: تاماس قالدېڭ ئەي نادان!
پەرىشتەلەر مەدەت قىلدى چېنىڭغا،
ئوق ئۇزۇشكە ئازلا قالدىم، بول ئامان.
بۇنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كېتىپ يىلقىچى،
دەپتۇ: شاھىم، قىلاي ساڭا نەسىھەت.
دانالىقتىن ئەمەس بىلىمەي ئوق ئېتىش،
ئالدى بىلەن دوست - دۇشمەننى پەرق ئەت.
ئۇلۇغلارغا مۇھىم شەرتتۇر ئىنتايىن،
ئاق - قارىنى، چوڭ - كىچىكىنى بىلىمەكلىك.
قانداق بولدى ئوز كىشىڭنى بىلىمسەڭ،
ئوز يېرىڭدە يۈرەلمىسەڭ يۈرەكلىك؟
مەن ئالدىڭغا كەلدىم ياخشى نىيەتتە،
تونۇيالماي قالدېڭ مېنى گۇماندا.
ئاڭا ئەگەر لازىم بولسا قايسى ئات،
ئۇنى تۇتۇپ چىقالايمەن شۇ ئاندا.

مەن تونۇيمەن باققان بارچە يىلقىمى،
ئوز يىلقىنى بىلگىن سەنمۇ مەن كەبى
نەسەتكە سېلىپ قۇلاق شاھ دارا،
دەپتۇ كۆلۈپ: بولاي ماقۇل سەن كەبى...
شۇندىن كېيىن بولۇپ دارا خىجالەت،
دەيتتى: بولماس بۇ نەسەت ئۇنتۇلسا.
تاجۇ - تەختكە خەۋپ يېتەر، ئىگەر شاھ،
ئەقىل - پەمدە يىلقىچىدىن كەم بولسا.
ھاۋالاردا ئۇچۇپ ئويناپ يۈرەرسەن،
كوكۇل بولسەڭ چاپا كەشلەر دادىغا.
كوزۇڭنى ئاچ، تەرك گەتكىن غەپلەتنى،
قۇلاق سالغىن مەزلۇملارنىڭ ئاھىغا.
ئەل زالىمدىن زۇلۇم كورسە دەۋرىڭدە،
ساڭا بولار بۇ زۇلۇمنىڭ گۇنايى.
يولاۋچىغا ئېتىلامدۇ يامان ئىت،
كوشكۈرتەمسە ئىگىلىرى، پانايى؟
ئەي سەن سەئىدى، سوزگە باتۇر، ھۇندەرۋەن،
قەلەم تىشى شەرەپ تاپسۇن غەلبەڭدىن.
بىلگىنىڭنى ئېيتقىن تامام، ھەق سوزلە،
ئېھتىيات قىل ھىلە بىلەن نەيرەڭدىن.
تەمە قىلساڭ بولار سوزۇڭ بىمەنە،
سەن خالاسكار بولغىن تەمە ئالدىدا.
ئىراق ياقتا بىراۋ بىر سوز ئاڭلاپتۇ،
غېرىپ كىشى دەپتۇ تاغنىڭ باغرىدا:
بولساڭ غەيرى بوسۇغىغا ئۇمتىۋار،
كەلسە بىراۋ ئىشىكىڭگە، قىلما خار.

رەنجىشنى ئىستىمىسەڭ كۆڭلۈڭنىڭ،
باشقىلارنى رەنجىتمىگەن سەن زىنھار.
غەربىيلارغا سالسا دائىم شاھ چاپا،
تاجۇ - تەختى قىلماس ئاڭا ھەم ۋاپا.

ھىكايەت

ئۇلۇغلارنىڭ ئىچىدىكى بىر ئالىم،
قىسسىسىنى ئېيتتى ئابدۇل ئەزىز ① نىڭ.
ئۇزۇڭنىڭ كوزى ئىكەن بىباھا،
كۈچۈڭ يەتمەس باھاسىغا ھىچ ئۇنىڭ.
نۇر چاقىنىپ تۇرار ئىكەن قۇياشتەك،
كېچىسىمۇ يورۇق ئىكەن تۇرغان جاي.
ئاچارچىلىق بولۇپ ئەلدە بىر يىلى،
شاھنىڭ بىلى بوپتۇ گوبيا ھىلال ئاي.
كۈچسىزلىنىپ قاپتۇ خەلق ئاچلىقتىن،
شاھ توق يۇرسە ئەھەس ئىدى ئىنساپتىن.
تامىغىڭدىن شېكەر - شەرۋەت ئوتەمدۇ،
خەلق زەھەر ئىچىپ ئولسە ئازاپتىن؟
رەھىمى كېلىپ شاھنىڭ يېتىم - قۇللارغا،
ساتتۇرۇپتۇ ئۇزۇڭنىڭ كوزىنى.
ساققان پۇلنى تارقىتىپتۇ بىر ھەپتە،
ئاچ ئېلىگە پىدا قىلىپ ئوزىنى.
بىراق ئاڭا دىدى تالاي مۇلازىم:

① ئابدۇل ئەزىز — ئەرەب پادىشاھلىرىدىن بىرى.

تاپالمايسەن ئەمدى مۇنداق گۆھەرنى.
ئاڭلىدىمكى، قۇلاق سالماي ئۇ دانا،
كوز ياش توکۈپ ئېيتقان مۇنۇ سۆزلەرنى:
زىبۇ - زىننەت ياراشمايدۇ شاھ ئۈچۈن،
ئەگەر ئېلى زەخمەت چەكسە، بولسا ئاچ.
كوزسىز ئۇزۇك تاقاپ يۈرسەم زىيانسىز،
زىيانلىقتۇر خەلقىم قالسا يالڭىچ.
ئاپىرىن دەپ ئېيتىش كېرەك، كىمدە - كىم،
ئوز ئېلىنى ساقلاپ قالسا ئاپەتتىن.
ئەل غېمىنى يىگەن مەردۇ - مەردانلار،
چاپا ئىزلەپ، ۋاز كېچىدۇ راھەتتىن.
شاھ تەختىدە ئارام ئالسا بەھۇزۇر،
ئەلنىڭ بىغەم ئۇخلىمىنى ناتايىن.
شاھ ئۇخلىماي يۈرسە ئەگەر تۇن بويى،
ئەل ئۇخلايدۇ ئارام بىلەن ئېلىپ تىن.
بەش بېيىتىكى مۇنداق، ماڭا ياقتى،
مەجلىس ئىچرە براۋ كويلەۋاتاتتى.
ئومرۇم بويى گۈزەل ئوتتى ئۇ كېچە،
گۈزەل يارىم بولغاچ بىللە تاغغىچە.
ئۇ يېنىمدا ئۇخلار ئىدى پەردەك،
دېدىم: قەردىڭ نازۇك سېنىڭ سەرۋىدەك.

ئويغان ئەمدى، كوزۇڭنى ئاچ سەن گۈلدەك،
كۈلۈپ قارا، سايرا خوشال بۇلبۇلدەك.

كوزلرىڭنى ئاچقىن جاھان پىتىنسى،
كوتەر قەدەم، سۇنغاي زامان پىتىنسى!

دەدى: مېنى پىتىنە دەندىڭ سەن بىراق،
پىتىنە دىگەن ئويغانمىسا ياخشىراق.

ھىكايەت

شاھ نىشاھلار توغرىسىدا بار بايان،
تۈكلە ① سەردار ئىكەن مۇندا بىر زامان.
ئەللەر زۇلۇم كورمەيدىكەن دەۋرىدە،
باشقىلارغا ئورنىڭ ئىكەن ئۇ ھامان.
بىر ئاقىلغا ئېيتىپتۇ ئۇ بىر مەرتە،
بەھۇدىلا ئوتتى مېنىڭ ھاياتىم.
دەلىم ئىستەر ئىبادەتنى خىلۋەتتە،
پەرۋاز قىلسۇن دەيمەن ئارزۇ قاناتىم.
بۇ تاجۇ - تەخت قالار مەندىن كېيىنمۇ،
ھىچكىم بىللە ئەكەتمىگەن قەۋرىگە.
بۇنى ئاڭلاپ جەھلى چىقتى ئاقلىنىڭ،
ساپ نىيەتلىك خىسلىت ئىدى قەلبىگە.
دەدى: خىزمەت قىلماق ئوزى ئىبادەت،
ئەمەس ئوقۇل جەينىمازدا ئولتۇرۇش.

① تۈكلە — 11 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا پادىشاھلىق قىلغان
شېراز شاھلىرىنىڭ بىرى.

ئومۇر بويى قولدىن بەرمە نەختىڭنى،
خىسلەت بولسۇن ياخشى خۇلۇق، پاك بولۇش.
ئىرادە ۋە ساداقەتتە قىل شاھلىق،
لاپ ئېتىشتىن ساقلا ھامان تىلىڭنى.
ئۇلۇغلارنىڭ دىلى بەكمۇ ساپ ئوتكەن،
شۇ تەخلىتتە ساقلا سەنمۇ قەلبىڭنى.
بۇ دۇنيادا ھىچكىم باقى قالمايدۇ،
ئولمىسەم دەپ ئېيتالمايدۇ كومىگەندە.
ھەر كىشىنىڭ تاپقان مۈلكى ۋە مېلى،
پايمال بولار ئاخىر ئوزى ئولگەندە.
ھەر كىشىگە ئىلگە ئىھسان ئەيلىسە،
ئەل رەھىمىتى كەم بولمايدۇ ئۇلاردىن.
ئولۇغ تۇرۇپ ياخشى نامى قالسا،
ئولدى - پۇتتى، تۈگەيدۇ ئۇ دۇنيادىن!
سەن ئىھساننىڭ دەرىخىنى كۆكەرتسەڭ،
مىنە بېرەر، قويماس سېنى ھىچ قۇرۇق.
زىرائەتنى ئورۇپ يەرنى بوش قويم،
بوشاشماستىن ئاڭا يەنە سال ئۇرۇق.

ھىكايەت

شام ئېلىدە ئوتكەن مۇنداق دانىشمەن:
ياشار ئىدى بولۇپ غارنىڭ ئولپىتى.
قاراڭغۇدا قانائەتلىك ئەر ئىدى،
سەۋرى - تاقەت بولغان ئۇنىڭ دولىتى.
ئىدى پاكىدىل، نامى ياخشى، خۇدا دوست،

ئىسىم ئىنسان ئىدى مىسلى پەرىشتە.
ئۇ بارمايتتى ئىشىگىگە ھېچكىمنىڭ،
ئۇنى ئۆزلەپ كېلىشەتتى ھەمىشە.
بۇ دانىشمەن ياشايدىغان ئىقلىمدا،
بىر پادىشا ئۆتكەن زۇلۇم سالىقچى.
غېرىپ - غۇرۇۋا تاشلانسا كوزىگە،
ئازار بېرىپ، جانلىرىنى ئالغۇچى.
بەكمۇ جاھىل، خۇبى ئەسكى شاھ ئىدى،
ئەندىشە قالار ئىدى كورگەنلەر.
تارقالغاندى يامان نامى جاھانغا،
قېچىپ يۈرەر ئىدى خەلقى دەر - بەدەر.
بىر ئازغىنا ئاجىز، يىتىم كىشىلەر،
چاق ئىگىرىپ قالغان ئىدى ئىلىكىدە.
زۇلۇم - زۇلمەت ئاشسا نەدە ھەددىدىن،
ئېچىلمايدۇ بىرەر لەۋمۇ كۈلكىدە.
شاھ گايىدا غارنى ئۆزلەپ كېلىتتى،
بىراق پەرۋا قىلماس ئىدى دانىشمەن.
شاھ دىدىكى، ئەي بەختلىك ئەزىزىم،
نېمە مۇنداق كورۇشىسەن مەن بىلەن؟
مېنى دۇشمەن كورۇپ قالدىڭ نېمىشقا،
بولۇپ تۇرسا ساڭا دوستلۇق، ھىممىتىم؟
بولمىساممۇ گەرچە تازا شەۋكەتلىك،
دەرۋىشلەردىن كەم ئەمەسقۇ ھورمىتىم؟
مەن دىمىدىم باشقىلاردىن ئۇلۇغ بىل،
لېكىن مېنى باشقىلاردەك ئىلىك ئال.
بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ شۇ دەم دانىشمەن،

ئاچچىقلاندى، دىدى شاھقا: قۇلاق سال!
خالمايمەن رەنجىشنى خەلقىڭنىڭ،
سەن خەلققە بولۇپ قالدىڭ بىر ئازاپ.
بولۇپ تۇرساڭ دوستلىرىمنىڭ دۇشمىنى،
مەن قانداقچە يۈرەي سېنى دوست ئاتاپ؟
قوللىرىمدىن سويىمە مۇنداق، كەت، يوقال!
ئالغىن بېرىپ دوستلىرىمنىڭ كوڭلىنى.
پەريات ئېتەر خەلق، قىلىدىم تەنەججۇپ،
كورۇپ زالىم ئۇيقۇسىدا مەن سېنى.
قاخشاتما سەن ئاجىزلارنى، مەزلۇمنى،
بىلىمە باقى دەۋرۇ - دەۋران پەيتىنى.
ھەممە نەرسە ئوزگىرىشتە، ئاجىزلار،
تاپسا پۇرسەت ئالار سەندىن ئەنتىنى.
چۈمۈلدىر تۇتۇش قىلسا بىرلىشىپ،
يوغان شىرمۇ كېلەلمەيدۇ مۇخالىپ.
زۇلۇم بىلەن قاخشاتمىدىن خەلقىنى،
ئاقىۋەتتە بولالمايسەن ھىچ غالىپ.
زۇلۇم بىلەن ئالتۇن - كۈمۈش يىققاندىن،
ياخشىراق تۇر غەزىنىمىز ئەھۋالنىڭ.
كىشىلەرنى مۇنداق دەسسەپ - چەيلىمە،
چەيلىنىسەن يېتىپ كەلسە زاۋالنىڭ.
بولاي دىسەڭ دۇشمىنىڭدىن باتۇرراق،
چىداسەنمۇ، كۈچلۈكلەرگە ئاگاھ بول.
ھىممەت بىلەن يەڭمەك كېرەك ياۋلارنى،
ھىممەت يولى بارچە يولدىن ئەلا يول.
كۈلدۈر ئەلنى، تېرىپلارنى شات ئەيلە.

لەۋلەرنى چىشلەپ قالسۇن يامانلار.
 ئوغرى - يالغان قۇتراپ چىقسا بوراندا،
 نەدىن بىلسۇن قاراۋۇللۇق قىلغانلار.
 ماتا غېمى بىلەن بولغان كارۋانلار،
 بولماس ھارغان ئىشىگىنى ئويلاشتا.
 ئانچە ئاجىز ئەمەس ئوزۇڭ، نىمىشقا
 بولالمايسەن غەربىلارنى قوللاشتا؟
 تارتىنىشى قويۇپ چەتتە نىھايەت،
 بۇ توغرىلىق قىلاي ساڭا ھىكايەت.

ھىكايەت

دەمەشىقتە قۇرغاقچىلىق يۈز بەردى،
 كۈتمىلىدى مېھىر ئەلنىڭ كۆڭلىدىن.
 بەك بېخىللىق قىلدى ئاسمان زىمىنىگە،
 قاغىجىرىدى دەل - دەرەخلەر ۋە ئېكىن.
 قۇرۇپ قالدى قېدىم سۇلۇق بۇلاقلار،
 يىتىملارنىڭ كوز يېشىدۇر تامچىغان.
 ئاياللارنىڭ ئاھى بولدى ئىس بولۇپ،
 ھەر بىر ئوينىڭ مورسىدىن بالقىغان.
 دىۋانگە ئوخشاپ قالدى دەل - دەرەخ،
 باھادىرلار ئاجىزلاشتى بىمەھەل.
 چېكەتكىلەر يىپ قۇرۇتسا ئېكىننى،
 چېكەتكىنى يىپ تۈگەتتى قويماي ئەل.
 كونا بىر دوست كەلدى شۇ چاغ يېنىمغا،
 ھەيران قالدىم، قاپتۇ تىرە - بوڭكەكلا.

توشقان ئادەم ئىدى ئەسلى بەقۇۋەت،
ھورمىتى چوڭ ۋە باي ئىدى قەۋەتلا.
دېدىم ئاڭا: ئەي ئاق نىيەت بۇرادەر،
نېمە كۈنلەر كەلدى سېنىڭ بېشىڭغا؟
غەزەپلەندى: بىلىپ تۇرۇپ سوراپسەن،
نە ھالەتتە كەلگىنىمنى قېشىڭغا!
كۆرمىدىڭمۇ كەلگەن ئېغىر چاغلارنى،
مۇسبەتلىك كۈندە قالدى دىخانىلار.
يە ئاسماندىن چۈشمەس يامغۇر تامچىلاپ،
يە پەلەككە يەتمەس ئاھۇ - پىغانلار.
دېدىم ئاڭا: ساڭا نېمە خەۋپ بار؟
بەدولەتسەن، ئوزۇڭگە توق تۇرغاندا،
باشقىلارنى قىيىنسىمۇ بۇ ئاچلىق،
ئودەك نېمە بولار ئىدى توپاندا؟
مەندىن خاپا بولۇپ قالدى ئۇ دوستۇم،
دېدى: ئەجەپ قىلىپ كەتتىڭ دانالىق.
قاراپ چىداپ تۇرالامسەن مەرت بولساڭ،
دوستلار ئاچۇ، بولساڭ مالۇ - دۇنيالىق.
سارغىشىم ئەمەس مېنىڭ يوقلۇقتىن،
ئاچلار دەردى ئورتىۋەتتى بۇ جاننى.
ئەقىللىقلار خالىمايدۇ ھىچقاچان،
ئېلىڭمۇ، ئوزىڭمۇ زىياننى.
تېنىمۇ ساق، شۇكرى دەيمەن خۇداغا،
لېكىن تارتتىم ئوزگىلەرنىڭ دەردىنى.
ھالسىزلىنىپ ياتقان كېسەل يېنىدا،
غەم يەمەمدۇ ساق كىشىنىڭ قەلبىنى؟

ھەر بۇردا نان ماڭا زەھەر ئەمەسمۇ،
مىسكىن خەلق ئوتۇۋاتسا ئاچۇ - زاز.
ئەگەر دوستۇڭ ياتقان بولسا زىنداندا،
سەن سەيلىنى قىلالامسەن ئىختىيار؟

ھىكايەت

ئوتتۇرغان ئەل قەلبىدىن ئوت چىقتى،
باغداد بويلاپ كۆيدىتى ئوت بى تېنىم.
شۇكرى، دەپتىنى بىراۋ قاراپ يانغىغا،
خويمۇ ياخشى كويمەي قالدى دوكىنىم.
دەدى بىراۋ: ئەي تېنىقسىز، ئەقلى يوق،
شۇنچىلىكىمۇ سېنىڭ غېمىڭ، ئەھۋالنىڭ؟
ئوز دۇكىنىڭ ئامان قالسا بولغىنى،
شەھەر كويۇپ كەتسە بولماس پەرۋاينىڭ!
پېخىللاردىن بولەك كىممۇ تويۇنار،
جەۋرى چەكسە خەلق ئاچلىق - ئازاپتىن؟
بايلار تويۇپ، غېرىپ - غۇرۋا قان پۇتسا،
ئويلاپ باققىن، بولامدۇ شۇ ئىنساپتىن؟
سەن ساق دەمەن كېسەل باققان ئادەمنى؟
ئۇنىڭ كۈنى كېسەلدىنمۇ بولار تەس.
دوست - يارانلار يېتىپ بارار مەنزىلگە،
ئەمما مەدەت بەرگۈچىلەر يېتەلمەس.
سانادەتنىڭ خىيالىدا بولغانغا،
بۇ سەئىدىنىڭ بىرلا سوزى يېتەرلىك:
گۈزەل سوزگە قۇلاق سالساڭ كۇپايە،
گۈل ئۈزمەيسەن بېقىڭ بولسا تىكەنلىك.

X

X

شاھنشاهلار ئوتكەن تالاي ئىراندا،
 ماڭغانلىرى بولغان زۇلۇم يولىدىن.
 ئۇلار شاھلىق قىلالىمغان كۆپ ئۇزاق،
 شەۋكەتلىرى كەتكەن ئاخىر قولىدىن.
 زۇلۇم قىلساڭ تامام بولار شاھلىغىڭ،
 بولماس سەندە ھەرگىز تەخت ۋاپاسى.
 شاھ ئۇيغىدا ياتسا بولغاي كۆپ خاتا،
 كۈچسىزلەرگە بولسا كۈچلۈك جاپاسى.
 سەن بىكاردىن - بىكار ئەزمە خەلقىنى،
 شاھ - پادىچى، خەلق - قويدۇر ئەسلىدىن.
 جاپا كورسە خەلق، شاھنى بورى دەر،
 زار - زار قاخشاپ دات ئەيلەيدۇ دەستىدىن.
 يامانلىقلار قىلىپ كەتتى يامانلار،
 زۇلۇم سېلىپ قالدى ئاخىر قارغىشقا.
 گەر ئاڭلىماي دىسەڭ خەلق دادىنى،
 ياخشىلىق قىل، ئىگە بولغىن ئالقىشقا.

ھىكايەت

ئاڭلىدىمكى، مەغرىپنىڭ بىر شەھرىدە،
 قان - قېرىنداش ئاكا - ئۇكا بار ئىكەن.
 ئىكەن ئۇلار دانا، گۈزەل، قىلىچۋاز،
 باھادىرلىق ۋە قابىللىق يار ئىكەن.
 ئاتا كورسە، ئىككىلىسى ھەيۋەتلىك،

ئۇرۇشلاردا ياۋنى راسا قىرىپتۇ.
قېرىپ ئاتا، بولۇپ تەڭدىن مۇلكىنى،

ئىككىسىگە مىراس قىلىپ بېرىپتۇ.
مەندىن كېيىن قالسا جۇدا بولۇر دەپ،

قېرى ئاتا ئەنسىرەپتۇ ئۇلاردىن.
شۇندىن كېيىن ئومۇر كورۇپ ئازغىنا،

ۋىدالەشپ كەتكەن ئىكەن دۇنيادىن.
ئىككى شاھىتا مىراس بوپتۇ مەملىكەت،

بولۇنۇپتۇ ئالتۇن، قوشۇن ۋە دىيار.
ئاكا - ئۇكا ئىش تۇتۇپتۇ باشقىچە،

ئوز يولىنى قىلىشىپتۇ ئىختىيار.
ئادىل بوپتۇ بىرى ئىستەپ ياخشى نام،

پۇل غېمىدا بوپتۇ بىرى ھەر قاچان.
مەھرۋانلىق قىپتۇ بىرى خەلقىگە،

غېرىپلارغا، ئاچۇ - زارغا بېرىپ نان.
بىنا سېلىپ، تۈزەشتۈرۈپ قوشۇنى،

يۇرتلار ئارا غېرىپخانا ياساپتۇ.
بىرى ياساش ئۇچۇن تاجۇ - تەختىنى،

دىخانىلاردىن كېچىچە - كۈندۈز باج ئاپتۇ.
دۈشمەن بولۇپ چىقىپتۇ ئۇ، ئوزىگە،

يالغۇز - غېرىپلارغا دۈشمەن بولماستىن.
ئەقىل بىلەن قىلماپتۇ ئۇ ياخشى ئىش،

ھەدىسلا ئالتۇن يىغىپ تويماستىن.
كېتىپ تەلەي، بېسىپ كېلىپ ئوغرى ياۋ،

ئاخىر ئۇنى تارمار قىپتۇ رەھىمسىز.
چۈنكىنى قورۇپ ئاتلار قۇيرىغى،

قەھرىلەنگەن پەلەك قىلدى يىلتىزسىز.
ئالدامچىغا بىرەر ئىدى كىم مەدەت،
كىمگە سېلىق سالالايدۇ ئەل قاچىسا؟
مېھرۇ - ۋاپا كۈتەلمەدۇ ئۇ ئەلدىن،
ئارقىسىدىن توختىماستىن قاغاشسا؟
مىۋە ئوستۇر، يىگىن دەيدۇ ئۇلۇغلار،
يامان ئۇنى يىيەلمەيدۇ سۇندۇرۇپ.
يامانلاردىن قالماس ھەرگىز ياخشى نام،
يامانلىقتا كېتەر ئاخىر يوق بولۇپ.

×

×

بىراۋ كېسەر ئىدى مىۋە شېخىنى،
چۈشۈپ قالدى ئۇ باغۋەننىڭ كوزىگە.
دېدى باغۋەن: "يامان ئىشتا بۇ ئادەم،
ماڭا ئەمەس، سالار زىيان ئۇ ئوزىگە!"
چۈشەنگەنگە نەپ بېرىدۇ نەسىھەت،
غېرىپ - يوقسۇل قاخشىمىسۇن ئارقاڭدىن.
قولدىن كەتسە تاجۇ - تەختىڭ مۇبادا،
ئىچ - زېرىنلار ئالار شۇئان ياقاڭدىن.
تارت قولۇڭنى! سەن غېرىپقا مۇش ئاتما،
سېنى يەڭسە، يېڭىلدى دەپ بىل ئۇنى.
ئەر يىگىتكە ئۇياتلىق ئىش ئەمەسمۇ،
ھە دىنىلا تەڭلەپ تۇرسا مۇشتىنى!
پاك، ئۇلۇغلار مەشغۇل بولۇپ پەن بىلەن،
تاجۇ - تەختىنى ئالار ئەقىل - پەم بىلەن.

× ×

ھەق سوزلەرنى ئاڭلا ئاقىل سەئىدىدىن،
ئۇلۇغلارغا ئەگەش — بولۇپ سەن بۇگۈرەك.
تاجۇ — تەختىنى يۈكسەك دىمە ھەممىدىن،
غېرىپىلەقتۇر بەلكى ئۇندىن يۈكسەكرەك.
كۈندە بىر نان غېمىنى يەر كەمبەغەل،
بىراق شاھلار غېمىنى يەر دەۋراننىڭ.
ھەر ئاخشىمى بىر نان تاپسا دىۋانە،
سۇلتانمەن دەر ئوزنى جاھاننىڭ.
خوشاللىقمۇ، غەمبۇ چىقار بېشىڭغا،
ئولۇم چىقى كېتەر بىللە ئىككىسى.
نەمە بوپتۇ ئەگسە سېلىق بوپتۇ ئىنى،
نەمە بوپتۇ بولسا ئۇ تاج ئىككىسى!
بېشى كوككە يەتكەن بولسا بىراۋنىڭ،
بىراۋ ئەگەر ياتقان بولسا زىنداندا،
ئەجەل كېلىپ، جان تاپشۇرسا ئىككىسى
پەرقى نەمە بولۇپ چىقتى شۇ ئاندا؟
مۈلكى دولەت باشقا بالا بەزىدە،
پادىشادۇر نامى گاداى ئەسلىدە.

× ×

قايسى بىر كۈن ئاڭلاپ قالدىم كوچىدا،
بىر ئاقىلغا ئېيتتى بىراۋ مۇنداق دەپ:

ئىدىم ئوزەم كىبىرى زور ھوكۇمران،
قول ئىلىكىمدە ئىدى يۈكسەك تاجۇ - تەخت.
ئوڭغا تارتىپ مېنىڭ بەختۇ - تالىيم،
قۇدرەت بىلەن سۇلتان بولدۇم ئىراققا.
ئاچكۆزلۈگۈم يېدى ئاخىر بېشىمنى،
تەمە كوزۇم چۈشكەن چاغدا يىراققا.

× ×

قۇلاق سالغىن، ئويغان ئەمدى غەپلەتتىن،
نەسەپتە تۇتۇش قىلدى ئولۇكلەر.
ياخشى كىشى يامانلىققا ماڭمايدۇ،
ياخشى يولدا ماڭار ياخشى تىرىكلەر.
يامانلىققا ماڭار يامان ھەر دائىم،
كۆپ ھاللاردا ئولەر يولدا چاياندىك.
ھەدەپ پايدا كوزلىگەنلەر قەدىرسىز،
مىسالى تاش، بولار رەڭگى ساماندىك.
ئايا دوستلار، خاتا قىلدىم سوزۇمدە،
شۇ تاشتىمۇ ئوزگە يارىشا پايدا بار.
ئاھانەتتىن ئولگىنىڭ خوپ، مۇبادا،
تاپالمىساڭ شۇ تاشچىلىك ئېتىۋار.
ئادەم ئەلا بولۇر يىرتقۇچ ھايۋاندىن،
ئەمما يىرتقۇچ يامانلاردىن ئەۋزەلرەك.
ئەقىللىقلار بولالايدۇ چىن ئىنسان،
قانەخۇرلارنى ئىنسان دېيىش نە كېرەك؟
ئىنسان بولسا، ئوتسە دائىم گۇ بىخۇت،

ھايۋان نامى خاس بولمامدۇ ئۇ زاتقا؟
ياخشىلىقنىڭ ئۇرۇغىنى ئەكىمسە،
ھەركىم ھەرگىز يېتەلمەيدۇ مۇراتقا.
ئاڭلىمىدىم ئۆتكەن ئومۇم ئارقىلىق،
پامانلارنىڭ جازاسى دەپ ياخشىلىق.

X X

ئەسر بولۇپ چۈشتى بىر چاغ ئورنىغا،
ھەيۋىتىدىن شىر قورققۇدەك بىر سەردار.
كۆپ زالىملىق قىلغان ئىدى ئۇ ئەلگە،
ئەمىلىدىن چۈشۈپ بولدى خارۇ - زار.
ئۇ ئۇخلىماي ھەدەپ نالە قىلاتتى،
باش ئۆستىگە كېلىپ دىدى بىر ئادەم:
يەتكەنمىدىڭ كىشىلەرنىڭ دادىغا،
يەنە كىمىدىن تىلەر ئىدىنىڭ سەن ياردەم؟
ئەككەنلىرىنىڭ ئىدى سېنىڭ زالىملىق،
نېمە بولدى بۇگۈن ئالغان ھوسۇلۇڭ؟
بۇگۈن كىملىر مەلھەم چاپلار يازاڭغا،
تۇل خوتۇنلار ئاھى بولسا ھوزۇرۇڭ؟
يولسىزغا ئورا قېزىپ يۈرەتتىڭ،
ئوزۇڭ كېلىپ چۈپسەن ئاڭا ئاقۋەت.
ئورا قازار ئىككى تۇرلۇك ئادەملەر،
بىرى زالىم، بىرى بولسا ئاق نىيەت.
بىرى ئەلنى باي قىلىشنى كۈزلەيدۇ،
بىرى ئەلنى تىقسام دەيدۇ ئورنىغا.

ئۇزۇم ھەرگىز مەۋلىمەس تىكەندە،
ياخشىلىق يوق يامانلىقنىڭ زورىغا.
تېرىغىنىم ئارپا تۇرسا ئېتىزدا،
بۇغداي ئورۇپ ئالالمايمەن مەن كېيىن.
ئاچچىق بادام تۇرسا باققا تىككىنىم،
ئۇنىڭ تاتلىق بولالىشى ناتايىن.
تالگۈل ئۇنۇپ چىقارمىدى خورمىدىن،
نىمە ئەكسەك شۇ چىقىدۇ ئورنىدىن.

× ×

ئۇنۇتمىغىن ئاقىللارنىڭ سوزىنى،
بىراۋ مۇنداق دىگەن ئىكەن ئوغلغا:
— كىچىكلەرنى بوزەك قىلما ئەي ئوغلۇم،
دۇچكېلىسەن ئوزۇڭ چوڭلار زۇلمىغا.
سەن ئەقىلسىز، بورى خىيال قىلمىدىڭ،
شۇرنىڭ يېرىپ كېتىشىنى بىلمىدىڭ.
ياشلىغىمدا ئىدىم مەنمۇ زوراۋان،
يۇرەر ئىدىم كىچىكلەرنى رەنجىتىپ.
كېيىن ئوزەم نوچىلاردىن مۇشت يىدىم،
شۇندىن كېيىن يۇرمەس بولدۇم مۇشت ئېتىپ.

× ×

يۈكسەك نىيەت بولساڭ ياتما غەپلەتتە،
ئۇلۇغلارغا بىغەم ئويۇقۇ ھارامدۇر.

خەلق ئاجىز، غېمىنى يە ئۇلارنىڭ،
بۇ، تۇرلۇك ئىش يۇز بەرگۈسى زاماندۇر.
ياخشى كوڭۇل بىلەن قىلغان نەسىھەت —
ئاچچىق دورا، ساقىيدۇ ئەمما دەرت.

ھىكايەت

بىراۋ سوزلەپ ئوتتى بىر شاھ توغرىلىق،
ئاغرىپىتكەن رىشتە ① بىلەن چىكىپ دەرت.
جەسەت كەبى ياتار ئىكەن ئۇ جانسىز،
قىلار ئىكەن باشقىلارغا كوپ ھەسەت.
خىزمەتكارى دىدى ئاڭا يەر سويۇپ:
— ئومرۇڭ زامان بويى بولسۇن مۇقەددەس.
قۇتلۇق نەپەس بىر ئادەم بار شەھەردە،
بەكمۇ پاك دىل، ئۇ خىل كىشى كوپ ئەمەس.
چاقىر ئۇنى، كېلىپ ساڭا دەم سالىسۇن،
رەھمەت ياغار زىمىن ئوزۇرە پەلەكسىن.
بۇيرۇق چۈشتى چاقىرغىلى بوۋايىنى،
خىزمەتكارلار يۇگۇرۇشتى ھەر تەرەپتىن.
كەلدى ئاخىر جىسمى كوركەم ئۇ بوۋاي،
كىيگەن ئىدى كونىرىغان بىر چاپان.
— داۋا ئەيلە، دۇئا قىلغىن! — دىدى شاھ،
ئازلا قالدى ئاغرىق بىلەن قاخشاپ جان.

① رىشتە — ناھايىتى يامان يۇقۇملۇق بىر خىل كېسەل. بۇرۇنقى زامانلاردا بۇخارادا كورۇلگەن.

مۇبارەك چال ئاڭلاپ بوردى بو سوزنى،
ۋە غەزەپلىك ۋاقىرىدى شۇ ئاندا:
— ساڭا دۇئا كار قىلامدۇ؟ ئوز خەلقىڭ —
سەندىن جاپا چىكىۋاتسا زىنداندا!
خەلقىڭ ئۇچۇن بولمىسا ھىچ شەپقىتىڭ،
بۇ دولەتتە كورەرمىدىڭ سەن راھەت؟
تەككەن ساڭا مەزلۇم ئەلنىڭ قارغىشى،
ساقايمايسەن، قىلما مېنى دالەت!

ھىكايەت

يۈكسەك ئىدى قىزىل يولۋاس قەلئەسى،
تاغدەك مەزمۇت مۇنارلىرى بار ئىدى.
قوغدىنىشقا ئەپلىك ئىدى، يوللىرى —
ئورۇلگەن چاچ تەخلىتىدە، تار ئىدى.
بۈيۈك قەلئە بەكمۇ گۈزەل بوستاندا،
تۇرار ئىدى باغلار بىلەن يوگۇلۇپ.
خەۋەر تېپىپ بۇ قەلئەدىن بىر سەيياھ،
شاھ ئالدىغا كەلدى ئۇزاق يول يۈرۈپ.
جاھان كىزەر ئادەم ئىدى ئۇ كىشى،
كوپىنى كورگەن ۋە قەدىمى قىممەتلىك.
ئىدى بەكمۇ ھەقىقەتچى، بىلىمدان،
سوزگە ماھىر، قىلغان سوزى ھىكمەتلىك.
— سەن دۇنيانى كەزگەن ئادەم، — دىدى شاھ،
كورگەنمىدىڭ مۇنداق پۇختا بىنانى؟
كۆلدى سەيياھ: كورگەم ئىكەن بۇ قەلئەڭ.

لېكىن تىلغا ئالماي تۇرغىن دۇنيانى.
بۇ قەلئەنى ئەيىش ئەيلەپ ئاز - تولا،
ئوتكەن شاھلار كەتكەن ساڭا قالدۇرۇپ،
ئەسلەپ كورگىن دەۋرانىنى ئاتاڭنىڭ،
ئوتكەن ياخشى مەغرۇرلۇققا يات بولۇپ،
ئولۇم گورگە ئېلىپ كەتتى ئاتاڭنى،
بولدى ئاخىر پۇچەك پۇلدىن ھەم بەتتەر،
ئايا شاھىم نوشران، — دەپتىكەن،
قېدىم ئەجەم مۈلكىدە بىر قەلئەندەر، —
بۇ تاجۇ - تەخت ۋاپا قىلسا ئاتاڭغا،
ئاڭا ئىگە بولالمايتتىڭ سەن ئەبەت.
قارۇن ① بولۇپ ئالتۇن يىغساڭ تۈگەيدۇ،
بۇ جاھاندا قالار پەقەت خەيرىيەت.

X X

كەيقۇبادقا دۇئا قىپتۇ بىر ھەكەم:
”ئولمە شاھىم، ئوتتە مەڭگۈ ئالەمدىن!“
ئۇنى شۇئان توختىتىپتۇ بىر دانا:
— مۇنداق دۇئا چىقماس ئاقىل ئادەمدىن.
فەرىدۇن، جەم، زەھەك دىگەن شاھلارنى،
بىلدەتتىڭمۇ؟ ئاڭلىغانمۇ سەن ئوزۇڭ؟

① قارۇن — ئەپسانىلاردا ئېيتىلىشىچە ناھايىتى بىخىل ئوتكەن بىر باي پادشا ئىمىش.

قاي بىرىنىڭ تەختى زاۋال تاپمىدى؟
 شۇنداق ئىكەن، ئارتۇق بولدى بۇ سوزۇك.
 بۇ دۇنيادا ئولمەس ئىنسان بولامدۇ،
 ئولمەسلىكىنى ئارزۇ قىلار كىم يەنە؟
 دىدى يەنە بۇ سوزلەرنى قىلغۇچى،
 دانا بولساڭ، سوز قىلمىغىن بىمەنە.
 مەن قىلمايتتىم ئولمە دىگەن دۇئانى،
 ياخشىلىققا يېتەكلەيتتىم ئۇلارنى.
 جاھان ھوكىمى بولسا ئەگەر بىركىمدە،
 بولسا ئوزى ساپ نىيەتلىك ۋە ھۇشيار.
 بولۇپ گۇندا ئالتۇن، قوشۇن، سەلتەنەت،
 ياخشى كۈنى بولار ھامان بەر قارار.
 مەزلۇملارغا زورلۇق قىلسا مۇبادا،
 ھاياتىدا قالمايدۇ ئۇ جازاسىز.
 شاھلىق قىلار تاكى گورگە كىرگىچە،
 بولسا ئەگەر فىرئاۋندەك گۇناسىز.

ھىكايەت

قارتىۋالدى ئىشىگىنى بىراۋنىڭ،
 بىر زوراۋان گور① دا زورلۇق ئىشلىتىپ،
 يۈكى ئېغىر، بېقىلمىغاچ بۇ ئىشەك،
 يېرىم يولدا ئولۇپ قالدى پۈت ئېشىپ.
 نامەرتلەرگە دولەت بىرەر زامانە،

① گور — ئافغانىستاندىكى بىر ئۆلكىنىڭ نامى.

مىسكىنلەرگە بولسا قايغۇ، ئاھۇ - زار. ئىشەنچ رەقە
ئۇ ئولكىدە زالىم بىر شاھ بار ئىكەن،
ئانكىلىدىمكى، قىلغان ئىشش ئۇ شىكار.
قوشۇنىدىن ئۇزاقلىشىپ كېتىپتۇ،
ئوۋنى قوغلاپ ئاتلىق، قېلىپ كېچىگە.
قاراڭغۇدا يۈرگەن يولدىن ئادىشىپ،
كىرىپ قاپتۇ بىر قىشلاقنىڭ ئىچىگە.
ئۇ قىشلاقتا بىر پۇختا چال بار ئىكەن،
ئوغلى چىقماق بولغان ئىكەن سەپەرگە.
ئۇ ئوغلىغا سۆزلەر ئىدى شۇ پەيتتە:
— سەن ئىشەكنى ئېلىپ بارما شەھەرگە.
بەكمۇ نامەرت، زالىم بىزنىڭ شاھىمىز،
كورسەم ئىدى ئۇنى جېنى چىققاندا.
ئاچكوزلۇكتە قۇلى بولدى نەپسىنىڭ،
زۇلمى بىلەن قالدى خەلق پىغاندا.
شاتلىق كورمەي ئوتتى مۇندا كىشىلەر،
ئاۋاتچىلىق يار بولمىدى دولەتكە.
ئولگەندە بۇ قارا كوڭۇل پادىشا،
دوزاقتىمۇ چوقۇم قالار لەنەتكە.
ددى ئوغلى: جېنىم ئاتا يول يىراق،
قانداق يېتىپ بارالايمەن پىيادە؟
ئويلاپ كورۇپ بىرەر ئامال تاپايلى،
يول كورسەتكىن، سېنىڭ ئەقىللىك زىيادە.
ددى ئاتا: ئۇنداق بولسا مۇنداق قىل،
ئامال چىقىپ قالدى ئاتاڭ ئەقىلدىن.
سەن ئىشەكنى ئۇرغىن يوغان تاش،
ئىپلەن،

ناكا بولسۇن ئىشەك تاشنىڭ زەربىدىن.
بۇ ئىشەكنى ناكا، چولاق ئىكەن، دەپ،
يول ئۈستىدە نەزەر سالماق زوراۋان.
چولاق سالدى ئوغۇل ئاتا سوزىگە،
نەمە دەسە بەجا قىلدى ئۇ شوئان.
قاتتىق مېيىپ قىلىپ قويدى ئىشەكنى،
قاۋۇل ئوغۇل ئېلىپ قولغا يوغان تاش.
دىدى ئاتا: ئەندى ئاق يول تەلەيمەن،
يولغا چىققىن، كارۋانلارغا بول يولداش!
ئوغۇل ماڭدى مىنىپ ناكا ئىشەككە،
ۋە يول بويى قىلدى ئاڭا ئاھاندى.
ئامانچىلىق بولارمۇ بۇ يۇرتتا دەپ،
بوۋاي كوككە قاراپ قىلدى نادامەت.
— ئى خۇدايا، ئومۇر بەرگىن، — دەر بوۋاي،
ئولگىنىنى كورەي شاھنىڭ كوزۇمدە.
مەندىن بۇرۇن ئۇنى نابۇت قىلمىساڭ،
ئولگەندىمۇ تىك تۇرارمەن گورۇمدە.
مۇنداق ئازار بەرگۈچىدىن ئىت ياخشى،
يىلان تۇغسا تۈزۈگرەكتۈر ئاياللار.
كىشىلەرنى قىينار قىلىپ مەككارلىق،
گەر تۇغۇلسا دېۋە سۈپەت يامانلار.
دۇشمىنىڭگە كار قىلمىغان قورالنىڭ،
ياخشىراق تۇر ئوز قولۇڭدا سۇنغىنى...
بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ قالدى پادىشا،
تالدىلا نىشانلىدى ئۇيقۇنى.
سۇرۇپ خىيال، يۇلتۇز ساناپ ياتتى ئۇ.

ئەسەرمۇ يوق بولدى ئۇندا ئۇيقۇدىن.

تۇشمۇ - تۇشتىن چىللىغاندا خورازلار،

ئازاپلىنىپ تۇرۇپ كەتتى ئورنىدىن.

تاڭ ئاتقاندا ئىزلەپ كەلدى ئەسكەرلەر،

ئۇچرىتىشتى شاھ ئېتىنىڭ ئىزىنى.

ئاتلىق قوشۇن پادىشاغا دۇچ كېلىپ،

ئۇ تەرەپكە ئاتتى دەرھال ئوزىنى.

ئاققان دەريا بولۇپ تەۋرەپ بۇ قوشۇن،

ھورمەت ئىزھار قىلدى شۇ دەم شاھىغا.

پادىشانىڭ قەدىنىس بىر مۇخلىسى،

سوراپ قالدى قىزىقىنىپ ھالىغا:

— قىشلاقلار سىزنى قانداق كۈتۈشتى؟

خاۋاتىردە قالدى كۈڭلۈم بۇ كېچە.

ئاڭا ئېيتىپ بېرەلمىدى پادىشا.

قانداق كەچمىش كورگىنىنى تاڭغىچە.

خىجالەتتە توۋەن سالىدى بېشىنى،

يېقىن يېرىپ پىچىرلىدى قۇلاققا:

توخۇ گوشى نەدە قالدى، ئەپكىلىڭ،

ئىشەك سوزى ئوزۇق بولدى قوساققا.

ئولتۇرۇشتى بەگلەر بىتلەن ئەمىرلەر،

بەزمە بولدى، شاراپ كەلدى ئالدىغا.

ئىچكەنسىڭىز شاھتا غەزەپ قوزغالدى،

تۇنكى دىخان كېلىپ ئۇنىڭ يادىغا.

بۇيرۇق بەردى، باغلاپ كەلدى دىخاننى،

ئۇرۇپ - سوقۇپ ئاڭا چاپا قىلدى تېز.

سۇغاردى شاھ شەھىرىنى قىلمىدىن،

قالدى دىخان قۇتۇلۇشقا ئامالسىز.
ئويلىدى ئۇ ئاياقلاشتى ئومۇم دەپ،
سوزلەپ ئوتتى ئويلىغاننىڭ ھەممىنى.
ئەگەر قىلىچ تەڭلەپ تۇرساڭ قەلەمگە،
تىرتىدۇ ئومۇ ئىنسان قەلبىنى.
دادىل بولۇپ دۇشمىنىڭ ئالدىدا،
قويۇپ بەردى بوۋاي ھەممە ئوقىنى.
دىدى شاھقا: بورى كەلسە قشلاققا،
ئارام تۇنى كىم تاپىدۇ ئويۇقۇنى؟
بەربات قىلسۇن دولتىڭنى زامانە،
ھەممە ئادەم دات ئەيلەيدۇ دەستىڭدىن.
نامپەرىۋان، تاش يۈرەكتۈر دەۋرانىڭ،
ئەل ئاۋارە، خار بولماقتا قەستىڭدىن.
مېنىڭ سوزۇم خەلق دائىم ئېيتار سوز،
يالقۇز ماڭا سانچىماقچى زەھرىڭنى؟
كوڭدۇڭ ئاغرىپ قالغان بولسا سوزۇمدىن،
قىرىپ تاشلا ئاۋال پۈتۈن خەلقىڭنى.
سوزۇم قاتتىق تەككەن بولسا، ئىنساپ قىل،
يامانلىقنى كوپەيتىمىگىن سەن بەكرەك.
زالىملىقتىن ۋاز كېچىشتۇر ئىلاجىڭ،
ئەمەس ئىشىڭ مەن قېرىنى ئولتۇرمەك.
زۇلۇم ئەيلەپ تۇرۇپ قىلما ھىچ ئۇمت،
ياخشى نامم تارقالسۇن دەپ دىيارغا.
دىلىڭ ئاغرىپ كەتكەن بولسا سوزۇمدىن،
ئېھتىيات قىل يامان ئىشنى قىلارغا.
ئولۇپ تۈگەر بەلكى زۇلۇم سالفۇچى،

ئەمما لەنەت تۆگمەيدۇ كوپ زامان.
قۇلاق سالساڭ، قىلدىم ياخشى نەسىيەت،
ئاڭلىمىساڭ يەيسەن ئاخىر پۇشايمان.
ئەللەر تىنچ ياتالمىسا زۇلمىڭدىن،
تۇندە قانداق ئۇيقۇ كېلەر كوزۇڭگە؟
يالاچىلار ماختار سېنى ھەر دائىم،
بۇ ماختاشلار لايىق كەلمەس ئوزۇڭگە.
ئېيتىلغان مىڭ ئاپىرىندىن نىمە نەپ،
بىر تەرەپتىن تۇل خوتۇنلار قاغىسا...
سوزلەر بوۋاي قاراپ تۇرۇپ قىلچىقا،
ئىچ - باغرىنى توكتى سوزلەپ ئۇ راسا.
تارقاپ مەسلىك، ئەقىل - ئىدرەك تاپتى شاھ،
قۇلىغىغا ئاۋاز كەلدى مۇنداق دەپ:
ئەپۇ قىلغىن، ئازاپ بەرمە بوۋايغا،
ئۇنى سويساڭ، بار ئەمەسمۇ تۇمەنلەپ!
ئويلاپ كورۇپ نىيتىدىن ياندى شاھ،
رەھىمدىللىك ئەمەس ئىدى بۇ نىيەت.
ئۇ بوۋاينى يەشتى شۇئان باغلاقتىن،
ماڭلىسىغا سويىدى قىلىپ مەرھەمەت.
جاھان ئارا داستان بولدى بۇ ۋەقە،
خەلق كۈيلەپ ئوتتى ئۇزاق ئۇلارنى.
خاتايىڭنى دۇشمىنىڭدىن ئاڭلىغىن،
رازى قىلار ھەممە ئىشىڭ دوستلارنى.
ئالداچىلار ماختىسىلا دوست ئەمەس،
ئىغۋاگەرلەر چىقار ساڭا ياردەمگە.
قەنتقۇ تاتلىق، زىيان قىلار ئاغرىققا.

دورا ئاچچىق، داۋا بولار ئادەمگە.
نەسەتچى سورۇن چىراي كىشلەر،
شىرىن سوزلۇك دوستلۇرۇڭدىن ياخشىراق.
توغرا يولنى تېپىپ بىرەر نەسەت،
ئاڭلىماققا قىلساڭ ئىگەر ئىشتىراك.

ھىكايەت

سەلتەنەتنىڭ دەۋرى كېلىپ مەئمۇنغا ①،
سېتىپ ئالدى سەندەم زىبا ۋە ئويناق.
ئۇ كېنىزەك ئىدى چىچەن، ئاي يۈزلۈك،
گۈل بەدەنلىك، شىرىن پاراڭ، خۇشچاقچاق.
ئالغانلىرى ئىدى ئۇنىڭ لاللىرىڭ،
گۈزەللىكى تۈكەر ئىدى ھەر دەم قان.
ئوسما قويۇپ ئالغان ئەگمە قاشلىرى،
كورۇنەتتى قوتانلاشقان ئايىسمان.
بىر كېچىسى نازۇك بەدەن ئۇ پەرى،
مەئمۇن بىلەن بىر بولۇشنى قىلدى رەت.
— ئالما كەبى ئۇزۇپ تاشلاي بېشىڭنى،
دىدى مەئمۇن، غەزەپلەندى، چەكتى دەرت.
دىدى سەندەم: مەيلى ئالغىن بېشىڭنى،
لېكىن ماڭا يېقىنلاشما مۇتلەق، دەپ.
— رەنجىشىڭگە سەۋەپ نىمە؟ — دىدى شاھ،
ياقماي قالدى قايسى ئىشلار، قايسى گەپ؟

① مەئمۇن — ئىسلام خەلىپىلىرىدىن بىرى.

دندى سەنەم: ئولتۇر مېنى، ئات خالاس،
پۇرار ئاغزىڭ، قالمىدى ھىچ تاقىتىم.
زۇلمىڭ تىنى ئولتۇرىدۇ بىر يولى،
سېستى پۇراق ئولتۇرىدۇ ھەر قېتىم.
بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندا پادشا،
كوڭلى ئاغرىپ، رەنجىپ قالدى بىر مەھەل.
گەرچە كوڭلى ئاغرىسىمۇ شۇ پەيتتە،
داۋالاندى، يوقاپ كەتتى ھىد تۈگەل...
دندى: ئېيتتى دوست بولغاچقا ئىيۈمنى...
ئۇ ئاي يۈزلۈك چىراي ئاچتى، بولدى يار.
يوللىرىڭدا ئورا قېزىپ قويۇلسا،
پەقەت دوستۇڭ قىلار سېنى خەۋەردار.
يولۇڭ توغرا دىسەڭ يولدىن ئازغانغا،
ئاڭا جاپا، بەلكى زۇلۇم بولىدۇ.
خاتا يولنى سېلىشمىسا يۈزۈڭگە،
دەرسەن ئۇنى توغرا يولۇم بولىدۇ.
سۇقۇنۇيا ① شىپا قىلسا كېسەلگە،
ئوخشاشمىكىن دەپ ئويلىما سەن قەنى.
توغرا سوزنى ئېيتىپ بىرەر تىۋىپلار،
ئاچچىق دورا داۋالايدۇ بەدەننى.
سەن شىپانىڭ شەرىپىنى ئىزلىسەڭ،
بۇ سەئىدىدىن ئاڭلا ئاچچىق نەسەت.
مەرىپەتنىڭ ئىگىلىكىدىن ئۆتكەن سوز،
سالساڭ قۇلاق بىرەر ساڭا مەنپەئەت.

① سۇقۇنۇيا — بىر خىل دەرەخنىڭ شىرنىسى، ناھايىتى ئاچ-چىق بولۇپ، داۋالاشتا ئىشلىتىلىدۇ.

ھىكايەت

ئاڭلىدىمكى قىسسە بىر زات توغرىلىق،
ئۇ شاھىغا قىلغان ئىكەن توغرا گەپ.
جاھىللىقى تۇتقان ئىشى شاھنىڭ،
ئاچچىقلىنىپ بوپتۇ ئاگا دەرىغەزەپ.
سارىيىدىن قوغلاپتۇ شاھ بۇ زاتنى،
بوپتۇ ئىشى زىندان ئارا بەنت قىلىش.
دوستلىرىدىن بىرى دەپتۇ ئۇ زاتقا،
بولماي قالدى بۇ ئەقىلدىن چىققان ئىش.
دەپتۇ بۇ زات: لازىم ماڭا ئىبادەت،
قاماق پەيتى يېتەر ئىشىم ۋايىغا.
سىر ئېلىشقا كەلگەن ئىكەن بۇ دوستى،
گەپنى دەرھال يەتكۈزۈپتۇ شاھىغا.
شاھ دىدىكى: ئىنتىلىشى بەھۇدە،
ئولسۇن ئۇچۇن سالدىم ئۇنى قاماققا.
بىر قۇل ئېلىپ كەلدى زاتقا بۇ سوزنى،
زات دىدىكى: ئېيتقىن بېرىپ سەن شاھقا!
قوللىسىمۇ كوڭلۇم خوشال بولمايدۇ،
ئولتۇرسىمۇ ھىچ غېمىم يوق ئولۇمدىن.
بەلكى ئۇنىڭ شاھلىق كۈنى كۆپ يۈكسەك،
كورۇۋاتقان بۇ ئازاپلىق كۈنۈمدىن.
لېكىن ئولۇم ئىشىگىگە بارغاندا،
بوپ قالسىمۇ ھەر ئىككىمىز باراۋەر.
ئوتكەن شاھلار مۇنچە زۇلۇم قىلغانمۇ،

توپلىغانمۇ مۇنچە بايلىق، مۇنچە زەر؟
ئۇ ئولگەندە ئەللەر يامان دېمەيدۇ،
گەر قۇتۇلسا مۇنداق خۇنۇك ھالەتتىن.
يامانلىقتا ئوتكۈزمىسە ئومىرنى،
بەلكى خالاس بولالايدۇ لەنەتتىن.
ھەر قاچانكى ئولۇم كەلسە بېشىغا،
يەر تېگىدە بولار ئۇنىڭ ماكانى.
غەزەپلەندى بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ شاھ:
تىلىنى كەس، ئولۇم ئۇنىڭ ئىمكانى!
دېدى ئاڭلاپ ھەقىقەتچى، دانا زات:
قورقارمىدىم سېنىڭ مۇنچە ھوكىم ئىدىن!
ھىچ گەپ ئەمەس جەۋرى كورسەم. خارلانسام،
ئاقسۇتىم ياخشى بولار سېنىڭدىن.

ھىكايەت

تارتقان ئىدى ئاچ - زېرىنىلىك دەردىنى،
بەكمۇ نامرات ياشىغان بىر پەھىلۋان.
ئوتتۇر ئىدى پەھىلۋانلىق بىلدىن كۈن،
يېشىش ئۈچۈن تاپالمايتتى بۇردا نان.
ئۇنىڭ كۈنى ئوتتۇر ئىدى ئەلەملىك،
شۇم زاماننىڭ ھالىتىدىن قىلىپ دات.
غەمگە سالغان تەتۇر پەلەك دەستىدىن،
ئەيلىر ئىدى نالە - زارە ۋە پەريات.
غەمگەن بولۇپ نامرات ئەلنى كورگەندە،
زەھەر يۇتۇپ، دىلىدىن ئاھ ئۇراتتى.

ئوڭغا تارتماس ئىدى ئۇنىڭ ئىشلىرى،
كۈندىن - كۈنگە ھالى بەتتەر بولاتتى.
نالە قىلىپ دەيتتى: خۇدا ئىنساپ قىل،
ئوزگىلەر گوش يىگەندە مەن يۇردۇم ئاچ.
يۇمشاق پوستىن كىيگۈزۈپسەن مۇشۇككە،
كىيىشكە يوق، مەن يۈرمەن يالىڭاچ.
نە بولاتتى گۇمران بولسا بۇ زامان،
يەمەس ئىدىم پۇل ۋە مالدىن مەن قايغۇ.
چىقىپ قالسا ئىدى ئاياق ئاستىمدىن،
يوشۇرۇلغان ئالتۇن - كۈمۈش ۋە يامبۇ.
غەم يۈكسىنى بەلكى تەرك ئېتەتتىم،
زامان - زامان ياخشى ياشاپ ئوتتەتتىم.

× ×

دۇشمەن بىلەن ياراش قىلغىن سەن جەڭدە،
ئىشلىڭ ئەقلىۋ - تەدبىر بىلەن بولسا ھەل.
يىگەلمىسەڭ دۇشمىنىڭنى كۈچ بىلەن،
ئالتۇن بىلەن توختات جەڭنى شۇ مەھەل.
خەۋپلەنسەڭ ئەگەر ياۋىڭ دەستىدىن،
قىللىرىنى باغلا ئۇنىڭ، ئەسەن قىل.
زىيان سالماي، ئاڭا بەلكى ئالتۇن چاچ،
بىر مەھەللىك ئىشلىرىڭنى ئاسان قىل.
چالساڭ بولار ناغرىسىنى تەدبىرنىڭ،
ياۋىڭ كۈچلۈك بولسا، ئالدا سەن ئۇنى.
كورگەن يەردە ھورمەت كورسەت سەن ئاڭا.

كېيىن پۇرسەت تېپىپ شىلىغىن پوستىنى،
ھىلە بىلەن چۈشتى رۇستەم ئەسرگە،
ئىسپەندىيار ئەسرلىكتىن قۇتۇلدى.
ھەزەر ئەيلە خوشامەتچى مەكرىدىن،
تامچە سۇلار توپلاشتى، سەل بولدى.
ھەدىسلا مەغرۇرلىنىپ ئورمىلاپ،
يېڭىپ دوستۇڭ، يېڭىلىسىمۇ ياۋ ئەگەر.
دۈشمەنلىرىڭ كۆپرەك بولسا دوستۇڭدىن،
دوست ئېچىنىپ، شات بولىدۇ دۈشمەنلەر.
ھۈجۇم قىلما كۈچلۈك بولسا دۈشمىنىڭ،
قىلىچ يۈزى تۇتما كېسەر قولۇڭنى.
سەن تەرەپتە بولغاندىمۇ غەلبە،
ئاچىزلارغا غادا تېمىغىن بويىنۇڭنى.
زور پەھلىۋان بولساڭمۇ سەن قانچىلىك،
ياخشىراق تۇر جەڭدىن كۆرە ياراشماق.
مۇرەسسەگە كېلەلمىسەڭ مۇبادا،
كۈتەر ئاندىن دۈشمىنىڭگە سەن ياراق.
رەت قىلمىغىن ياۋنىڭ ياراش ئىستىسە،
بويۇن تارتما چىللىسىمۇ كۈرەشكە.
بۇنىڭ بىلەن تامام بولۇپ ئۇرۇشمۇ،
كۈچ - قۇدرىتىڭ ئىگە بولار ئورلەشكە.
ئالدى بىلەن ئۇرۇش ئاچسا دۈشمىنىڭ،
قىر ئاياۋسىز بولغاچ ئۈزى گۇناھكار.
گۇ ئاداۋەت قىلغاچ ئۇرۇش باشلىدى،
ئاداۋەتكە مېھرىۋانلىق بولماس يار.
مېھرىۋانلىق، رەھىمدىللىك كۆرسەتسەڭ،
ياۋنىڭ ئارتۇق قىلىپ ئالار كىبرىنى.

راۋا بولار مۇنداق ياۋنى جازالاش،
مەرتلىرىڭنى باشلاپ چىقىپ قىر ئۇنى!
ھەل قىلىنسا مۇرەسسەدە ئەگەر ئىش،
ياۋنىڭ بىكار قىرىلمىسۇن قەھرىڭدىن.
ئەگەر ياۋنىڭ كەلسە ساڭا يالۋۇرۇپ،
ئوچمەنلىكىنى ئېلىپ تاشلا قەلبىڭدىن.
قىلپ كەلسە بەر ئۇنىڭغا ئامانلىق،
بىراق ھەزەر ئەيلە دائىم مىكىرىدىن.
قېرى ئادەم بولار ھامان تەدبىرلىك،
باش تارتىمىش قېرىلارنىڭ پىكىرىدىن.
قېرى ئەقىل، ياشلار قىلىچ ئىشلەتسە،
ئاغدۇرۇلار يۈكسەك تومۇر قەلئەلەر.
يېڭەلەيدۇ ياشلار شىرنى، پىلىنىمۇ،
بىراق تۈلكە داستاندىن بىخەۋەر.
نشانلاپ قوي قاچىدىغان يولىنىمۇ،
زەپەر كىمدە، بولماي قالسا ھىچ بىلىپ،
مەيدان ئارا قاچسا ئەگەر لەشكىرىڭ،
ئولۇپ كەتمە ئوز پاداڭدىن ئايرىلىپ.
چەتتە بولساڭ ساقلا قېچىپ جېنىڭنى،
زەبەردەست تۇر بولساڭ ئەگەر ئورتىدا.
قانچە كۈچلۈك بولغاندىمۇ ياۋنىڭدىن،
تۇنىپ قالما ھەرگىز ياۋنىڭ يۇرتىدا.
ئەللىك كىشى ھۇجۇم قىلسا كېچىسى،
بەش يۈز دۈشمەن ھەرگىز ئامان قالمايدۇ.
يول توسماقچى بولساڭ تۇنىدە ھۇشيار بول،
بەلكى ياۋنىڭ پىستىرىمىدا پايلايدۇ.
بىر كۈنلۈك يول قالغان بولسا ياۋنىڭغا،

چېدىر تىككىن ئاشۇ جايدا، بول ھۇشيار.
ھۇجۇم قىلسا سەندىن بۇرۇن غەم يىمە،
ئەفراسىياپ ① بولغاندىمۇ قىل تارمار.
ياۋنىڭ ئەگەر تۇيۇقسىزلا ئوت قويسا،
بۇ قۇۋەتتىن كەتكەنلىكىنىڭ دىرىگى.
لەشكەرلىرى قايتۇ دىمەك ھالسىراپ،
قىرىپ تاشلا، تىتىرەپتۇ يۇرىگى.
دۇشمەن قاچسا ئوزەڭ يالغۇز قوغلىما،
دوستلىرىڭدىن كەتمە ھەرگىز ئۇزاقلاپ.
ئېھتىيات قىل، قورشاپ ئالار دۇشمىنىڭ،
مەيدان ئارا كەتسە ئەگەر چاڭ قاپلاپ.
شاھلار ئۇچۇن خەۋپلىكتۇر جەڭ ئارا،
ئولجا ئىزلەپ ماڭسا قوشۇن شىددەتلىك.
ئىززەتلىگىن، ئاشۇر يەنە قەدىرىنى،
پالۋانلىرىڭ بولسا جەڭدە جۇرئەتلىك.
يۈز بەرسىمۇ ھەرقانچە جەڭ - جەدەللەر،
شاھى ئۇچۇن قىلار ئۇلار جان پىدا.
باتۇرلارنى ھەممە ۋاقىت شات ئەيلە،
ئەمەس يالغۇز جەڭ - جەدەللەر ۋاقتىدا.
تىنىچ چاغدا ئەسكىرىڭنى خوشال تۇت،
ئۇرۇش ۋاقتى كارغا يارار ئەلۋەتتە.
ئەسكەر بىلدىن ئامان بولار مەملىكەت،
شۇڭا دائىم تۇت ئۇلارنى شەپقەتتە.

① ئەفراسىياپ — تۇران، يەنى تۈركىستاننىڭ ئەپسانىۋى پادىشاھى بولدى.

ئۇرۇشلاردا زەپەر تاپار شاھ ئەگەر،
قوسىقى توق، خوشال بولسا ئەسكىرى.
گەر يوق بولسا ۋاپا بىلەن ئىنتىزام،
ئۇرۇشلاردا جان تىمكەيدۇ ھەربىرى.
مەرت دىمەيمىز ئوز غېمىدا پايپاسلاپ،
قانلىق جەگدە كۈچ بەرمىگەن بەگلەرنى.
ئالتۇننى لەشكىرىگە بەرمىسەڭ،
قىلىچ تۇتماي، تاشلاپ كېتەر جەگلەرنى.
ئەگەر قوشۇن بولسا نامرات، ئاۋارە،
جەگدە مەرتلىك كورسەتمىسە نە چارە؟

× ×

ياۋ ئۇستىگە ئەۋەت مەردۇ - مەردانى،
شىر چېگىنى پەقەت شىرلار بىلىدۇ.
ئىش يۈرگۈزگەن قېرىلارنىڭ رايىچە،
قېرى بورى ھامان ئوۋچى كېلىدۇ.
ئەنسىرمە يىگىت بولسا قىلىچچۇز،
قېرىلاردىن سەگەك تۇتقىن قۇلاقنى.
جاھانكەشتە ئەرلەر ئاقىل، مەرت كېلەر،
كورگەن ئۇلار نۇرغۇن ئىسىق - سوغاقنى.
بەختى كەلگەن ياشلار مەغرۇر بولمىسۇن،
قېرىلارغا سالىسۇن قۇلاق ئەل بولۇپ.
يۇرتۇم ئاۋات بولسۇن دىسەڭ، يۈرمىگەن -
ئۇلۇغ ئىشنى كورۇنگەنگە تاپشۇرۇپ.
لەشكەر بېشى بولسا ئۇرۇش كورەسگەن،

قوشۇنىڭغا تاپشۇرمىغىن ھەربى ئىش.
 چوڭ ئىشلارنى تاپشۇرمىغىن كىچىككە،
 ئۈزەلمەيدۇ سەندالنى مۇش ياكى چىش.
 بولماق قىيىن خەلقپەرۋەر قوماندان،
 بۇ ئويۇنچۇق ئەمەس ھەرگىز، ئېغىر ئىش.
 خاراپ قىلىپ تاشلار بەلكى جاھاننى،
 سىنالىمغان ئەرگە ئۇلۇغ ئىش بېرىش.
 چاپار شىرغا پەيتى بىلەن ئوۋ ئىتى،
 جەڭ كورمىسە تۈلكىدىنمۇ قاچار شىر.
 ئەرگە بولۇپ ئۈسكەن ئەرەكن ئوغۇللار،
 ئۇرۇش پەيتى قاچار قورقۇپ بىرمۇ - بىر.
 باتۇر بولۇپ ئۈسەي دىسە ئوغۇللار،
 قىلىچ ئويناپ ئوۋ قىلغىنى ياخشىراق.
 ئەگەر ئۈسە مۇنچىلاردا، ئىشرەتتە،
 ئۇرۇش پەيتى بولۇپ قالار قورقۇنچاق.
 بىر ياش بالا تاشلايدۇ ئاغدۇرۇپ،
 مۇنداق ئىككى تۈرلۈك ئادەم ئات مىنىسە:
 بىرى ياۋنى كورسە بەتتەر قاچىدۇ،
 ئولتۇر ئۇنى ياۋ قولىدا ئولمىسە.
 بىرى بولسا زەپپاندىر، زاڭ چېلىش،
 خۇمىسە مەجەز، ھەددىدىن بەك قورقۇنچاق.
 ئەگەر جەڭدە قوپۇپ قاچسا مۇنداقلا،
 ئۈزىنىمۇ، جەسۇرنىمۇ قويماستاق.

× ×

شاھى جاھان! ساقلا ئىككى خىل ئادەم،
 ئۇنىڭ بىرى ئاقىل، بىرى پەھلۋان.

بۇ ئىككى خىل ئادەملەرنى ئوستۇرسەڭ،
سەن جەڭلەردە تاپالايسەن شەردىپ - شان.
تۇتالمىسا ياكى قىلچ، يا قەلەم،
ئولۇپ كەتسە، بولما ھەرگىز ھەسرەتتە.
مەرتلىك ئەمەس ياۋ باستۇرۇپ كەلگەندە،
باغلار ئارا يۇرسە ئەيشى - ئىشەتتە.
بولسا ئەگەر شاھلار ئويۇن - كۈلكىدە،
بولالمايدۇ سەلتەندى ئىلكىدە.

×

×

جەڭدىن ۋايىم يەپلا ئوتكىن دىمەيمەن،
تىچلىق قارار تاپسا ياخشى ئىدۇرەتتە.
لېكىن ياۋنىڭ كۈندۈزلىرى دوستلىشىپ،
بېسىپ كېلەر تۇن گۈيىتىدا شەپلەتتە.
لباسىنى يېشىپ لەشكەر چېدىردا،
ئۇخلىمىسۇن بولۇپ زەئىپ ۋە ھورۇن.
تەييارلىنىش كېرەك جەڭگە ئاستىرتىن،
ياۋنىڭ بەلكى بېسىپ كېلەر كەچقۇرۇن.
ئىش يولىنى كۈزلە ھامان، سەگەك بول،
قوشۇن ئۇچۇن تومۇر قورغان - قاراۋۇل.

×

×

بولساڭ ئەگەر ئىككى زەئىپ ياۋ ئارا،
ئېھتىياتنى قالما ھەرگىز ئۇنتۇلۇپ.

تېلىنى بىر قىلىپ ئالسا ئىككىسى،
كۈچلىنىدۇ جاسارەتلىك ياۋ بولۇپ.
ھىلە بىلەن ئاۋارە قىل بىرىنى،
بىرى زەربەڭ بىلەن بولسۇن يۈز پارە.
ئەگەر دۇشمەن قىلسا ساڭا جاھىللىق،
بېشىنى ئال تېپىپ ئەقىل ۋە چارە.
ياۋ ئىچىگە نىزاھ چۈشسە ئارام ئال،
قىلىچىڭنى ئېرتىپ سالغىن غىلاپقا.
دوستۇڭ بولسۇن دۇشمىنىڭنىڭ دۇشمىنى،
شۇندا ياۋنىڭ چۈشۈپ قالار ئازاپقا.
بىر - بىرىنى تالاپ قالسا بوردلەر،
قويلار ئارام ئالار ئاشۇ پۇرسەتتە.
ئىككى ياۋنىڭ تالاش قىلسا ئوز ئارا،
دوستلار بىلەن ياشا ئىناق ھورمەتتە.

×

×

ئۇنۇتمىغىن يارىشىشنىڭ يولىنى،
جەڭلەر ئارا يۈرگەندىمۇ تىغ بىلەن.
بىلىملىكلەر، باھادىرلار دولتى،
ياراش ئىستەر، جەڭ قىلىدۇ ئۇ شەكىلەن.
دىل ئوۋلاشنى بىلسەڭ ئەگەر، كوپ مەرتلەر
ئوزى كېلىپ ئايىغىڭغا قويپار باش.
لەشكەر بېشى ئەسىر چۈشسە ياۋنىڭنىڭ،
تەدبىر ئەمەس ئولتۇرۇشكە ئالدىراش..
كىم بىلىدۇ، ئاشۇ پەيتتە ياۋغىمۇ.

سەن تەرەپتىن ئەسر بولار بىر پالۋان،
سەن ئەسەرنى بۇ تەرەپتە ئولتۇرسەڭ
ئۇ تەرەپتە پالۋىنىڭمۇ بىرەر جان.
ئەسرلىكنى بىلمەيدىغان كىشىلەر،
ئەسرلەرگە قورقماي زۇلۇم ئەيلەيدۇ.
ئەسرلىكنى ياخشى بىلسە مۇبادا،
تۇتقۇنىغا خەيرىيەتلىك تەلەيدۇ.
ئەگەر ساڭا بويۇن ئەگسە بىرەر بەگ،
ياخشى كۈتسەڭ، باشقىلارمۇ ئىگىلەر.
ئاللىساڭ ئون كىشىنىڭ كوڭلىنى،
يۈز ھۈجۇمدىن كۆرە بولار مۆتىۋەر.

X X

دوستلۇق قىلسا دۇشمىنىڭنىڭ تۇققىنى،
ھەزەر ئەيلە، ئېھتىيات قىل ئۇنىڭدىن.
تۇققىنىغا ئىچى كويۇپ، يان بېسىپ،
ئەلەم بىلەن ئوچ ئالماقچى سېنىڭدىن.
شەرىن سوزلۇك غەرەزلىكتىن ھەزەر قىل،
زەھەر باردۇر ئۇ ئۇزاتقان ھەسەلدە.
ھەركىم بولسا يېڭىلىدۇ ياۋىدىن،
ئوز دوستىنى دۇشمەن بىلسە ئەگەردە.

X X

ئوز شاھىغا قارشى چىققان بەگلەرنى،
ئىشقا قويما، ئېھتىياتتىن بولمايدۇ.

ئوز شاھىنىڭ ئىززىتىنى بىلمىگەن،
سېنىمۇ ھەم ھەرگىز ئامان قويمايدۇ.
ئىشەنمىگەن ۋەدىلەرگە، قەسەمگە،
ئادەم قويۇپ قىلغىن پىنھان نازارەت.
ئاغامچىنى ئۇزۇن تاشلاپ كورۇپ باق،
بوشاتمىغىن، قېچىپ كېتەر ئاقسۆت.

X

X

ئۇرۇش بىلەن ئالساڭ بىرەر دولەتنى،
ئوزلىرىگە تاپشۇر، بۇدۇر توغرا يول.
قان ئىچمەكچى بولسا ئەگەر مەھكۇملار،
ئالدى بىلەن زوراۋانغا سالار قول.
دۇشمىنىڭدىن تارتىۋالساڭ بىر يۇرتنى،
قىل خەلقنى ئۇندىن بەكرەك پاراۋان.
ئۇرۇش بولۇپ قالسا ئەگەر قايتىدىن،
سەن تەرەپتە بولۇپ ياۋدىن ئالار جان.
جەۋرى - زۇلۇم سالساڭ شەھەر خەلقىگە،
بىكار كېتەر ياۋغا ئىشك ياپقىنىڭ.
دۇشمەن يالغۇز تاشقىرىدا بولمايدۇ،
بۇ ئىشكىدۇر يەنە دۇشمەن تاپقىنىڭ.

X

X

ياراش ئىستەپ نىيىتىڭنى يوشۇرغىن،
ئەگەر ياۋنىڭ يامان بولغان ئەھۋالدا.

كىشىلەرگە ئايدان قىلما سىرىنى،
 ئۇلىيەتلەرنىڭ گىپ توشۇيدۇ كوپ ھالدا.
 شەرق بىلەن ئۇرۇشقاندا ئىسكەندەر،
 چىدىرىغا ئىشك قويغان غەرىپتىن.
 مەشرىق بىلەن كەلدى بەھمەن ① زابۇلغا ②،
 جەڭدىن ئاۋال شەپە بېرىپ مەغرىپتىن.
 سىرلىرىنى بىلىپ قالسا ئوزگىلەر،
 يوللىرىڭدىن ۋاز كەچ، ماڭما سەن پەقەت.
 قايىل قىلاي دىسەڭ ئەگەر جاھاننى،
 ئۇرۇش قىلما، خالايتقا قىل شەپقەت.
 ئەگەر ئىشك شەپقەت بىلەن بولسا ھەل،
 پامانلىققا تارتما ھەرگىز كىشىنى.
 رەنجىشىنى ئىستىمسەڭ كۆڭلۈڭنىڭ،
 ئوڭلا ئاۋال رەنجىگەنلەر ئىشىنى.
 ئەگەر كۈچۈڭ دۈشمىنىڭدىن كەم بولسا،
 غېرىپلاردىن ئىزلە دۇئا - تىلاۋەت.
 كۈچ بېرىدۇ باتۇرلاردىن ياخشىراق،
 جەڭلەر ئارا قىلماس سېنى خىجالەت.

① بەھمەن — قەدىمقى زاماندىكى ئىران پادىشاھلىرىدىن بىرى.

② زابۇلىستان — ۋىلايەت نامى.

ئىككىنچى باپ

ئىھسان توغرىسىدا

مەنلەرگە ئېرىش ئىدقلىك بار بولسا،
سۈرەت كېتىپ مەنا قالار مۇكەممەل.
ئوزگورۇدە تىنىچ ياتار ئولۇكۇمۇ،
ئەگەر ئۇندىن تېچلىق تاپقان بولسا ئەل.
ئويلاپ قويغىن، ئوزەڭ ئولگەن كۈنۈڭلا،
ئوغۇل - قىزدا قوزغار مىراس ئىشتىياق.
بايلىق بولسا ئەلگە بەرگىن، ئولگەندە —
بايلىققۇ بار، سېنىڭ ئەمەس ئۇ بىراق.
خالىمىساڭ رەنجىشىنى دىلىڭنىڭ.
باشقا دىلى سۇنۇقلاردىن ئال خەۋەر.
ئوز قولۇڭدا بولماس ئەتە ئاچقۇچۇڭ،
ئەل بېشىغا چاچقىن ئەگەر بولسا زەر.
خىرىغىمدىن باشقا قاشلار دۈمبەمنى،
مېھرىۋانم بارمۇ مېنىڭ دۇنيادا؟
غېرىپلارنى نىسۋىسىز قويغىن،
نى ئېتىرسەن غېرىپ بولساڭ مۇبادا؟
مۇھتاجلارنىڭ غېمىنى يە توق بولساڭ،
ئوزەڭگىمۇ كېلىپ قالار مۇھتاجلىق.
ئاچ - زېرىنىڭ كۈڭلىنى شات ئەيلىگىن،
ئوزەڭگىمۇ دۇچ كېلىدۇ بۇ ئاچلىق.

ئوز كۈنۈڭگە شۈكرى قىلغىن سەن يەنە،
تۇرۇق قويما تىلەپ كەلسە دېۋانە.

×

×

سلا ھامان يىتىملەرنىڭ بېشىنى،
پۇتلىرىغا تىكەن كىرسە ئال دەرھال
مەيۇس يىتىم تۇرغان بولسا ئالدىڭدا،
ئوز ئوغلۇڭنى ئەركىلىتىپ قىلما لال.
كىم تەسەللى بەرگەي يىتىم يىقىلسا،
ئەركىلىتىپ ئېيتىدۇ كىم بېشىنى؟
سۇرتۇپ قويغىن يۈزلىرىنى باسسا چاڭ،
رەھىم قىلغىن، سلا ئۇنىڭ بېشىنى.
بولمىسا گەر تونۇشلەرى، تۇققىنى،
بېقىۋالغىن، پەرۋەرش قىل سەن ئۇنى.
ئاتام ھايات تۇرغىنىدا پۇت دەسسەپ،
شاھ ئىدىمكى، بېشىم ئوزرە تاجىم بار
بىرەر پاشا قونۇپ قالسا يۈزۈمگە،
ئەنسىرەيتتى ھەتتا خولۇم - خوشنلار.
مانا گەمدى دۇشمەن ئىسىر قىلسىمۇ،
ھىچكىم ياردەم بېرەلمەيدۇ يۈرەكلىك.
ماڭا ئايان گۈدەكلەرنىڭ ھەسرەتى،
ئوز بېشىمدىن كەچكەن مېنىڭ گۈدەكلىك.
غۇرۇرلانما خەيرى بەرسەڭ بىراۋغا،
مەن ئۇلۇغ دەپ بولما ھەرگىز مېننەتتە،
ئىشلەپ تاپقىن كەلسە ئەگەر قولۇڭدىن،
قەدىرىڭ يۈكسەك بولار پەقەت مېننەتتە.

ھىكايەت

بىر ھىلىگەر دىدى بىر كۈن ئاقىلغا:
كېرىپ قالدىم قوتۇلمىدىم توزاقتىن.
بىر ئەبلەختىن قەرز ئالغاندىم ئون دېرەم،
پۇل تاپالماي غەمدە قالدىم ئۇزاقتىن.
كېچىلىرى ئۇيقۇ كەلمەس كوزۇمگە،
ئۇ ئارقامدىن ئەگشىدۇ كۈندۈزى.
يۈرىكىمگە سانچىلىدۇ خەنجەردەك،
ئۇ ئەبلەخنىڭ سۈيىلەپ قىلغان ھەر سوزى.
خۇدا ئاڭا ئون دېرەملا بەرگەندەك،
پۇلى يوقتەك ھەر كۈن سۈيىلەۋاتىدۇ.
كۈن ئوتكۈزۈمەي ئىزلەپ كېلەر ھەر كۈنى،
تاڭ ئاتماستىن ئىشىمگىنى قاقىدۇ.
ئويلايمەنكى چىقسا بىرەر ھىممەتلىك،
ماڭا ياردەم بەرگەن بولسا بولاتتى.
بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ تۇرۇپ ئۇ ئاقىل،
ھىلىگەرگە ئىككى تىللا ئۇزاتتى.
كۈلۈپ كەتتى تىللارنى ئېلىپ ئۇ،
بىراۋ دىدى ئاقىلغا: ئۇ يالغانچى.
ئۇچرىغاننى ئالدايدىغان ھىلىگەر،
ئولگىنىدە ئەل يىغىلماس ئاق نانچى.
مىنەلەيدۇ ھەتتا شىرنى ئىگەرلەپ،
ئابۇزەيد بولغاندىمۇ بەرمەس نەپ...
ئاقىل شۇ دەم ئاچچىقلاندى بۇ سوزدىن:

— ئەل ئىچىدە ھورمىتىنى ساقلىدىم. نائىنىقتۇر بەلكى سېنىڭ بىلگىنىڭ، توغرا ئادەم بولسا ئۇنى ياقلىدىم. ئەگەر سوزى بولسا ھىلە ۋە يالغان، ئۇنىڭ ئوزى يەيدۇ ئاخىر پۇشايمان. ئالتۇن بېرىپ ساقلاپ قالدۇم قەدرىمنى، بىجا قىلدىم ئېھسان دىگەن ئەھدىمنى.

ياخشىغىمۇ، يامانغىمۇ ئېھسان قىل، بەرمىگەندىن بەرگىنىڭدۇر ياخشىراق. ئەقلىڭ بولسا ئوچۇق بولغىن پىكىردە، سەن سەئىدىنىڭ سوزلىرىگە سال قۇلاق. بۇ توغرىدا ئىناۋەتلىك ھەرگىبى، ئەمەس قاشنىڭ ياكى خالىنىڭ تەرىپى.

ھىكايەت

يۇزمىڭ ئالتۇن تەڭگە قالدى بىراۋدىن، ياخشى ئوغلى بولدى ئاكا مىراسكار. بېخىلارچە ساقلىماستىن پۇلنى ئۇ، ئېھسان قىلدى، بولدى سېخى، خالاسكار. ئىشىكىدىن ئۇزۇلمىدى دىۋانە، ئويللىرىدە بولۇپ تۇردى مېھمانلار. ئاتىسىدەك پۇلغا قۇلۇپ سالمىدى، ئۇزۇلمەستىن قىلىپ تۇردى ئېھسانلار. دىدى بىراۋ: بەكمۇ ساددا ئىكەنمەن، تۈگىتمەسەن بىر يوللا پۇلۇڭنى؟

ئالدىڭدا بار تېخى تالاي يازۇ - قىش،
مەرتلىكىمدى توساپ قويساڭ يولۇڭنى؟
پۇل بولمىسا يۇرمەسىدىڭ بولۇپ خار،
ئاڭلىغانمۇ بۇ توغرىلىق قىسسە بار:

مەسەل

ئوز قىزغا دىدى دىخان ئايالى:
توق كۈنلەردە ئاچلىقىنىمۇ قىل خىيال،
ئىدىشلارنى توشقۇزۇپ قوي سۇ بىلەن،
ئېرىقتا سۇ قالماستىن ئېھتىمال،
دوستلىرىڭغا توكۇپ بەرمە ھەممىنى،
ئېھتىيات قىل زىيان سالار، دۇشمەندىن،
قولۇڭ ئۇزۇن بولسا ئاسان مۇشكۈلۈك،
دېۋىلەرمۇ تەپ تارتىدۇ ھەم سەندىن،
ۋاقتى كەلسە تاپالمايسەن بىر تىيىن،
بارۇ - يوقنى توكمە، ياخشى سەن دىسە،
خەيرىڭ بىلەن تويۇپ كەتمەس دىۋانە،
ئاج قېلىشتىن قىلغىن ئوزەڭ ئەندىشە!

ھىكايەت

يۈكسەك ئىدى بىر ئاقلىنىڭ ھىممىتى،
لېكىن ئاڭا يېتىشىدەيتتى دولتى،
نېمە ئۈچۈن دولت باردا ھىممەت يوق،
نېمە ئۈچۈن ھىممەت باردا دولت يوق؟

دارامەتتىن ئېھسانى كوپ كېلەتتى،
شۇڭا دائىم يانچۇغى بوش يۈرەتتى. بىر كەمبەغەل ياردەم تىلەپ خەت يازدى،
ئۇ مۇشكۈلدە بىر تىيىنىسىز تۇرغاندا.
تەلەپ قىلدى ئالتۇن تولەپ قۇتقۇزغىن،
ئۇزۇن زامان يېتىپ قالدىم زىنداندا.
سەن سائادەت ساھىبى سەن، مەرت كىشى،
ياردەم قىلغىن، مۇشكۈلۈمنى ئاسان قىل!
ئۇ زىندانغا يېتىپ باردى ۋە ئېيتتى:
— ئەي ياخشىلار، بۇ مەھبۇسقا مەن كېپىل.
بىچارىگە ئىندى ئەرەك بېرىڭلار،
كېپىل بولاي قېچىپ كەتسە يىراققا.
كېيىن زىندان ئىچىرە كىرىپ قاچ! دىدى،
پۈتۈك بولسا تۇرغىن دەرھال ئاياققا.
قانداق ئۇچار قۇش قەپەزدىن قۇتۇلسا،
خۇددى شۇڭا ئوخشاپ قالدى بۇ ھالمۇ.
ئازات تۇتقۇن قېچىپ چىقتى زىنداندىن،
ئۇنى قوغلاپ يېتەلمىدى شامالمۇ.
بۇ كىشىنى تۇتۇۋالدى گۈندىپاي:
— ئالتۇن تولە، ياكى دەرھال تاپ ئۇنى!
قايتىپ ئۇچۇپ كېلەرمىدى قاچقان قۇش،
ياتتى ئوزى يوق بولغاچقا ئالتۇنى.
ئۇ قاماقتا يېتىپ كەتتى ئاي - يىللار،
يە يىغلىماي، يە ئەيلىمەي پۇشايمان.
ياتار ئىدى زىندان ئىچىرە كۈلپەتتە،
بىر ئاق نىپەت ئوتۇپ قالدى شۇ تامان.

دەدى: سېنى ئويلمايمەن ئوغرى دەپ،

توغرا بولساڭ ياتتىڭ مۇندا نىمىشقا؟

دەدى تۇتقۇن: ئەي مېھرىۋان، ئاق نىيەت،

لايىق ئەمەس مەن ئوغرىلىق قىلىشقا.

بۇ زىنداندا بىر ئاتمۇ ئان بار ئىدى،

ئۇ قۇتۇلدى، ماڭا قالدى ماكانى.

مەرتلىكىمدى ئاڭا زىندان بولسا يار،

ماڭا بولسا ئازات يۇرۇش ئىمكانى؟

ئولۇپ كەتتى يېتىپ ئاخىر زىنداندا،

ياخشى نامغا ئىگە بولۇپ بۇ ئادەم.

ئۇ ئولمىدى، نامى قالدى دۇنيادا،

قىرىكلەردىن كۆرە بولۇپ مۇھتەرەم.

ياخشى كوئۇل ئولمەس زامان - زامانلار،

زىيان بولماس ئولۇپ كەتسە يامانلار.

X X

ھاياتىدا ساقلىمايدۇ ئوچمەنلىك،

ئەگەر ئىنسان كۆرسە يىراق زامانى.

باشاچىنى ئېتىزلاردىن قوغلىغان،

زىيان تارتماي ئاللىمايدۇ خامانى.

كۈنى يېتىپ ئولسە زامان زالىمى،

ئېزىلگەنلەر كۈن كەچۈرەر بىمالال.

غەربلارغا جەۋرى قىلما، ئۈزەڭنىڭ -

غەرىپ بولۇپ قېلىشىڭمۇ ئېھتىمال.

ھىكايەت

سوزلەپ بېرەي بۇيۇك مەرتلەر ئىشىنى،
مەرت بولساڭۇ، ئاساڭ گۇنى قۇلاققا.
بىر خالتا دان ئېلىپ شىبلى ① دوكاندىن،
كوتەردى - دە، مېڭىپ كەتتى قىشلاققا.
ئۇ كوردىكى، ئېلىپ كەلگەن دېنىدا،
بىر چۈمۈلە يۈرەر ئىدى پەرىشان.
ئۇنى ئويلاپ ئۇخلىيالمى تۇن بويى،
ئوز جايغا ئېلىپ كەلدى قىپ نىشان.
دەدى شىبلى: چۈمۈلمۇ تىرىك جان،
ئوز جايىدىن كەتسە بولماس قوزغۇلۇپ.
شات ئەيلىگىن ئېزىلگەنلەر قەلبىنى،
شۇندا كۈنۈڭ ئوتكەي سېنىڭ شات بولۇپ.
پاك نىيەتلىك فېرداۋىستىن ئاڭلا سوز،
(بولسۇن خۇدا رەھىمىتىدە ئۇ ئىنسان).
دىگەن ئىدى: چۈمۈلىنى رەنجىتمە،
ھەممە كەبى ئۇنىڭقىمۇ تاتلىق جان.
ئاجىزلارنى دەسسەپ ئوتتە پەھلۋان،
بوپ قالارسەن سەن ئوزەڭمۇ ئاجىز جان.
يامان كۈنلەر كېلەر بەلكى بېشىڭغا،
كىمگە ۋاپا قىلغان ئىدى بۇ جاھان!
شامنى قارا! پەرۋانغا قويدى ئوت،

① شىبلى — شەيخ شىبلى.

ئەمما ئوزى كويۇپ پۇتتى شۇ زامان.
بىراۋ بولسا سەندىن كورە ئاجىزراق،
بىراۋ بولار سەندىن كورە پەھلىۋان.
ۋەھشەلەرنى ئوۋلاش ئۇچۇن كۈچ كېرەك،
ئېھسان كېرەك كوڭۇللەرنى ئوۋلاشقا.
تىغ كېسەلمەس زەنجىرنى ئېھساننىڭ،
ھەركەت قىغىن ياۋ بويىنىنى باغلاشقا.
يامانلىقلار قىلار دوستى يامانغا،
بۇغداي ئۇنۇپ چىقماس ھەرگىز ئارپىدىن.
بۇ ھاياتتا دوستىز قالاي دىمىسەڭ،
دوستلارنىڭنا خەنجەر ئۇرما ئارقىدىن.
شەپقەت قىلساڭ ساڭا ياۋلىق قىلغانغا،
ئاخىر ئۇمۇ ئايلىنىدۇ يارانغا.

ھىكايەت

چوڭ يولدا بىر نەۋقيراننى ئۇچراتتىم،
قويى بىللە كېلەر ئىدى يول بويى.
دىدىم ئاڭا: ئەگەشىپتۇ بۇ قويۇڭ،
بويىنى ئۈزرە بولغاچ پىششىق چۈلۈۋورى.
بۇ سوزۇمنى ئاڭلاپ قويى بويىدىن،
ئۇ نەۋقيران چولۇۋورنى بوشاتتى.
ئۇ يۈگۈردى شۇ ئان تەرەپ - تەرەپكە،
ئارقىسىدىن قويى بىللە چاپاتتى.
ھەر تامانغا چېپىپ كورۇپ ئوينىشىپ،
ئۇلار ئاخىر يېتىپ كەلدى يېنىمغا.

دېدى يىمگىت: ئەي ساخاۋەت ئىگىسى،
مەن شەپقەتنى باغلاپ قويغان بۇنىڭغا.
ئېھسان قىلساڭ ۋەھشى پىلىمۇ كۈنۈكۈپ،
ئىگىسىگە بويسۇنىدۇ مۇلايىم.
ھەتتا ئىتمۇ ئاقلار بەرگەن تۈزۈڭنى،
يامانلارغا مېھرىۋانلىق قىل دائىم.

ھىكايەت

كورۇپ قالدى بىراۋ چولاق تۈلكىنى،
دېدى: قىزدىق بۇ خۇدانىڭ ئىشلىرى.
بۇ ئەھۋالدا قىلار قانداق تىرىكلىك،
قول - ئاياقسىز ماڭالمىسا ئىلگىرى.
ھەيران بولۇپ تۇرار ئىدى ئۇ ئادەم،
يوغان بىر شىر كىيىك تۇتۇپ ئەكەلدى.
تاشلاپ ئۇنى يىدى ئوزى تويغىچە،
قالغىنىغا چولاق تۈلكە تەنەشەلدى.
ۋەھشى بولساڭ بولغىن شىردەك ئەي ئاقل،
تۈلكە كەبى تەلمۈرمىگىن سارقىت دەپ.
ئاشقىنىنى خەيىرى قىلغىن ئولجاڭنىڭ،
تويغان بولساڭ ئەگەر ئۇنى ئوزەڭ يىپ.
ئەگەر شىردەك بولغان بولساڭ پەھلۋان،
تۈلكە مەجەز بولۇپ ئاجىز ئۈتمىگىن.
ھالال تېپىپ، دوستلار بىلەن بىللە يە،
بىراۋلارنىڭ سارقىتىنى كۈتمىگىن.
مەرتلىك بولماس ئىشلىمەستىن چىشلىسە،

مۇگەن ھالال ئىشلەپ ياخشى ياشاشنى.
قېرىلارنى قوللا، كۈتكىن ياش بولساڭ،
ئەمما تەلەپ قىلما سېنى قوللاشنى.
ئاقىل كىشى بولار ھامان ھىممەتلىك،
بىخىل ئادەم كۈن ئوتكۈزەر كۈلپەتلىك.

ھىكايەت

رۇم شەھرىنىڭ ئەتراپىدا ياشايتتى،
بىر تەقۋادار ھالى - كۈنى پاراۋان.
مۇساپىرلار قىلدۇق ئۇنى زىيارەت،
ھېرىپ - ئېچىپ، كېزىپ يۈرۈپ كوپ جاھان.
ئۇ بىز بىلەن قۇچاقلىشىپ كورۇشتى،
ھورمەت بىلەن ئورۇن ئالدۇق ھەممىمىز.
بەدولەتكەن، چەكسىز ئىكەن بايلغى،
بىراق ئوزى دەرەخ ئىكەن مۇئىسىز.
يۈزى ئىسسىق، سوزى ئىكەن مېھرىۋان،
لېكىن قازان ئاسمىدى ئۇ ئوچاققا.
تۇنى بىلەن قىلدى ئويغاق ئىبادەت،
بىزمۇ ئويغاق نان كىرمىگەچ قوساققا.
تاڭ ئاتقاندا كىرىپ كەلدى ئىشىكتىن،
گىپ - سوزلىرى يەنە شىرىن، مېھرىۋان
ئارىمىزدا بىر شوخ يىگىت بار ئىدى،
سالام بىلەن دىدى ئاڭا شۇ ھامان؛

ئەي ساھىبپەخان، تۈزەپ ئوقۇ بوسەنى ①،
 بىزگە توشە ② خوپ گېلىدۇ ھەر زامان.
 ھورمەت بىلەن كەشمىزنى سۈرتكىچە،
 كەش بىلەن ئۇر ئالدىمىزغا قويۇپ نان.
 ئېھسان بىلەن يۈز تاپىدۇ مەرت كىشى،
 سەن ئىكەنسەن مۇنداق ئىشتىن بىخەبەر.
 كورگەن ئىدىم بىر موغۇلنى تەقۋادار،
 سەن ئىبادەت قىلسەنكەن شۇقەدەر.
 سېخىرەك بول، قورقماي قارا ھاياتقا،
 قۇرۇق سوزگە چىقماس مۇشۇك ئاپتاپقا.

ھىكايەت

بىر تۇم قارا ئات بار ئىكەن ھاتەمدە،
 ئات يوق ئىكەن ئۇچقۇرلۇقتا بۇ ئاتتەك.
 گۈلدۈرما ما ئىكەن ئۇنىڭ كىشىشى،
 مىنگەن كىشى ئۇچار ئىكەن چاقماقتەك.
 تاغ - سەھرادا چاپار ئىكەن تەر چېچىپ،
 گويا يامغۇر توككەن كەبى توپ بۇلۇت.
 كەلكۈن بولۇپ ئاقار ئىكەن چوللەردە،
 قالار ئىكەن چاڭ كەينىدە توپلىنىپ.
 شەھەرلەردە ماختاپتۇ ئەل ھاتەمنى،

① بوسە — سويمەك. بۇ سوزنى ئەرەبچە يېزىشتا ئازراق ئوزگەر-

تىپ توشە ئوقۇشۇمۇ دەمكىن.

② توشە — يول ئوزۇنغى، بىمەكلىك.

ئۇنىڭ داڭقى رۇم شاھىغا يېتىپتۇ.
ماختىشىپتۇ تەڭدىشى يوق سېخى دەپ،
ھەم ئېتىنى قوشۇپ مەدە ئېتىپتۇ.
دېشىپتۇ يەتمەس ئاڭا شۇڭقارمۇ،
چولدا قانات، كېمە بولار دەريادا.
بۇنى ئاڭلاپ شاھ دەپتۇكى ۋەزىرگە:
ئۇيات بولار تارلىق قىلساق مۇبادا.
تۇلپارنى سوراپ كورەي بىر قېتىم،
بېرىپ تۇرسا دەيمەن ئۇنى راست سېخى.
بېرىپ تۇرماق ئېغىر كەلسە ئۇنىڭنا،
يالغان شوھرەت ئىگىسىدۇر ئۇ تېخى.
بىر ئىلىملىك ئاقىل بىلەن ئون كىشى،
ئاتلىنىپتۇ تەي ① تەرەپكە بوپ راۋان.
يەر ئولگەندەك ياش توكۇپتۇ بۇلۇتلار،
شامال بولسا ئوتەر ئىكەن بېرىپ جان.
يېتىشىپتۇ ئۇلار ھاتەم ئويىگە،
تەشنا كىشى سۇغا بېرىپ يەتكەندەك.
ئۇ ئات سويۇپ، توكۇپتۇ كوپ قەن - گىزەك،
ئىتەك - ئىتەك مۇۋە - چىۋە توككەندەك.
مېھمان بولۇپ تۇنەپ قاپتۇ كەلگەنلەر،
تاڭ ئاتقاندا تەلەپ قاپتۇ ئېتىنى.
ھاتەم بىردىن بولۇپ قاپتۇ پەرىشان،
ھەسرەت بىلەن تۇتۇپ ئاستا بېشىنى.
دەپتۇ ھاتەم: ئەي ئاقىلى زۇفۇنۇن،

① تەي — قەبىلە نامى.

نېمە ئۈچۈن ئېيىمىدىكىلار بۇرۇنراق؟
سىلەر ئۈچۈن سويغان ئىدىم ئۇ ئاتنى،
ئۇ تولپارىم تېخى كېچە ئىدى ساق.
كوردۇڭلارغۇ، بوران بولدى ئاخشى،
بېرىش قىيىن بولدى ماڭا قوراغا.
ئويىدە ئاتتىن بولەك مېلىم يوق ئىدى،
ئىلاجسىز سويۇۋەتتىم غىزاغا.
ئەرەكەكچىلىك بولماس ئىدى مېنىڭچە،
قاراپ تۇرسام، ياتسا مېھمان ئاچ پېتى.
ھاتەم ئۈچۈن ئات ئەمەسمۇ سېخىلىك،
نېمە بوپتۇ سويۇلغاندا بىر ئېتى!
مېھمانلارغا قويۇپ ھاتەم مال، ئالتۇن،
خوش ئېيتىپتۇ، قايتىشىپتۇ كەلگەنلەر.
بۇ ئىشلارنى ئاڭلاپ رىملىق تاجدار،
دەپتۇ: ساڭا بارىكالا، تاپ زەپەر!
بۇنىڭ بىلەن گېبى پۈتمەس ھاتەمنىڭ،
گېبى تولا ئۇ داڭقى بار ئادەمنىڭ.

ھىكايەت

ھاتەم توغرىسىدا ئىككىنچى ھىكايەت

كىمىنىڭ سوزلەپ بەرگىنىنى ئۇنتۇدۇم،
ئوتكەن ئىكەن بىر پادىشا يەمەندە.
غالىپ ئىكەن جاھاندىكى شاھلاردىن،
داڭقى چىققان سېخى ئىكەن ۋەتەندە.

دەسەڭ بولار ئۇنى ئېھسان بۇلۇتى،
يامغۇر كەبى زەر توكەركەن ھەر كۇنى.
بىراق داڭقى ئارتۇق ئىكەن ھاتەمنىڭ،
ھەسەت ئوتى ئىچرە قويمىش بۇ ئۇنى.
ئۇ دەيدىكەن: ئۇنىڭ تاجى بولمىسا،
نېمە ئۇچۇن تاپتى مۇنچە ئېتىۋار؟
قىلالمىسا يە شاھانە بەزمىلەر،
ئەل ئىچىدە مۇنچىلا زور داڭقى بار؟
سوزلەر ئىدى خەلق دائىم ھاتەمنىڭ،
ئېھساننى، خەيرىيەتلىك ئىشنى.
دىدى بىر كۇن كورەلمەسلىك قىلىپ شاھ:
ئېپ كېلىڭلار شۇ ھاتەمنىڭ بېشىنى!
ھاتەم تىرىك مېنىڭ داڭقىم چىقماس دەپ،
بەنتەي ① گە ماڭغۇزدى بىر ئادەمنى.
مېڭىپ كەتتى يولغا سالغان جالادى،
مەخپى بېرىپ ئولتۇرۇشكە ھاتەمنى.
يول ئۈستىدە ئۇچراشتى ئۇ چاپارغا،
ئوچۇق چىراي، ھىممەتلىك بىر نەۋقيران.
ئۇ ئېھماننى كورۇپ، شىرىن سوز بىلەن،
تەكلىپ قىلىپ باشلاپ كەتتى ئوي تامان.
ئىززەت - ھورمەت بىلەن كۈتۈپ، مېھماننىڭ —
تاش كوڭلىنى يۇمشاق قىلدى ئۇ پۈتۈن.
سەھەر تۇرۇپ قوللىرىنى سويدى ئۇ،
دىدى: يەنە ئويناپ گېتىڭ بەش - ئون كۇن.

① بەنتەي — تەي قەبىلىسى.

دېدى مېھمان: مۇمكىن ئەمەس زادىلا،
جۈنەپ كېتەي، ھازىر ماڭا ئىش مۇھىم.
دېدى يىگىت: ئېيتىڭ ماڭا، نىمە ئىش؟
بەلكى سىزگە تېگىپ قالار ياردىمىم.
— مەيلى ئېيتاي، — دېدى چاپار، — قۇلاق سال،
يىگىت بولساڭ سىر ساقلىغىن، بول ھۇشيار.
تونۇمسەنكىن، بۇ يۇرتتۇڭدا بەك دانا،
داڭقى چىققان ھاتەم دېگەن بىراۋ بار.
نىمە گۇنا قىلغان ئىكەن بىلىمىدىم،
بېشى لازىم بوپتۇ يەمەن شاھىغا.
بۇلار سېنىڭ ماڭا بەرگەن ياردىمىڭ،
باشلاپ بارساڭ ئۇنىڭ تۇرار جايىغا.
بۇنى ئاڭلاپ كۈلدى يىگىت: ھاتەم مەن!
لازىم بولغان بولسا بېشىم مانا، كەس.
يامان بۇلار قالسا ئەگەر تاڭ يورۇپ،
تۇندىن قالساڭ ئىشىڭ سېنىڭ بۇلار تەس.
تۇقتى باشنى قىلىپ ھاتەم سېخىلىق،
بۇ قىسىدىن قالدى چاپار تەمتىرەپ.
كېيىن يەرگە ئېتىۋەتتى ئوزۇنى،
پۇتلىرىنى سويدى ئۇنىڭ ئومۇلەپ.
پىغان قىلدى قويۇپ قولىنى كوكسىگە،
شەمشىرىنى تاشلىۋەتتى بىر ياققا.
دېدى: مەرتلىك ئەمەس ھەرگىز بۇ ئىشىم،
قانداق زەرەر يەتكۈزەلەي سەن زاتقا!
ھاتەم بىلەن قۇچاقلەشپ، خوشلىشىپ،
يەمەن ياققا جۈنەپ كەتتى ئۇ چاپار.

چۈشەندى شاھ قاراپ كەلگەن چاپارغا،
تاپشۇرۇققا بېرىلمەپتۇ ئېتىۋار.
دىدى: كېسىپ كەلمەپسەنغۇ بېشىنى،
بولماسمىدى كەلسەڭ سېلىپ خوجۇنغا؟
نېمە بولدى؟ كۈچۈڭ يەتمەي قالدىمۇ،
ياكى يولدا دۇچ كەلدىڭمۇ ھۇجۇمغا؟
سويۇپ يەرنى بۇ دىۋ يۈرەك پەھلۋان،
ئوز شاھىغا دۇئا قىلدى شۇھامان.
دىدى: يولدا ئۇچراتتىم مەن ھاتەنى،
قايىل بولدۇم كورۇپ ئۇ مەرت ئادەمنى.
ئاڭلىغانغا لايىق ئىكەن ھىممىتى،
مەندىن كورە يۈكسەك ئىكەن ھورمىتى.
قاراپ تۇرۇپ ئاللىمدىم بېشىنى،
ئۇ بېشىمنى ئالدى بېشىڭ ئېھساندا.
دىدى چاپار، ئېيتتى بولغان ئىشلارنى،
شاھمۇ قايىل بولۇپ قالدى شۇ ئاندا.

ھىكايەت

بىردىن لايغا پېتىپ قالدى بىراۋنىڭ،
چول ئىچىدە ھەيدەپ ماڭغان ئىشىكى.
تۇن قاراڭغۇ، يامغۇر يېغىپ تۇراتتى،
پاتقاق ئىدى چەكسىز چولنىڭ ئىتىكى.
تىللىدى ئۇ نېمە كەلسە ئاغزىغا،
بۇ ئۇنىڭغا بەكمۇ ئېغىر كۈن ئىدى.
تىللىدى ئۇ گاداينىمۇ، شاھنىمۇ،

دۈشمەننىمۇ، دوستلارنىمۇ تىللىدى.
 كېلىپ قالدى پادشامۇ شۇ پەيتتە،
 كەلگىنىنى سەزمەي قالدى ئۇ كىشى.
 گەپ قىلالماي قالدى شاھمۇ ئائىلاج،
 قۇلىغىغا كىرگىچ ئۆتەك سوكۇشى.
 بەگلىرىگە باقتى بولۇپ خىجالەت،
 دېدى: مېنى تىللايدۇ بۇ نىمىشقا؟
 دېدى بىرى: كالىسىنى ئال ئۇنىڭ،
 سەل قارىساڭ خاتا بولار بۇ ئىشقا.
 قاراپ باقتى شاھ ئۇنىڭغا كوز سېلىپ،
 ئىشەك لايدا، ئوزى نامرات بىر ھالدا؟
 ئويلاپ قالدى ئەپۈ بولسۇن گۇنايى،
 جەھلى تۇتۇپ تىللىمىدۇ شۇ ھالدا.
 قانداق گۈزەل قىساس پەيتى ياخشىلىق،
 شاھ ئات بەردى، ئالتۇن بەردى نامراتقا.
 دېدى بىراق: بەك ئەقىلسىز ئىكەنكەن،
 ئىرىشىڭىڭ ماھال ئىدى ھاياتقا؟
 ئوز ئەھدىمنى بىجا قىلىدىم دېدى شاھ،
 ساڭا قىلغان بۇ شەپقىتىم ئارقىلىق.
 يامانلىققا يامانلىققۇ بەك ئوڭاي،
 قىيىن ئىشتۇر يامانلىققا ياخشىلىق.

ھىكايەت

پۇلى نۇرغۇن باي بار ئىدى، ياشايتى —
 ئىشلىتىشكە كوزى قىيماي قىيناپ جان.

يىمەس ئىدى ئاچ يۇرسىمۇ كۈنۈ - تۇن،
ۋە ھىچكىمگە قىلماس ئىدى ئۇ ئېھسان.
قۇلى بولۇپ قالغان ئىدى ئالتۇننىڭ،
ئالتۇنغىمۇ سېلىپ قويغان ئۇ كىشەن.
كۈمگەن جايىنى بايقاپ قالدى ئوز ئوغلى،
يۇشۇرسىمۇ ئالتۇنلارنى پەم بىلەن.
قارا تاشنى كومۇپ قويۇپ ئورنىغا،
ئالتۇنلارنى ئالدى ئوغۇل سۇغۇرۇپ.
زەر تۇرامدۇ سېخى، مەرتنىڭ قولىدا،
يىدى، ئىچتى ۋە ئوينىدى شوخلىنىپ.
يۈزلىرىنى كاپاتلىدى ئاتىسى،
بۇ يوقالغان ئالتۇنلارنىڭ دەردىدە.
كېچىلىرى يىغلار ئىدى ئاھ ئۇرۇپ،
ئوغلى بولسا ئوينار ئىدى بەزمىدە.
ئوغلى ئاگا كۈلەر ئىدى تاڭلىرى:
— ئاتا! ئادەم كۈنى ئوتەر ئاش بىلەن.
ئىنسان زەرنى خەجلەش ئۇچۇن يىغىدۇ،
كومۇپ قويساڭ تەڭ بولمامدۇ تاش بىلەن؟
تىرىكچىلىك يولى ئىزلىپ ئادەملەر،
تاش باغرىنى يارار ئالتۇن كانىدا.
بېخىللارنىڭ قولىدىكى ئالتۇنلار،
ياتقان ئوخشاش يەنە تاشنىڭ باغرىدا.
بالىلىرىڭ بىلەن بىللە يىمىسەڭ،
ئالتۇنلىرىڭ بولار ساڭا ئاھ - پىغان.
ئالتۇنى بار بېخىل بايدۇر مىسالى —
ئالتۇنلارنى بېسىپ ياتقان چوڭ پىلان.

بېخىل ئادەم تىترەيدۇ يىلاندىكى،
ئۇزاق يىللار ساقلىنىدۇ ئالتۇنى.
كۈنى يېتىپ ئەسىر بولسا ئەجەلگە،
شۇ كۈنلا تەقسىم قىلار تېز ئۇنى.
چومۇلىدەك توشۇپ توپلا، يىگىن ھەم،
قۇرۇتلارغا يەم بولۇشتىن مۇقەددەم.
ئەسەتتۇر بۇ سەئىدىنىڭ سوزلىرى،
ئەمەل قىلساڭ نەپ بېرىدۇ ھەرقاچان.
كۈنۈڭ ياخشى ئوتەر بۇنى چۈشەنسەڭ،
چۈشەنمىسەڭ يىپ قالمىسەن پۇشايمان.

ھىكايەت

بىر دەرۋىشكە ئېھسان قىلىپ بىر يىگىت،
ھاجىتىنى راۋا قىلدى، بەردى نەپ.
نەمە گۇنا قىلغان ئىكەن بىلىمىدىم،
شاھتىن بۇيرۇق بولدى ئۇنى ئېسىڭ دەپ.
تۇشمۇ - تۇشتىن بەگلەر كەلدى ئۇ كۈنى،
مەيدان ئارا ئەل توپلاندى كورمەككە.
بۇ سورۇنغا كەلدى دەرۋىش، كوردىكى،
يىگىت تۇتقۇن ۋە يۈزلەنگەن ئۆلمەككە.
ئۇ يىگىتكە ئېچىندى چىن كوڭلىدىن،
پىلان قۇردى، قالمىدى ھىچ تەمتىرەپ.
بىردىن يىغلاپ كەتتى دەرۋىش ۋاقىراپ:
شاھىم ئولدى، ئالەم يىتىم قالدى، دەپ.
پەرىپات قىلدى يۈز - كوزىنى تىرناقلاپ،

جاللات تېنەپ قالدى قەتىل پەيتىدە.
ھەممە يۈگرەپ كەتتى دەرھال سارايفغا،
بىراق شاھى تىرىك ئىدى تەختىدە.
يىگىت قاچتى، لېكىن دەرۋىش تۇتۇلدى،
ئۇنى باغلاپ ئېلىپ باردى ئوردىغا.
شاھ سوراققا تارتتى ئۇنى: نىمىشقا —
مۇنچە ئولۇم تىلەپ قالدىڭ سەن ماڭا؟
باتۇرلىنىپ سوز باشلىدى بۇ دەرۋىش:
— ئەي شاھنشاھ! ھوكمەڭدىدۇر بۇزامان.
ئولدى دىسەم كېتەرمىدىڭ راست ئولۇپ؟
ئەمما ئامان قالدى بىر ياش نەۋقران.
بۇ دەرۋىشنى ئەپۇ قىلدى شاھ دەرھال،
سوزلىرىنى ئاڭلاپ، بولۇپ كوپ خوشال.
يىگىت قېچىپ بارار ئىدى شۇ پەيتتە،
بىراق ياققا بىر يىقىلىپ، بىر قوپۇپ.
بىراۋ ئۇچراپ سوراپ قالدى ئۇنىڭدىن:
بۇ ئولۇمدىن قالدىڭ قانداق قۇتۇلۇپ؟
يىگىت ئاڭا پىچىرلىدى: ئايا، دوست،
مەن نىجاتنى تاپتىم بۈگۈن ئېھساندىن.
ئۇنۇپ چىقار يەرگە چاچقان ئۇرۇغۇڭ،
ئاچلىق كۈنى شەپقەت قىلار ئۇداندىن.

× ×

ياخشى دىدۇق ئىلتىپاتنى، ئېھساننى،
ئۇچراغاننى قىلىۋەرمە بىراق خوش.

زور اۋاننى مالۇ - جاندىن جۇدا قىل،
قاننى يۇلغىن بولسا يامان قۇش.
باغلىرىڭنى خالاس قىلغىن تىكەندىن،
كوچەت ئۈستۈر، مۇە بىلەن تولۇقلا.
ئاجزىلارغا ئېھتىۋانلىق قىلسا كىم،
ئانگا ھورمەت ئىزھار قىل ۋە ئۇلۇغلا.
ئەلگە زۇلۇم، رەھىمسىزلىك بولدى،
زوراۋانغا شەپقەت قىلساڭ سەن بىراق.
ئوت ئىچىدە كويىڭىدىن جاھاننىڭ،
ئوت قويغۇچى ئۈزى كويسە ياخشىراق.
كىم ئوغرىغا مېھرۇ - شەپقەت كۆرسەتسە،
ئۇنىڭ ئۈزى ئوغرى ياكى قاراڭچى.
كۆككە سورۇ زوراۋاننى كۈل قىلىپ،
ئادىل بولار بولساڭ زۇلۇم قىلماقچى

ھىكايەت

ئانگىلىدىمكى، بىر كىشىنىڭ ئويىگە،
گىزلىدىشىپ ئوۋا ساپتۇ ھەرىلەر.
ئانا راسا بىزار بولۇپ قىزىغا،
بۇ ھەرىنىڭ ئۈگىسىنى بۇزغىن دەپ
ياق، بۇزماڭلار دەپ توسىدى ئايالى،
بۇزماق گۇنا بۇ مىسكىنىڭ ئوينى.
ئېرى ئويدىن چىقىپ كەتتى ماقۇل، دەپ،
چاقتى ھەرە بۇ ئايالنىڭ ئوزىنى.
نادان ئايال قىپتۇ پەرىيات ۋاقىراپ،

دەپتۇ ئېرى كورۇپ ئۇنىڭ ھالىنى:
قوي، يىغلىما، بۇزاي دىسەك، مەسكىن دەپ،
ئوزەڭ قوغداپ قالمىدىڭمۇ ھەرنى؟
يامانلارغا قىلسا كىمكى ياخشىلىق،
ئۇندا بەتتەر ئەۋج ئالغاي يامانلىق.
ئەقلىڭ بولسا، بولساڭ ئەگەر ئوزەڭ مەرت،
يامانلارغا بەرمە ھەرگىز ئامانلىق.
جەڭ ۋاقتىدا نەيزە بولغان قۇمۇشلار،
ئىشىش شىكەر قومۇشىدىن ئاجىزراق.
بۇ ھىكمەتلىك سوزنى ئېيتقان بىر كىشى:
"ئاساۋ ئاتنىڭ يۈكى بولسۇن قاۋۇلراق".
مۇشۇك باقساڭ كەپتىرىڭنى يەپ قويار،
بورى باقساڭ يۈرمە ھەرگىز مال توساپ.
بىراۋلارغا قىلساڭ ئەگەر ياخشىلىق،
بىراۋلارغا ھىچ ئايانماي قىل ئازاپ.
ئىگىز لەتمە ئوينى تۈۋرۈك بولمىسا،
ئىھتىيات قىل، پۇختا ئەمەس ئىشەنچىڭ.
سۇ كەم چاغدا باغلاۋالغىن ئۈستەڭنى،
سۇ كۆپەيسە يەتمەي قالار ئىسكەنجىڭ.
قاپقىنىڭغا چۈشسە بورى ئولتۇرگىن،
ئولتۇرمىسىڭ ئامانلىق يوق قويۇڭغا.
تاياق ئىزلەپ يۈرمە يىلان ئۇچرىسا،
ئولتۇر ئۇنى تاش چىقىسىمۇ قولۇڭغا.
بولسا قەلەم زوراۋاننىڭ قولىدا،
قوللىرىنى كەسكىن ئۇنىڭ، قىل قەلەم.

ھىكمەت دىسەڭ بۇ سەئىدىگە قۇلاق سال،
بۇ پەندە ئۇ ئوتكەن سەندىن مۇقەددەم،

دۇچىنچى باپ

مۇھەببەت توغرىسىدا

ئەگەر ئىشقى چۈشۈپ قالسا كۆڭلۈڭگە،
شۇندىن باشلاپ تۈگەر سەۋرۇ - ئارامىڭ،
يارنىڭ ھوسنى كۈزلىرىڭگە كورنىپ،
ئۇخلىماققا بولماي قالار ئامالنىڭ.
يالۋۇردىسەن پۇتلىرىغا باش قويۇپ،
كۈزلىرىڭگە كورۇنمەيدۇ جاھانمۇ.
ئالتۇن توكسەڭ سالماي قالسا ئۇ نەزەر،
بىلەلمەيسەن ئالتۇنمۇ ئۇ سامانمۇ؟
ئۇ بار جايدا سىنمەس دىلغا باشقا يار،
بولالمايسەن ئۈزگە بىلەن ھەممەنەپەس.
ئۈزۈلمەيگەن بولماس سەۋىرى - تاقىتىڭ،
بوپ قالسىەن رەسۋالىقتىن غەم يىمەس.
جان سوردسا ئايىمايسەن چېنىڭنى،
قىلىچ كۇرسا تۇتۇپ بېرىپ بېشىڭنى.

ھىكايەت

ناخشا ئېيتار ئىدى بىر كۈن ئىشقىۋاز،
پارى ئاڭا تەڭكەش ئۇسۇل دەسسەيىتى.

مۇراپ ئالغان ئىدى ئۇنى دوست - ياران،
شام ئورۇلۇپ كوينىگە ئوت كەتتى.
غەزەپلەندى خاپا بولۇپ يىگىتى:
نەدىن كەلدى بىزگە مۇنچە دوست - ياران؟
بۇ ئوت بىلەن يالغۇز ئىتەك كويمىدى،
مەنمۇ كويدۇم، ئورتەندى دىل، كويدى جان.

ھىكايەت

سەمەرقەنتتە بىر نازىنسىن بار ئىدى،
بىراۋ ئاگا ئىگىشىپتۇ بوپ خۇشتار.
قۇياشتىنمۇ يورۇق ئىدى جامالى،
قاراشلىرى جان ئالغۇچى ۋە دىلدار.
ئاشىق يىگىت سويەر ئىدى ئىزىنى،
كويۇپ - پىشىپ، باغلاپ ئاگا ئىشتىياق.
يۈزلىرىگە تەلمۈردىتى ھەر دائىم،
جەھلى چىقىپ دىدى دىلبەر: سال قۇلاق!
ئۇزۇن بولدى يۇرۇپ قالدېڭ پېسىمدىن،
بىلىگىن، ئەمدىس مەن توزاققا چۈشكەن قۇش.
ئېزىز بېشىڭ تەندىن جۇدا بولغۇسى،
مۇنداق قىلما، ئوز ۋاقتىدا تاپقىن ھۇش.
— تاشلا ئۇنى، دىدى بىراۋ، — بولدى قوي،
سەن ئوزەڭگە يول تاللىغىن ئاسانراق.
مۇشكۈل بولدى مۇرادىڭغا يەتمەڭ،
چىققۇسىدۇر بېشىڭغا بۇ ئىشتىياق.
بۇ سوزلەرنى ئاڭلىدى ئۇ چىن ئاشىق،

دەلى كويۇپ، قالدى ئاچچىق پىغاندا.
دەدى: مەيلى تىغى ئالسا بېشىمنى،
گۇنىڭ ئىشىقى بىلەن ئولەي جاھاندا.
يار قولىدىن شەمشەر يىنى دەپ قالسۇن،
دۇشمەنلەردىم ياكى دوستۇ - ئولپىتىم.
كوڭلۇم گۇنىڭ ھىجرانىنى ئىستىمەس،
يۇرەي شۇنداق توكۇلسىمۇ ھورمىتىم.
توۋە قىل، دەپ ئېيتتىڭ ماڭا ئەي ياران.
قانداق توۋە قىلالايمەن مەن بىراق؟
ئەپۇ قىلغىن، مېنى ھايات ھىجراندىن،
ۋىسال تىغى ئولتۇرگىنى ياخشىراق.
ئۇ كويۇدۇرسە ھەر كەچ ھېنى ئوت قويۇپ،
ھىدى يەنە ھايات بېرەر تاڭ بىلەن.
ئوز ئىشىقىدىن ۋاز كەچمەيدۇ مەرت يىگىت،
ئەگەر يارى ئويناشسىمۇ جان بىلەن.

ھىكايەت

بىر كېلىنچەك ئىزلەپ كېلىپ بىر چالنى،
ئوز ئېرىدىن قىلىپ بەردى شىكايەت.
دەدى: ئېرىم ماڭا كۇلۇپ باقمايدۇ،
ئوي ئىچىدە كۇنۇم ئوتەر چېكىمپ دەرت.
ياشار ئەلدە قانچە - قانچە ياش - قېرى،
ھالى ئەمەس بىزدەك مۇنچە پەرىشان.
كۇن ئوتكۇزەر بولۇپ بىر جان ۋە بىر تەن،
بىر - بىرىگە بولۇپ ئاھراق، مېھرىۋان،

ئۇزۇن بولدى ئېرىم چىراي ئاچمايدۇ،
جاندىن ئوتتى مېھرىسىزلىك ئازاۋى.
ئەقىللىق چال قۇلاق سالىدى بۇ سوزگە،
مۇنداق بولدى ئۇنىڭ بەرگەن جاۋاۋى:
تاقەت قىلغىن كوكۇلۇك بولسا ئېرىڭگە،
ئازاۋىنى تارتقىن مەيلى ھەر ئاندا.
تاپالمايسەن مېھرى يوق دەپ ۋاز كەچسەڭ،
كېيىن ئومرۇڭ ئوتتەر سېنىڭ ئارماندا.
ئويلىماستىن جۇدالىققا ئالما يول،
ئومرۇڭ كېتەر كەلسە ئولۇم نوۋىتى.
بولسا ئېرىڭ قانچە نامدار، ئاخىرى —
باش ئەگدۈرەر مۇھەببەتنىڭ قۇدىرىتى.
چۈشسە كىشى ئەگەر جونۇن ھالىغا،
ھۇش - كاللىسى يېنىپ كەلمەس جايغا.

ھىكايەت

بىر ياش يىگىت ياساپ چىقتى تومۇر قول،
ۋەھشى شىرنى يەڭمەك بولۇپ ئىنتىلىپ.
تومۇر قولى يەرگە چۈشتى دەررۇلا،
قولى بىلەن ئۇرغان چاغدا شىر كېلىپ.
ددى بىراۋ: ئەي يۈرەكسىز، زاڭ چېپىلىش،
تومۇر قولى ئاتقىن ئاڭا، باتۇر بول.
يەرگە قاراپ ددى يىگىت شۇ پەيتتە:
كار قىلالماس ئىكەن شىرغا بۇ خىل قول.
ئىشلىمەپتۇ ئەقىلم ئىشقى دەردىدىن،

تومۇر قولغا ئىشەنچ قىلدىم كوڭۇل توق.
ئەقىل نىمە قىياسۇن ئىشقى ئالدىدا،
ئىشقى — توپچى، ئەقىل بولسا يۈگرەك توپ.

ھىكايەت

ئىكالىنىپ قۇياش يۈزلۈك ئىككى ياش،
توي قىلىپتۇ بىراق بىر يۇرت تەرەپتە.
بىرىگە بەك ئامراق ئىكەن خوتۇنى،
بىراق ئېرى ئىكەن ئاڭا نەپرەتتە.
ئۇ يىگىتكە دەپتۇ شۇ چاغ قېرىلار:
ئەگەر كوڭلۇڭ خالىمىسا قىل تالاق!
يىگىت دەپتۇ: ئاڭا كوڭلۇم چۈشمىدى،
يۈز قوي بېرەي قۇتۇلساملا مەن پاتراق.
بۇنى ئاڭلاپ قان يىغلىدى كېلىنچەك،
جۇدالىققا يوق تاقىتىم دەپ ھەردەم.
يۈز قوي ئەمەس، مەڭ قوينى نەقلاي،
چىدالمايمەن گۇنى بىردەم كورمىسەم.

ھىكايەت

سەن نىمىشقا، — دىدى بىراۋ مەجنۇنغا:
ھەي ① تەرەپكە كەلمەيدىغان بوي قالدۇڭ؟
گۇنۇتتۇڭمۇ ياكى لەيلى ئىشقىنى،

① ھەي — لەيلى قەبىلىنىڭ نامى

ياكى باشقا يار تەرەپكە يول ئالدىڭ؟
قان يىغلىدى ئاڭلاپ مەجنۇن بۇ سوزنى،
ددى: دىلىم كەتكەن مېنىڭ ئورتىنىپ.
جىسىم يارا، يارا يەنە دىلىمۇ،
قىنىما سەن جاراھەتكە تۇز سېپىپ.
چىدالمايمەن ددى ئۇنى كورمىسەم،
لېكىن بولماس ئىكەن چەتتە يۇرمىسەم.
— سوزۇڭ بولسا ئېلىپ كېتەي لەيلىگە،
ددى ئاقل: — سەن — سەن يارۇ — ۋاپادار.
ددى مەجنۇن ھەۋەس قىلما نامىنى،
مېنىڭ نامم ئۇ بار جايغا بولماس يار.

×

×

توگە ئۇسۇل ئوينار ئەرەپ كويلسە،
زوقۇڭ كېلەر توگە ئۇسۇل ئوينسا.
توگىنىڭمۇ ھەۋىسى بار، ئادەمنى —
ئىشەك دىگىن ئەگەر ئىشقى بولمىسا.

×

×

گۈزەل يىگىت نەي چالاتتى ھەر دائىم،
كوڭۇللەرنى ئېرىتەتتى ناۋاسى.
ئۇ نەي چالسا ۋاقرايتتى ئاتىسى:
ياقماس ماڭا بۇ نىمەڭنىڭ ساداسى.
بىراق بىر كۈن ئاڭلاپ باقتى ياخشىلاپ،

نەينىڭ ئۇنى تەسىر قىلىپ قالدى جىم.
ھاياجاندىن يۈزلىرىنى تەر باستى،
ددى: جانغا ئوت ياقتى نەي بۇ قېتىم.

X X

كۈزلىرىمدىن ئۇيقۇ قاچقان بىر تۇنى،
ئاڭلاپ قالدىم، شامغا دىدى پەرۋانە:
مەنمۇ ئاشىق، شۇڭا راۋا كويىمىگىم،
سەن نىمىشقا كويدۇڭ بولۇپ ۋەيرانە؟
شامدىن شۇدەم جاۋاپ بولدى: مەن كويدۇم،
ياسالغاچقا جۇدالىقتىن مۇم بولۇپ.
شىرىنىمدىن جۇدا بولغان ئاشىقمەن،
كويدۇم شۇڭا پەرھات كەبى تولغىنىپ،
بۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ يىغلار ئىدى شام.
يامغۇر كەبى توكۈلەتتى كۈز يېشى.
پەرۋانغا دەيتتى: سەنمۇ ئاشىقمۇ،
كوڭلۇڭدەدۇر قايسى ئىشى تەشۋىشى؟
سەن قاچمىسەن كىچىككىنە شولىدىن،
ئوت ئىچىدە كويۇپ پۈتسەم تامام مەن.
كويەر سېنىڭ پەقەت بىرلا قاناتىڭ،
مەن كويىمەن باشتىن - ئاياقى، تامامەن.
مەجلىس ئارا نۇرلىرىمنى كورگەندىن،
كويىگىنىمنى كورگۈنۈڭدۇر كوپ ئەۋزەل.
كوپ ئۇزاققا بارماي تۇرۇپ تۇن كېچە،
ئۇنى پۈۋلەپ بەرھەم بەردى بىر گۈزەل.

تۇتۇن ئورلەپ چىقتى شامنىڭ بېشىدىن،
شۇنداق بولدى مۇھەببەتنىڭ ئاخىرى.
سەن ئىشقىنى بىلسەڭ ئەگەر، كويۇشتىن —
قۇتقۇزىدۇ بولۇپ ئولۇم زاھىرى.
ئاشق بولساڭ كۈلپەتلەردىن قاچمىغىن،
پاك دىللىقنى ئۈگەن ئاقل مېنىڭدىن.
يېقىن بارما دولقۇنلىغان دەرياغا،
بارغان بولساڭ گۈمىت ئۈزگىن چېنىڭدىن.

توتىنچى باپ

كەمتەرلىك توغرىسىدا

بىر تامچە سۇ ئېقىپ چۈشۈپ بۇلۇتتىن،
خىجىل بولدى كورۇپ ئاققان دەريانى.
تۇرسا دەريا، مەن قانچىلىك؟ دىدى ئۇ،
كوردۇم بۇگۈن ئاققان ئۇلۇق سۇلارنى.
ئاخىر ئوزى ئايلاندى بىر سەدەپكە،
ئوز - ئوزنى كەمتەر تۇتۇپ، تېپىپ دىت.
جاھان ئارا ئاشتى يەنە قىممىتى،
ئۇنىڭ ئېتى بولدى شۇڭا مەرۋايىت.
ئېزىلىقنى تاپتى ئوزى بولۇپ خار،
كەمتەر بولغاچ ئاغدى ئاڭا ئېتىۋار.

X

X

ئەگەر ئىززەت تاپاي دىسەڭ دۇنيادا،
 ئوزگىلەرگە يامان كوزدە باقمىغىن.
 كىبىر بىلەن كامال تاپقان ئادەم يوق،
 توغرا ئويلا، بۇنى ئەستە ساقلىغىن.
 ئەل ئىچىدە لازىم ئەمەس بولەك نام،
 كۇپايدۇر ياخشى دىگەن بۇ ئېتى.
 تەڭتۇشلىرىڭ ساڭا كىبىر كورسەتسە،
 نەزىرىڭدىن چۇشۇپ كېتەر قىممىتى.
 ئوزەڭدىمۇ بولغان بولسا كىبىرلىك،
 سەنمۇ شۇنداق كورۇنسىەن ھەر ئاندا.
 بۇندىن ئوتكەن كوپ ئەقىللىق ئۇلۇغلار،
 غېرىپلارنى ئىززەت قىلغان جاھاندا.
 كوپ ئۇلۇغلار چۇشۇپ قالدى قاتاردىن،
 غېرىپ - غۇرۇا ئىگەللىدى ئورنىنى.
 مەنمۇ سېنى ئەيىپسىز دەپ بىلىمەن،
 گەر ئەيىپسىز دەپ ئويلساڭ سەن مېنى.
 ھىچقاچاندا ماختانمىغىن بولساڭ مەرت،
 ماختىنىشتىن ھىچ كىشىگە زەپەر يوق.
 ھەممە يېرى پوست بولسىمۇ پىيازنىڭ،
 ئۇ ئويلايدۇ پىستە كەبى مېغىزىم توق.
 ئاقىللاردىن سوز قالدۇ يادىڭار،
 ئېيتقىنىمنى ئۇنتۇمىغىن سەن زىنھار.

ھىكايەت

بىر كەمبەغەل — ئايۋىنىدا قازنىنىڭ —

ئولتۇراتتى توردە كىرىپ بۇلۇڭغا.

قازى ئاڭا پات - پات قاراپ قويايتتى،

بىراۋ: تۇر، دەپ ئىما قىلدى ئۇنىڭغا.

دىدى: ساڭا لايىق ئەمەس بۇ ئورۇن،

توۋەنگە چۈش، مەيلى كەتكىن، مەيلى تۇر!

ئوز ھالچە بولار ھەركىم ئىززىتى،

ئولتۇرالماس ھەركىم توردە بەھۇزۇر.

بۇنىڭ ئوزى بولدى ئاڭا يېتەرلىك،

مۇنداق ھالدا لازىم بولماس نەسبەت.

ئىززىتىنى يوقاتمىغان بولاتتى،

توۋەن چۈشۈپ ئولتۇرغاندا ئۇ پەقەت.

شىر بولمىساڭ دەۋا قىلما شىر مەن دەپ،

ھەم ئوزەڭنى تەڭلەشۈرمە كورگەنگە.

تۇتۇن چىقتى ئۇ يىگىتنىڭ بېشىدىن،

تۇرۇپ دەرھال چۈشتى ئاستا توۋەنگە.

كىشىلەردە مۇنازىرە باشلاندى،

پۇتۇن مەجلىس بولۇپ كەتتى پاتپاراق.

مۇنازىرە ئايلانماقتا ماجراغا،

بىرى توغرا دىسە، بىرى دەيتتى ياق.

تالشاتتى بولۇپ ئۇلار خورازدەك.

بىر - بىرىگە ئاتار ئىدى ھەتتا مۇش.

قوزغۇۋەتكەن ئىدى قەھرۇ - غەزەپنى،

تۇيۇقسىزدىن پەيدا بولغان بۇ ئۇرۇش.
تالاشقانلار بىر تۇگۇنگە دۇچ كەلدى،
يېشىلىمىدى تۇگۇن ھىچكىم قولىدىن.
ئەسكى چاپان يىگىت بولۇپ شىر كەبى،
ئەشۇ پەيتتە تۇردى دەرھال ئورنىدىن.
دېدى: پۇختا ئاساس كېرەك سوز ئۇچۇن،
دەلىل ئەمەس تالاشقاندا مۇشتلىشىش.
بىلگىنىمنى سوزلەپ باقاي مەنمۇ ھەم،
توغرا ئىشتۇر بىلمىگەندە جىم تۇرۇش.
سوز باشلىدى ھورمەت بىلەن تېز چوڭۇپ،
ئۇنىڭ تىلى باشقىلارنى قىلدى لال.
ئۇ سوزلەرنى تىزدى راۋان قەلەمدەك،
ئۇنچە شۇنداق تىزلىدۇ ئېھتىمال.
سۈرەتلەرگە جان بەردى ئۇ مەنادىن،
تامام قىلدى بولۇپ ئوتكەن دەۋانى.
ئولتۇرغانلار دېدى ئاڭا: ئايرىن،
كوردۇق بۇگۇن ئەقلى تولۇق دانانى.
سوز ئېتىمى چايتۇردى ئۇ مەيداندا،
قازى لايغا پېتىپ قالدى ئىشەكتەك.
سەللە - توننى ئۇزاتتى ئۇ يىگىتكە،
دېدى: ماڭا بۇ قازىلىق نە كېرەك؟
يۈكسەك ئىكەن سېنىڭ قەدىرۇ - قىممىتىڭ،
بىلەلمىدىم ئەپسۇس دەسلەپ كورگەندە.
غەشلىك سېلىپ قويدى مېنىڭ كوڭلۇمگە،
كورمەك سېنى غېرىپ ھالدا، توۋەندە.
يېقىن كېلىپ مۇلازىمى قازىنىڭ،

ھورمەت بىلەن تەقدىم قىلدى سەلىنى.
قوبۇل قىلماي دىدى يىگىت: ئەي قازى،
كاتتىلىققا دەۋەت قىلما سەن مېنى.
باشقىلاردىن كاتتا بولسام، ئۇلارمۇ،
كورۇنىدۇ ماڭا توۋەن ئەھۋالدا.
پەرقى نىمە سۇ بولامدۇ لاي - سۇزۇك،
بولسا كوزا ئالتۇندا ۋە ساپالدا!
ئەقىل - ئىدرەك بولسا بولدى بېشىمدا،
نىمە ھاجەت سەللە بىلەن كاتتىلىق؟
كورۇنمەككە چوڭ ئەمەسمۇ قاپاقمۇ،
ئىنسان قەدىرى ئەمەس سەللە ئارقىلىق.
مەغرۇر بولما ساقال بىلەن سەللىدىن،
ساقال - كوكات، سەللە دىگەن پاختا ئاق.
ئەگەر ئادەم بولسا سېنىڭ سۇرتىنىڭ،
سۈرەت دىگەن جىم تۇرغىنى ياخشىراق.
ئىلىم بىلەن تاپسۇن ئىنسان پەزىلەت،
لازىم زوھەل ① بولۇپ يۈكسەك تۇرۇشى.
ھېچ تەمى يوق ئىگىز ئوسكەن قومۇشنىڭ،
تاتلىق بولار پەقەت شېكەر قومۇشى.
ئادەم دىمە ئەقلى بولسا شۇنچىلىك،
ئەگەشسىمۇ ئارقىسىدىن يۈزلەپ قۇل.
جىن ئۇزۇمى دىگەن ئىكەن ياخشى گەپ،
ئاڭلا ئۇنى ۋە ئومرۇڭدە ئاگاھ بول.
ئۇ دەپتۈكى، مېنى لايدىن يۈلمىگىن،

① زوھەل — بىر خىل يۇلتۇزنىڭ نامى.

ساتساڭ ھىچ كىم بىر تىيىنغا ئالمايدۇ. ئوسكەندىمۇ لاللىلەرنىڭ ئىچىدە.

كوكات ھەرگىز لالە بولۇپ قالمايدۇ.

ئىشەك يەنە ئىشەك يىپەك كەيسىمۇ.

پۇل مۇھتەرەم قىلالمايدۇ بازارنى

شۇنداق چىچەن سوزلەر بىلەن ئۇ يىگىت،

يۇيۇۋەتتى قەلبىدىكى ئازارنى.

خاپا بولغان كىشى قوپال سوزلەيدۇ،

ياۋ قولغا چۈشكەندىمۇ بوشاشماي.

سوزگە كەلسە قولدىن بەرمە پەيتىنى،

ياۋنى مات قىل بولغاندىمۇ بىر تالاي.

ھالى خاراپ بولۇپ قالدى قازنىڭ،

قىيامەتمۇ، دىدى، بولدى بۇ ئازاپ.

ئەلەم بىلەن قوللىرىنى چىشلىدى،

ئىككى كوزى قالدى ئۇنىڭ پاقىراپ.

سوزلىرىنى ئېيتىپ بولۇپ ياش يىگىت،

بۇرۇلدى - دە، چىقىپ كەتتى سورۇندىن.

ئارزۇسىنى قىلىپ قالدى ھەممىسى،

كېيىن دىرەك تاپالمىدى ھىچ ئۇندىن.

ئۇنى ئىزلەپ سوراپ كوردى چوڭ زاتلار،

بۇ كىم ئوزى ۋە قەيەرلىك يىگىت، دەپ.

ئىزلەپ چىقتى يۇرت تەپتىشى ئاخىرى،

ئۇچرىغاندىن سوراپ، ئۇنى سۇپەتلەپ.

دىدى بىراۋ: ئېيتىشىڭغا باققاندا،

ئىزلىگىنىڭ بەلكى سەئىدى ئوزىدۇر.

دۇچ كەلگەنلەر ئاپىرىن دەر ئۇنىڭغا،
سوزلىرىدىن چاقىناپ تۇرار گۈزەل نۇر.

X X

سوزى شىرىن شىلغاي ياۋنىڭ پوستىنى،

سوزى قوپال دۇشمەن قىلغاي دوستىنى.

ئەگەر كىمكى يۈزى سەندال بولمىسا،

بولقا ئۇرۇپ قىسىمايدۇ ھىچ ئۇنى.

سوزى قوپال بولغان ئوتەر ئازاپتا،

شىرىن سوزلۇك ئىش كوردۇ پەم بىلەن.

شىرىن سوزنى ئۈگەن ئاقىل سەئىدىدىن،

قوپال سوزلۇك ئوتەر دائىم غەم بىلەن.

ھىكايەت

ھەسەل سېتىپ كۈن ئالاتتى بىر ياران،

شىرىن سوزلەپ، تاشلاپ ھەريان شوخ نىگار.

تۇرسا شېكەر قومۇش دەك بەل باغلاپ،

پاشا كەبىي گۈلشاتتى خېرىدار.

زەھەر بولغان تەقدىردىمۇ ساتقىنى،

ھەسەل بىلىپ ئېلىشاتتى كىشىلەر.

كوزى چۈشتى ئاڭا بىر توكۇ قاپاقنىڭ،

سودىسىغا ھەسەت قىلدى شۇ قەدەر.

ھەسەل سېتىپ كورمەك بولۇپ ئەتىسى،

كوچىلارنى كېزىپ چىقتى ئۇ راست.

زەھەر سۇپەت ئاچچىق بولغاچ چىرايى،
ھەسلىگە كېپ قونمىدى بىر پاشا.
بىر تىيىنمۇ تاپالمىدى شۇ كۈنى،
ئويگە قايتىپ تۇرۇپ قالدى ئۇ مۇزدەك.
قاپاقلىرى كەتتى بەتتەر تۇرۇلۇپ،

ھېيت كۈنى غەمدە قالغان مەھبۇستەك

ئاڭا قاراپ كۈلدى شۇ دەم ئايالى:

ئوزەڭ ئاچچىق، مېلىڭ تاتلىق بولامدۇ؟

قاپاقلىرىڭ تۇرسا دائىم مۇز بولۇپ،

يىگەنلەرگە ھەسەل ھارام بولمامدۇ؟

يامانلىقىنى راۋا كورمە ئوزەڭگە،

قوپال سوزلۇك بولۇر تەتۇر پىشانە.

يۇمشاق سوزلە يۇمشاق نېنىڭ بولمىسا،

شىرىن سوزدە قىل سەئىدىنى نىشانە.

ھىكايەت

گىت چىشلىدى بىر دىخاننىڭ پۇتىنى،

چىشنىڭ ئىزى بولۇپ قالدى جاراھەت.

گۇخلىمايتتى دىخان ئازاپ دەردىدىن،

بىر قىزچىقى قىلدى ئۇنى خىجالەت.

ئاتسىغا دىدى قىزچاق دوق ئۇرۇپ:

بولماسمىدى سەنمۇ ئىتنى چىشلىسەڭ!

يىغىسىدىن توختاپ ئاتا قالدى جىم،

كۈلۈپ كەتتى ئاخىر بولۇپ ھالى تەڭ.

دېدى: قىزىم، كۈچۈمىغۇ يېتەتتى،

بىراق ئەيىپ ئېيتىشمەمدۇ ئىشىمنى؟
مەن ئادەمدە! باشقا ئولۇم كەلسەمۇ،
ئىت پۇتقا تەككۈزمەيمەن چىشىمنى.

ھىكايەت

مەلىك سالە شام ئېلىدە شاھ ئىدى،
قۇلى بىلەن چىقتى بىر كۈن سەپەرگە.
غەرب كەبى يۈزلىرىنى ئىنقا پىلاپ،
سەيلى قىلىپ بېرىپ باقتى ھەر يەرگە.
مەلىك سالە ئادەمشۇناس شاھ ئىدى،
يۇقسۇللارغا دائىم قانات ياپاتتى.
يولدىن ئوتۇپ كىرىپ باقتى مەچىتكە،
كورۇپ قالدى، ئىككى يوقسۇل ياتاتتى.
دەيتتى بىرى: بېرىشەرمۇ ئېتىۋار،
بىزنىڭ غېرىپ ئاھىمىزغا جەننەتتە؟
قارىغىنا نامى ئۇلۇغ شاھلارنى،
كۈن ۋە تۈنلەر ئوتتۇر بەزمۇ - ئىشەرەتتە
مەن بېشىمنى كۆتۈرمەيمەن گورۇندىن،
ئۇلار ئەشۇ جەننەتتەمۇ بولسا ھەم،
جەننەت بىزنىڭ تاڭلا ئەتە جايىمىز،
ئۇلار كىرىپ ئالارمۇ دەپ يىدىمەن غەم.
بۇ ئالەمدە ھىچ ياخشىلىق كورمىدۇق،
ئازاپ چەكتۇق دائىم كۈندۈز - كەچ بىلەن.
ئەگەر سالە كىرىپ قالسا جەننەتكە،

تۇمۇشۇغنا سالاى ئۇنىڭ كەش بىلەن. بۇ سوزلەرنى ئاڭلاپ قالدى شاھ سالە. خوپ كورمىدى ئۇندا ئۇزاق تۇرماقنى. كۈتۈپ تۇردى ئەل ئۇيتۇدىن ئويغانسۇن، قۇياش نۇرى يورۇتسۇن دەپ ھەر ياقنى. تاڭ ئاتقاندا ئىككى يوقسۇل تۇتۇلدى، مەلىك سالە ھورمەت قىلدى ئۇلارنى. ياخشىلىقنىڭ يامغۇرىنى ياغدۇرۇپ، يۇيۇۋەتتى دىللاردىكى غۇبارنى. ئاچ - يالىڭاچ ئوتكەن ئۇلار كوپ زامان، سالە كۈتۈپ خەۋەر ئالدى ھالىدىن. كاتتىلارنىڭ قاتارىغا قېتىلىپ، ئىككى يوقسۇل چاپان كىيىدى شايمىدىن. بىرى شاھقا دىدى بىر كۈن: ئەي شاھم، ھوكىمىڭ بىلەن ئېلىپ ماڭدىڭ زامانىنى. ياقتى ساڭا بىزنىڭ قايسى ئىشىمىز؟ سەن سىلايسەن ياخشى كورگەن ئىنساننى. دىدى سالە يوقسۇللارغا شات - خورام، گۈل مىسالى جەۋلان قىلىپ چىرايى: — مەغرۇر بولۇپ يوقسۇللارنى خار تۇتسا، ئارتۇق بولار پادىشانىڭ گۇنايى. سەنمۇ ئەندى تۇتما ماڭا ئاداۋەت، جەننەت ئارا خالى بولغىن تالاشتىن. يېپىۋالما ئىشىڭنى جەننەتنىڭ، ساڭا ئىشىك ئاچتىم بۇگۈن ياراشتىن. مۆتىۋەرلىك بولار قوللاش يوقسۇلنى،

ئىرادىدىن بىنا بولار سائادەت.
ياخشىلىقنى تىزگىنلەيدۇ ياۋىقنى،
يوقسۇللارنى قوللىماقنى قىل ئادەت.
بولساڭ ئىچى سۇغا تولغان كۆپ بىراق،
بولالمايسەن نۇر چاچقۇچى شام چىراق.

ھىكايەت

بىراۋ بىر ئاز ئىلمى نۇجۇم ① بىلەتتى،
پەخىرلىنىپ ئىزلەر ئىدى نام - ئاتاق.
يوللار كېزىپ ئىزلەپ كەلدى گۇشيار ②نى،
كۈرەڭلىكى كۈككە يەتكەن ئۇ سايلاق.
گۇشيار ئاگا قىلماي قويدى پەرۋا،
خالسىدى ئاگا ساۋاق بەرمەكنى.
كۈپنى كۈرگەن، كۈپنى بىلگەن بۇ دانا،
قۇپ - قۇرۇقلا قايتۇردى ئۇ تەنتەكنى.
دىدى: ئەقلىڭ تولا ئىكەن ئۈزەڭچە،
يەنە ئاشلىق سىغىماس تولغان ئىدىشقا.
ئىدىشىڭنى بوشات ئاۋال غۇرۇردىن،
كەلگىن ئاندىن مەندىن بىلىم ئېلىشقا.
سەئىدى كەبى بولساڭ چىچەن ۋە كەمتەر،
توپلىنىدۇ ئاندىن سەندە بىلىملەر.

① ئىلمى نۇجۇم - ئاسترونومىيە ئىلمى.
② گۇشيار - پارس ھەملىكىتىدىكى بىر ئاسترونوم.

ھىكايەت

بىراۋ قۇل دەپ تۇتۇۋاپتۇ. لوقماننى،
چۈشمىگەندە تىۋىلىقنىڭ پېيىغا.

ئوي - ئىمارەت سالماقچىكەن ئۇ ئادەم،

زورلاپ ئۇنى ساپتۇ كېسەك لېيىغا.

كېسەك قۇيۇپ، ساراي سېلىپ باي ئۇچۇن،

بىر يىلغىچە جاپا چەكتى ئۇ غايەت.

قاچقان قۇلى قايتىپ كەلدى غوجامنىڭ،

شۇ چاغدىلا بولدى غوجام خىجالەت.

بۇ خوجايىن تازىم بىجا كەلتۈرۈپ،

خىجالەتتە ئوزۇرە ئېيىتى لوقمانغا.

دېدى لوقمان: بۇ ئوزۇرنىڭ ئارتۇقىچە،

بىر يىل ماڭا چۈشمىدى ھىچ ئاسانغا.

ئەپۇ قىلسام بولار سېنى ئەزىزىم،

بۇ بىر يىلنىڭ بولمىدى ھىچ زىيانلىق.

بۇ ئويلىرىڭ، سارىيىڭنى سالىغىچە،

ئىلىم - پەندە تاپتىم كۆپلەپ ئاسانلىق.

ئويۇمدىمۇ مېنىڭ قۇلۇم بار ئىدى،

دۇچار ئىدى ئۇ ئېغىر ئىش، زۇلۇمغا.

مۇندىن كېيىن ئېغىر ئىشقا سالمايمەن،

لاي ئەتكىنىم كەلسە دائىم ئويۇمغا.

كۈچلۈكلەرنىڭ جاپاسىنى تارتىمىغان،

ئاچىزىلارغا قىلار ھامان ئوساللىق.

كوكلۇك ئازار يىگەن بولسا كاتتىدىن،
كىچىكلەرگە قىلما ھەرگىز قوپاللىق.

× ×

خاپا بولما ئېيتسا بىراۋ ئەيۋىڭنى،
توھمەت قىلسا ئەيلە ئۇندىن پەندىيات.
ئەگەر بىراۋ سېسىق دىسە مۇشۇڭنى،
قىلىپ يۈرمە ھەرگىز ئۇندىن ئېھتىيات.
قەدىمىڭنى ياخشىلىققا قوي ھامان،
يامان سوزنى تاپالمىسۇن مۇتەھەم.
دۇشمەن سوزى ئېغىر كەلسە ئويلاپ باق،
ئەيۋىڭنى تۈزەت، بولغىن مۇھتەرەم.
ئەيۋىڭنى سالسا كىمكى يۈزۈڭگە،
ئاشۇ ئادەم دوستۇڭ سېنىڭ قىممەتلىك.
باشقىلاردىن توۋەن تۇتقىن ئۈزەڭنى،
بولالايسەن شۇندا ئىززەت - ھورمەتلىك.
مازىرىمدىن ئوتسەڭ ئايا پاك نىيەت،
دۇئا قىلغىن ئېلىپ مېنى يادىڭغا.
تىرىكلىكتە ئوتكەن ئىدىم تۇپراقتەك،
نەزەر سالغىن تۇپراق بولغان ھالىمغا.
شامال بولۇپ كەزگەن ئىدىم جاھاننى،
كۈنۈم پۈتۈپ كۆمۈلدۈم بۇ تۇپراققا.
جىسىم ئۇپراق بولۇپ كېتەر، شاماللار -
چاڭلىرىمنى ئېلىپ كېتەر يىراققا.
مەنلەرنىڭ بوستانىدا ئايۇن يىل،

قايسى بۇلبۇل سايراپ ئوتتى مېنىڭدەك؟
ئەگەر شۇ خىل بۇلبۇل بولسا تىلەيمەن،
ئىسىپ بولسۇن سوڭىڭىگە گۈل ئۈنمەك.

بەشىنچى باب

رازىلىق توغرىسىدا

بالاغەتتىن چىراق يېقىپ، نۇر چېچىپ،
پىكرۇ - ھىكمەت بايان قىلدىم بىر كېچە.
بىر بىلەرمەن قۇلاق سالىدى سوزۇمگە،
ئاپرىن، دەپ ئولتۇردى ئۇ كەچكەچە.
سوزمۇ قاتتى ئاخىرىدا غەرەزلىك،
ئاغرىق تۇتسا كۈچەيگەندەك پىغانى.
ددى: ئىنسان توغرا قىلغان بولىدۇ،
ئىبادەتتە بولسا ئەقلى - ئىمانى.
بۇ سوزلەرنى ئېيتىپ ئۆتكەن باشقىلار،
ئۇمىت ئەمەس گورزى بىلەن نەيزىدە.
ئىدىم ئوزەم تالاشقانغا سوز بەرمەس،
تالاشماقچى ئەمەس ئىدىم ئەسلىدە.
خەنجىرنى ئىشقا سالىسام تىلىمنىڭ،
ئاشلار ئىدىم بىلەرمەننى پارچىلاپ.
شۇنداق قىلىپ مەيدان ئارا جەڭ بولدى،
دۈشمەنلىرىم قۇلاق سالىسۇن ياخشىلاپ.

ھىكايەت

سافاھان ① دا ياشار ئىدى بىر دوستۇم،
ئوزى ھۇشيار، مىجەزى شوخ، باھادىر.
ھەممە ۋاقىت قان يۈرەقتى خەنجىرى،
ئىدى ياۋنى قورقۇتۇشقا ئۇ قادىر.
كۆرمەس ئىدىم ئۇنى ھەرگىز ئوقىياسىز،
ئوقىياسىدىن ئوت چىقاتتى ھەر كۈنى.
بىر زەبەردەست يىگىت ئىدى پەھلىۋان،
ۋەھىمە دەپ بىلەر ئىدى شىر ئۇنى.
ئولتۇرۇشكە قەست ئەيلىسە مۇبادا،
بىر ئوق بىلەن جايلار ئىككى ياۋنى.
ئۇنىڭ ئۇدۇل بېرىپ تەككەن ئوقىدەك،
تەشەلمەيدۇ تىكەن غۇنچە باغرىنى.
بېشى تەنگە پاتار ئىدى ياۋنىڭ،
ئەگەر ئۇنى مۇشتى بىلەن سالسا بىر.
بوغار ئىدى ئۇ يولۋاسنى گېلىدىن،
جان بېرەتتى مۇشتى بىلەن سالسا شىر.
كۈچەپ راسا، تۇتۇپ ئالسا بېلىدىن،
ئۇ تاغنىمۇ يۈلۈپ كۆككە ئاتاتتى.
ئېتىلاتتى ساۋۇتلۇقلار دۇچ كەلسە،
نەيزە ئۇرۇپ دەرھال ئاتقا ئارتاتتى.
بولسىمۇ گەر مەردۇ - مەردان شۇنچىلىك،

① سافاھان - ئىسفاھان، ئىراندىكى بىر شەھەرنىڭ نامى.

ئىمىلەرنى كۆرمەس كىشى دۇنيادا؟
دوست تۇتۇشنى ياقتۇراتتى ئۇ پالۋان،
بولسا كىشى توغرا نىيەت ۋە ساددا.
دوستى ئىدىم، ئايرىمايتتى يېنىدىن،
مېنى چىللار ئىدى سەپەر ناۋاسى.
يولغا چىقىپ بېسىپ ئوتتۇم ئىراقنى،
شامدا تۇرۇپ قالدىم يېقىپ ھاۋاسى.
ياشاپ ئۇمت، خەۋپ، راھەت، غەم بىلەن،
ئۇزۇن يىللار تۇرۇپ قالدىم مەن شامدا.
ئاياقلاشتى ئۇ يەردىكى نەسۋەم،
ۋەتەن مېھرى قەلبىمدە ئوت بولغاندا.
باستىم يولدا نەچچە سەھرا - چوللەرنى،
كۆز ئالدىمدا ئايان بولدى ئىسفاھان.
خىيال سۇرۇپ ئوخشاشتىم بىر كېچە،
كۆز ئالدىمغا كەلدى ئاشۇ پەھلىۋان.
ئۇنى ماڭا يىگەن تۇزۇم ئەسلەتتى،
ئۇزۇن زامان يىگەن ئىدىم تۇزۇنى.
ئىسفاھاننى كېزىپ يۈردۈم شۇ كۈنى،
كۆرمەك بولۇپ پەھلىۋاننىڭ ئوزۇنى.
كوردۇم ئۇنى، يىگىت قېرىپ كېتىپتۇ،
ئىگىز تاغدەك ئاقىرىپتۇ باشلىرى.
قەددى پۈكۈك ۋە يۈزلىرى سارغايغان،
ئاقار ئىدى قېرىلىق كۆز ياشلىرى.
غالىپ كېلىپ بۇ پەلەكەننىڭ گەردىشى،
ئاتىۋانلىق ئىگەللەپتۇ قەلبىنى.
غۇرۇرنى بەربات قىلىپ زامانە،

خۇددى يادەك ئەگمىش ئۇنىڭ قەدىنى،
ئىدىك ئوزەك شىرنى يەگەن پەھلەۋان،
قېرى تۈلكە بوپسەن، دىدىم گەپ تەشتىم،
دىدى كۈلۈپ: پەھلەۋانلىق يوق بولدى،
يۇرۇپ موغۇل جەڭلىرىدە تۈگەشتىم.
نەيزە ئورمان بولغان ئىدى ئۇ جەڭدە،
ئاتلار بايلى تاۋلىناتتى يالقۇندەك.
مەيدان ئارا تۇتۇن بولۇپ باسساقمۇ،
ئامەت كەتتى، مەغلۇپ بولدۇق بىز بىردەك.
ئالار ئىدىم ياۋ قولىدىن ئۇزۇكنى،
ھۇجۇم بىلەن بىرلا ئۇرۇپ نەيزىدە.
بەختىم مەدەت ئەيلىمىدى، ياۋ مېنى—
ئۇزۇك بولۇپ ئوراپ ئالدى گۇررىدە.
قالسا ئەجەل قورشاشۇندا نە پايىدا؟
قاچتىم شۇ ئان، ئۇ مەيداندا قالدىم.
قورال كۈچى يار بولامدۇ زەپەرگە،
قانلىق جەڭدە ئوڭ كەلمىسە تەلپىم؟
ئەگەر ئاچقۇچ بولمىسا ئوز قولىڭدا،
بەختى - تەلەي بولماس ماڭغان يولۇڭدا.
شىر ۋە پىلدىن كۈچلۈك ئىدى توپىمىز،
ساۋۇت كىمدۇق، تومۇر كىمدى ھەم ئاتلار.
ئالدىمىزدىن چىقىپ كەلدى كوپ لەشكەر،
بېشىمىزدا بولسا تومۇر كۈلاھلار.
ئىككى تەرەپ بۇلۇت بولۇپ ئات سالدى،
يامغۇردەك ئوق ياغدۇردى بىر - بىرىگە.
ئىككى قوشۇن بىر - بىرىگە ئېتىلدى.

گوي پەلەك ئۇرۇلغاندەك زىمىنگە.
ئولۇم سېلى دولقۇن بولۇپ يامرايتتى،
ئىدۇق ئەجەل توپاندا بىز گوي.
يۇتماق بولۇپ باھادىرلار ئېلىنى،
ئاغزىنى چوڭ ئاچار ئىدى ئەجدىھا.
بولدى زىمىن تۇمانلاشقان ئاسماندەك،
قىلىچ - نەيزە ئىدى ئۇنىڭ يۇلتۇزى.
ئېتىلاتتى لەشكەر ئوقتەك لەشكەرگە،
يەر يۈزىدە قالار ئىدى قان ئىزى.
ئىشىپ تۇردى ياۋ كوكسىنى نەيزىمىز،
لېكىن مەغلۇپ بولۇۋەردۇق ھەدىسە.
نەمە پايدا بىرەر باتۇر غەيرىتى،
بەختى - تەلەي ئاڭا مەدەت بەرمىسە.
توپىمىزدىن ھىچكىم ئامان قالدى،
ھەممىمىزنى قان ئەيلىدى تېگىپ ئوق.
ئاۋال ئۇزۇم باشقىدەك زىچ ئىدۇق،
كېيىن ئۇزۇم دانىسىدەك چېچىلدىق.

ھىكايەت

ماختاپ بەردى ئوزىنى سا قۇزغۇنغا:
ھىچكىم مەندەك كورەلمەيدۇ يىراقنى.
دىدى تۇزغۇن: قېنى، كورۇپ باقاي مەن،
قاراپ كورگىن چوللەرنى ۋە ئوتلاقنى.
كورمەك بولۇپ كوتىرىلىپ ئۇچتى سا،
قايتىپ كېلىپ دىدى: قۇرۇق بۇ چوللەر.

بىر تال بۇغداي بولدى پەقەت كورگىنىم،
بۇ سوزۇمگە ئىشەنچ قىلساڭ سەن ئەگەر.
قاراپ باقتى شۇ دەم قۇزغۇن چوققىدىن،
كوز تاشلىدى داننى ئىزلەپ يىراققا.
ئۇ بۇغداينى باستى ئۇچۇپ بېرىپ سا،
ئەمما ئوزى چۇشۇپ قالدى توزاققا.
ئوڭاي ئەمەس بۇ دۇنيادا دان يىمەك،
بىلەلمىدى سا توزاقتا تارتتى دەرت.
دۇر چىقمايدۇ ئۇچرىغانلا سەدەپتىن،
ئاتقان ئوقۇڭ تېگىۋەرمەس ھەر نوۋەت.
ددى قۇزغۇن: كوردۇم ئوتكۇر كوزۇڭنى،
بۇ توزاققا ئېلىندۇردى ئوزەڭنى!

× ×

لاپ ئۇرمىغىن ھەرگىز مەرتلىك توغرىلىق،
سوز قىلغاندا قاراپ سوزلە ئەتراپقا.
ئوزكۇچىگە بېقىپ سوزلەر مەرت ئادەم،
لاپ ئۇرمىسا قالماس ھەرگىز ئۇياتقا.
ئوتتە ئالغان كىيىمىڭنى قايتۇرساڭ،
قالار سەندە يەنە كونا پەكتەكلەر.
ياغاچ ئاياق باغلىۋالما پۇتۇڭغا.
سېنى پەقەت نوچا دەيدۇ گۈدەكلەر.
تىللا سۇپەت مىسنى كورلار ئالىدۇ،
تىللا كەبى ساتالىشك بەك قىيىن.
ئالتۇن سۇيى يۈگەرتىمىگىن تەڭگەڭگە.

ئۇنىڭ قەدرى دانا ئۇچۇن بىر تىيىن.
سناش ئۇچۇن ئوتقا سالسا تەڭگەڭنى،
يوق بولىدۇ ئۇستىدىكى يالتىراق.
ئوزنى پاك كورسەتكۇچى ئىپلاستىن،
بىلسەڭ ئاقىل، قاراقچىلار ياخشىراق.
دەريا سۇزۇك بولسا بەرمە ئېتىۋار،
تەرەنلىكتە ياتار بەلكى لاي - لاتقا.
پوشۇرمىغىن ناچار بولسا ئەھۋالىڭ،
يالغانچىلىق قالدۇرىدۇ ئۇياتتا.
ناچار بولۇپ كورۇندۇ كىيىمۇ،
تېشى ياخشى، ناچار بولسا ئەستىرى.
ئوزەڭ ئۇچۇن ئىستەر بولساڭ ياخشى نام،
پەداز قىلىپ يۇرمە ھەرگىز ئەل سىرى.
بۇ مەنلەر، بۇ نەسەت يېتەرلىك،
بۇ سەئىدىنى ئاتا بىلسەڭ ئەي ئوغلان!
قۇلاق سېلىپ ئاڭلىمىساڭ سوزنى،
كېيىنچىرەك يەپ قالسەن پۇشايمان.
قەدىرنى بىل نەسەتچى قېرىنىڭ،
مۇسنى يىگىن ئۇنىڭ بېقىنىڭ.

ئالتىنچى باپ

قانائەت توغرىسىدا

كوپ ئاۋارە بېخىللارغا دىگىنكى:
بۇ دۇنيادا بايلىق دىگەن قانائەت.

ئۈزەڭنى تۇت، سەۋر قىلىغىن تاغ كەبى،
قۇرۇق تاشتىن ئۇنۇپ چىقماس زىرائەت.
ئاقىل بولساڭ سەمىرتىمىگىن تېنىڭنى،
سەمىرپ كېتىش ئۈلگەن بىلەن باراۋەر.
توق قوساققا ئارتۇق ئىلىم سىغمايدۇ،
ئاقىل بولساڭ ئۈزلە دائىم سەن ھۈنەر.
بولسا ئەگەر توغرا ئىنسان خىسلىتى،
كىشى ھەرگىز قوغلاشمايدۇ نەپسىنى.
يېيىش، ئۇخلاش ئىشى تىلىسىز ھايۋاننىڭ،
قىلما ھەرگىز مۇنداق ھايۋان كەسپىنى.
كوپ بەختىيار بولار كەمكى خىلۋەتتە،
قوبۇل قىلسا ئىلىم - بىلىم بەھرىنى.
بىلەلمىسە زۇلمەتتىمۇ، نۇرنىمۇ،
پەرق قىلالماس دىئە بىلەن پەرىنى.
شۇنىڭ ئۈچۈن يىقىلدىڭكى قۇدۇققا،
ماڭغان يولغا قاراتمىدىڭ كوزۇڭنى.
ئادەم بولساڭ ھەۋەس قىلىپ كوپ يەمە،
ئەگەر خۇم دەپ ئويلىمىساڭ ئۈزەڭنى.
چۈشەنمەيدۇ بۇنى نەپسى بالالار،
ھىكمەتلەرگە ئورۇن بەرمەس توق قوبىلاق.
قارنىڭ تويىسا كوزۇڭ تويىماس ھېچقاچان،
ئاشقازاننىڭ كەم قالغىنى ياخشىراق.
بەزەن چاغدا ھۆكۈمىگەن شىرلارمۇ،
نەپسى ئۈچۈن چۈشۈپ قالار توزاققا.
كوپ ۋەھشىلەر يېڭىلىدۇ يەمچۈكتىن،
جان بېرىدۇ قالماي ئانچە ئۇزاققا.

چاشقان كەبى ئېتىلىمىن سەن نانغا،
ئويلا، چۈشۈپ قېلىشىڭنى قاپقانغا.

ھىكايەت

بەردى سوگەك تاغىمىنى بىر ھاجى،
ئاپىرىن، دەپ ئۇلۇغلىدىم مەن ئۇنى.
ئاڭلىدىمكى، مېنى ئت دەپ تىللاپتۇ،
مەندىن خاپا بولۇپ قالغان بىر كۈنى.
تاغىمىنى تاشلاپ بېرىپ ئال! دېدىم،
بىلىپ قويىكى، ئىتىڭ ئەمەس مەن سېنىڭ.
ئاچچىق سىركەم ياخشى مېنىڭ ئۈزەمگە،
تاتلىق ئەمەس ھالۋىسىمۇ ئۈزگىنىڭ.
قانائەت قىل، قانائەت قىل ئىدى نەپىسى،
شاھ - گادايىنى كورگىن بىردەك باراۋەر.
كىرىپ قالما يامان ھەۋەس كەينىگە،
قىزىل كوزلۇك قىلما، بولما تاماگەر.
نەپىسىڭ ئۇچۇن سەرپ قىلساڭ بارىڭنى،
قىلمىچى بول دۇمباق قىلىپ قارىنىڭنى!

ھىكايەت

بىر تاماگەر سالام قىلىپ ھەر كۈنى،
خېۋاخانغا قىلار ئىكەن خوشامەت.
پۈزلىرىنى سۈرتەر ئىكەن تۇپراققا،

تازىم بىلەن بايان قىلىپ ئىتائەت.
دېدى ئوغلى: ئاڭلا ئېزىز ئاتىجان،
چۈشەنمىدىم، نەدە سېنىڭ ھىجازنىڭ؟
ئېيتقاننىڭغۇ ئوزەڭ ھىجاز - قىبلە دەپ،
نېمە ئۈچۈن خانغا بولدى نامازنىڭ؟
بېشىڭ كۆككە يەتكەن قىلساڭ قانائەت،
تەمە قىلساڭ كېتەر بەتتەر ئامتىڭ.
پارچە نانغا سېتىۋەتمە قەدىرىڭنى،
تەمە بىلەن يوق بولىدۇ ھورمىتىڭ.
ئەگەر ھەركىم تەمە قولى بولمىسا،
ئەركىن بولار، ئازات ئوتتەر تۇرمۇشى.
تەمەسېنى جەمىيەتتىن چىقارغاي،
تەمە ئەمەس ۋىجدانى بار ئەر ئىشى.

ھىكايەت

بىراۋ بەزگەك بولۇپ قالدى، بىر دوستى،
دېدى: ھەسەل شىپا قىلار بۇ دەرتكە.
ئېيتتى كېسەل ئولۇم ماڭا ياخشى دەپ،
بىر بېخىلدا دۇچ كەلگەچكە مىننەتكە.
بىراۋ ئەگەر كىبىر بىلەن ھومايسا،
ھىچكىم كېلىپ يىمەس ئۇنىڭ بالىنى.
كۆڭلۈڭ نىمە تارتسا شۇنى ئىزلىمە،
سەمىرىپ كەتمە، ئويلا جاننىڭ ھالىنى.
ئاقىل بولساڭ خار ئەيلىگىن نەپسىنى،
ئەمما ئوزەڭ بولۇپ قالما ئاڭا خار.

نەپەسنىڭ يىگىن دىگەننىلا يەۋەرسەڭ،
 كېيىن كۈننى ئوتكۈزۈمىڭنىڭ تەس بولار.
 ھە دىگەندە قويۇپ بەرسەڭ قارىغىڭنى،
 كېيىن دائىم تاپالمىساڭ بولار دەرت.
 ئازراق يىسەڭ توكۇن - چېچىن ۋاقتىدا،
 چىدالايسەن كەلسە ئاچلىق ۋە كۈلپەت.
 كوپ يىگەنلەر قېرىن يۈكى توشۇيدۇ،
 تاپالمىسا غەم يۈكىگە بۇلار خار.
 خىجالەتتە يۈرەر ھامان ئاچكوزلەر،
 ئۈزەڭنى تارت، بولما ئەمما كوڭلى تار.

ھەكايەت

مەن بەسرەدىن ئېلىپ كەلدىم شىرىن سوز،
 خورمىدىنمۇ سىڭىشلىگرەك، گوشتى تۇق.
 ئاڭلا ئۇنى: بىرقانچىمىز بىر كۈنى،
 خورمىزاردىن ئوتۇپ كېتىپ بارا تۇق؛
 ئارىمىزدا قارنى يامان بار ئىدى،
 خورما كوردى، ياماشتى ئۇ شۇ ھامان.
 خار بولاتتى دائىم نەپىسى كەينىدە،
 ئۇ دەرەختىن يىقىلدى - دە، بەردى جان.
 بىزنى سوئال - سوراق قىلدى ئاقساقال،
 كىمىنىڭ ئىشى؟ ئۇ نىمىشقا ئولدى؟ دەپ.
 دىدىم ئاڭا: كوتىرەلمەي قارىنى،
 ئۇنىڭ ئوزى چۈشۈپ كەتتى گويۇلدىپ.
 باشتىن - ئاياق قوساق بولار چېكەتكە،

چۈمۈللىرى سورەر ئەمما پۈتتى.
ئۈزەگىنى تۇت، قوساق تامام تويىدۇ،
پەقەت گوردە توشقازغاندا توپىنى.
ھەرگىز تاماق تاللىمايسەن ئاچ بولساڭ،
نېمە يەسەڭ قوساق شۇندا تويۇقۇسى.
تاشمۇ ياستۇق بولار بەزەن كىشىگە،
ئىگەر راسا كېلىپ كەتسە ئۇيقۇسى.
كۆپ سوزلىمە بىلىگەنلىرىڭ ئاز بولسا،
مەيدان كەڭرى بولسا ئوينا توپ ئاندىن.
ماختانمىغىن ئۇچرىغانلا كىشىگە،
ئېھتىيات قىل، چىقىپ كەتمە مۇقامدىن.

ھىكايەت

بىراۋ دائىم پىياز بىلەن نان يەيتتى،
ئوبدان غىزا يىگەندىمۇ باشقىلار.
— ئەي ئەقىلسىز، دىدى بىراۋ — ئۈزگىدەك —
چىلان تېپىپ يىگىن سەنمۇ ئاز — تولا.
باشقىلاردىن تالاش ئۇنى، ئۇيانما،
تارتىنما ھېچ، ئالغىن شىردەك ئېتىلىپ.
بۇ كەمبەغەل بېرىپ چىلان تالاشتى،
قولى سۇندى، كەتتى چاپان يىرتىلىپ.
ئاڭلىدىمكى، ئۇ زارۇ — زار يىغلايتتى،
ئېيتار ئىدى: ئۈزەم قىلدىم ئۈزەمگە.
پىياز بىلەن نېشىم ئىدى كۇپايە،
تاماكەزلىك توپا چاچتى كوزۇمگە.

ئارپا ئېنى تېپىپ يېسەم تەر توکۈپ،
ئۇ ئۈزگىنىڭ ئاق نېنىدىن ياخشىراق.
ئۇخلىمايدۇ قارنى يامان تۇن بويى،
باشقىلارنىڭ گاز - گۈزىغا سېپ قۇلاق.

ھىكايەت

قېرى ۋە تۇل بىر موماينىڭ مۇشۇكى،
ياشار ئىدى ھالى خاراپ، بولماي توق.
ئېشىپ چۈشۈپ شاھ تېمىدىن بىر كۈنى،
قورادىكى ساقچىلاردىن يىدى ئوق.
قاچتى دەرھال سورەپ قانلىق تېنىنى،
ۋە دەر ئىدى قورقۇپ ئولۇم ۋەھمىدىن:
ماڭا موماي ۋە چاشقانمۇ كۆپايە،
قۇتۇلساملا مۇشۇ تەمە دەردىدىن.
ھەسەل ئىزلەپ چىقىپ بۈگۈن يىدىم ئوق،
قانائەتلىك بولسام ئىدىم بۇ كۈن يوق.

×

×

ماڭلىدىمكى، قەدىمدە بىر ئەۋلىيا،
قارا تاشنى ئالتۇن قىپتۇ ۋادىدا.
باش چايقىما، ئالتۇن بىلەن قارا تاش،
پەرقلەنمەس قانائەتنىڭ ئالدىدا.
گۈدەكلەرچە پاك دىل بولساڭ سەن ئەگەر،
ئالتۇن بىلەن تۇپراق بولار باراۋەر.

گاداي شاھۇ، شاھلار بولار گادايدەك،
گاداي توپار بىر پۇل چۈشسە ئىلكىگە.
ئەمما دولەت سوراپ ياتقان فەرىدۇن،
تويۇنمايدۇ پۇتۇن ئەجەم مۈلكىگە.
بايلىقىنىڭمۇ ئۈزگە يارىشا غېمى بار،
بايلار بىغەم ئوخلىالماس قورغاندا.
مۈلكى تولا، غېمى تولا شاھلاردىن،
غەمسىز گاداي ياخشىراقتۇر جاھاندا؛
ئارام ئالار دىخان بىلەن ئايالى،
شاھ ئوخلىماس بولۇپ دولەت غېمىدا.
ياماقچىمۇ ياكى جاھان شاھىمۇ،
كۈن كوردۇ ئۇ ئۇخلىغان چېغىدا.
شۇكرى خۇدا! سەن ئەمەسسەن زوراۋان،
ئىشىڭ ئەمەس ئەلگە زىيان خالىماق.
تەكتىن ئۈزۈم چىقىۋەرمەس ھەرىيلى،
گاھى مەۋە، گاھى بىرەر يوبۇرماق.
پاك دىل ئادەم چۈشۈپ قالسا زىندانغا،
قۇياش بولۇپ بالقىپ چىقار بۇلۇتتىن.
ھەسەتچىنىڭ پەرقى بولماس زىنداندا،
سۇغا چۈشۈپ ئوچۇپ قالغان بىر ئوتتىن.
ئايلانماقتا قارارى يوق بۇ پەلەك،
جاھان كەزدى بۇ سەئىدىمۇ كۈنۈ-تۈن.
زامان ئىچرە بولما ھەرگىز نائۇمىت،
قاراڭغۇدىن تۇغۇلىدۇ يورۇق كۈن.

يەتتىنچى باپ

تەربىيەت توغرىسىدا

خۇلقۇ - ۋەجدان توغرىسىدا بۇ بابىم،
ئەمەس جەڭ، ئات، مەيدانلارنىڭ بايانى.
نەپىسك بىللە سېنىڭ ئاقىل، نە ئۇچۇن -
جەڭ - جىدەلدىن تېچ قىلمايسەن دۇنيانى؟
مەرت ئادەملەر تېپىپ دائىم نەپىسنى،
زەپەر تاپتى ھالاللىقتىن، ئىززەتتىن.
باشقىلارنى ئورۇپ مېيىپ قىلغىچە،
ئوزۇڭنى ئۇر ۋە گۈدەكتەك تۈزەتكىن.
تىزگىنىڭنى تۇتالمساڭ ئوزۇڭنىڭ،
ياۋ غەم يىمەس، ئارتۇق بولماس تەسىرىڭ.
ياخشىمۇ بار، يامانمۇ بار شەھەر سەن،
ئوزۇڭ شاھسەن، ئەقىل سېنىڭ ۋەزىرىڭ.
رازىلىقنى - توغرىلىقنى خوپ دەيمىز،
تەكەببۇرلۇق، ئوغرىلىقتۇر يامانلىق.
يامانلارغا مېھرىۋانلىق قىلسا شاھ،
ئەقىل ئەھلى تاپالامدۇ ئامانلىق؟
ھىرىس - شەھۋەت سېنى پايلاپ يۇرىدۇ،
تېنىڭدە جان، تومۇرۇڭدا بولۇپ قان.
بۇ ياۋلىرىڭ تاپسا ئەگەر كامالەت،
ئوزۇڭ روناق تاپالمايسەن ھىچقاچان.

غىڭ قىلالماس ۋۇجۇدۇڭدا كىبىرلىك،
ئەقىل مۇشتۇڭ تۇرسا ئۇنى جازالاپ.
بۇ توغرىدا ھاجىتى يوق كۆپ سوزنىڭ،
بۇ سوزۇمگە قۇلاق سالساڭ سەن خالاپ.
كامالەتكە يەتكەن كىشى سەدەپتەك،
ئېغىز ئاچار كېلىپ قالسا گوھىرى.
گېپى تولا بولسا ئەگەر بىراۋنىڭ،
كىشىلەرگە كارقىلمايدۇ سوزلىرى.
توختماستىن سوزلەۋەرسەڭ، ئوزگىنىڭ،
سوزلىرىگە سالالمايسەن سەن قۇلاق.
توغرا سوزمۇ، خاتا سوزمۇ، سەۋرى قىل،
ھازىر جاۋاپ بولمىغىنىڭ ياخشىراق.
ئىنسان ئۇچۇن كامالەتتۇر سوز دىگەن،
بىلمەي تۇرۇپ ۋالاقىلما، سوزلە ئاز.
يېقىنلاشما گېپى تولا ئادەمگە،
قىلغان سوزۇڭ ئاز بولسۇنۇ، بولسۇن ساز.
ئاتقان يۈزلەپ ئوقۇڭ بىكار تەگمىسە،
نىشانغا ئور پەقەت بىر ئوق ئارقىلىق.
قىلمايدۇ مەرت يوق كىشىنىڭ گېپىنى،
ئەگەر ئۇ گىپ ئېلىپ كەلسە خاپىلىق.
غەيۋەت قىلساڭ قۇلغى بار تامنىڭمۇ،
ئارقىسىدىن غاجاپ يۈرمە ئىنساننى.
دىلىڭ شەھەر، سىرنىڭ بولسۇن بىر مەھبۇس،
مەھبۇس ئۇچۇن قاتتىق تۇتقىن زىنداننى.
ئەقىللىق بىلەن تارتىپ يۈرسەڭ تىلىڭنى،
مەجلىس ئارا يورۇتىدۇ قەلبىڭنى.

ھىكايەت

تەكەش ① بىركۈن ئوز قۇلغا سر بەردى،
يۈرمە دىدى باشقىلارغا سدن سوزلەپ.
لېكىن قۇلى ئېيتىپ قويدى براۋغا،
تەكەش ئۇنى تىلاپ كەتتى ئەۋزەلەپ.
دىدى سۇلتان: كوڭلى قارا ئەي ئىپلاس،
يىللار بويى ئېيتىمغانمەن، مەن ئويلاپ:
پەقەت ساڭا ئىشەنچ قىلىپ ئېيتقاندىم،
بىركۈندىلا تاراپ كەتتى ئەھ، بويلاپ.
تەكەش دەرھال پەرمان بەردى جاللاتقا:
كالىسنى تەنلىرىدىن قىل جۇدا!
ئەيىپكاردىن بىرى دىدى: ئەي سۇلتان،
ئولتۇرمىگىن، ئىككىمىزدە يوق گۇنا.
ئوزەڭ ئاۋال ئەتمەي قويدۇڭ بۇلاقنى،
سۇلار كەلكۈن بولۇپ سايىنى بويلايدۇ.
ئىچ سىرىڭنى ئېيتما ھەرگىز باشقىغا،
باشقىلارغا ئۇمۇ ئېيتماي قويمايدۇ.
غەزىنىڭگە تاپشۇر بولسا ئالتۇنۇڭ،
ئەمما دىلدا پىنمان ساقلا سىرىڭنى.
براۋلارغا ئېيتىپ قويساڭ چىدالماي،
بالا تېرىپ تېچ قويمايدۇ بېشىڭنى.

① تەكەش — خارەزىم پادىشاسى، ئىسمى سۇلتان ئەلائۇددىن،

ھىجرى 596 - يىلىدا ۋاپات قىلغان.

رۇستەم پالۋان بولغان بىلەن بىر بالا،
 تولپارنى ئېتەلەيدۇ بوشتىپ.
 بوشاپ ئېتى، قېچىپ كەتسە چول ئارا،
 يۈزلەپ رۇستەم ئىزلەپ چىقار خۇن بولۇپ،
 مۇنداق سوزنى ئېيتىپ يۈرمە، قىلما پاش،
 ئەگەر ئۇ سوز بىلەن بىللە كەتسە باش.
 ئوز ئېرىگە مۇنداق دىدى بىر ئايال:
 ئېھتىيات قىل قىلغان ھەربىر سوزۇڭگە.
 گەپ ئاچمىغىن بىلمىگىنىڭ توغرىلىق،
 كېيىن يېنىپ كەلمىسۇن ئۇ ئوزەڭگە.
 بۇغداي ئەكسەڭ ئارپا ئۇنۇپ چىقمايدۇ،
 دۇئا قىلماس ھىچكىم ئوزەڭ سوڭكەن دەم.
 بىراھماننىڭ ① سوزى توغرا ئېيتىلغان:
 "ھورمىتىنى ساقلار ئوزى ھەر ئادەم".

ھىكايەت

گەپ قىلماستىن يۇردى ئۇزاق مىسردا،
 خۇش مەجەزلىك، ئەسكى چاپان دىۋانە.
 ئەتراپىدىن كېتەلمەيتتى كىشىلەر،
 قىزىقسىنىپ، بولۇپ ئاڭا پەرۋانە.
 بىر ئاخشىمى خىيال قىلدى ئۇ كىشى،
 بىلگەنلىرىم پىنھان بولدى تىلىمدىن.
 ئوزاق زامان يۈرسەم ئەگەر مۇشۇنداق.

① بىراھمان — بۇتپەرەستلەر رەھبىرى.

ئەللەر خەۋەر تاپالمايدۇ ئەقلىمدىن.
ئېغىز ئېچىپ ئۇ گىپ قىلدى ئاخىرى،
ئاڭلاپ خەلق دىدى: ئىكەن بۇ نادان.
مۇنداق نادان كورمىگەنتۇق مسىردا،
دىدى خەلق بىزار بولدى شۇ ھامان.
چاتاق قىلدىم دەپ ئويلىدى ئۇ كىشى،
گىپ قىلمسام بىلمەس ئىدى ئەسلىمنى.
بولغان ئىكەن نىقاۋىمنى ئالمىسام،
ئۇلار ھامان گۈزەل دەيتتى ئەپتىمنى.
جىم ئولتۇرماق ئەر سولتى، ئىدى ئاكا،
باشقىلاردىن پىنھان قىلار سىرىڭنى.
ئاقىل بولساڭ ھورمىتىڭنى ساقلىغىن،
گەپنى ئاز قىل روشەن قىلىپ ئەقلىڭنى.
ئېچىپ قويما دىل سىرىڭنى ئالدىراپ،
كېرەك چاغدا ئاچقىن ئۇنى بىلسەڭ خوپ.
ئەگەر سىرنىڭ ئەل ئىچىدە بولسا پاش،
كېيىن ئۇنى ئالالمايسەن قايتۇرۇپ.
ئادەم سوزلەر، سوزلىمەيدۇ مەخلۇقات،
ئىچ سىرىڭنى يايماس ئېيتساڭ ھايۋانغا.
ھايۋان بولۇپ جىم يۈرگىنىڭ ياخشىراق،
سىر بەرگىچە شاللاق مەجەز ئىنسانغا.
ئادەم ئۇچۇن ئەقىل بىلەن سوز كېرەك،
سوز ئۈگەنمە سەن ئەقىلسىز تۈتىدەك.
سوز بىلەندۇر ئادەم پەرقى ھايۋاندىن،
سوزلىمىگىن خاتا سوزنى، قوي بىردەك.

ھىكايەت

بىر پالۋان جەڭدە قىلدى خاتا سوز،
ئاڭلىغانلار ياقىغا قول ئۇزاتتى.
ئەلەم بىلەن يىغلاپ كەتتى مۇشت يىگەچ،
جاھان كورگەن ئاقىل شۇندا سوز قاتتى:
سەن ئاغزىڭنى تۇتقان بولساڭ غۇنەچىدەك،
ياقلىرىڭ بولماس ئىدى گۈل سىمان.
قىلغان سوزى لاپ بولىدۇ پۈتۈنلەي،
ئاساسى يوق سوزلەپ يۈرسە ھەر ئىنسان.
ھەممە يېرى تىل بولىدۇ يالقۇننىڭ،
ئوچۇرگىنىڭ ياخشى ئۇنى سۇ سېپىپ.
مەن ھۈنەرۋەن دىمەس ھەرگىز ھۈنەرۋەن،
ھۈنەر ئوزى تۇرغان چاغدا كورسىتىپ.
مۇشۇگۈم بار دەپ ئېيتىمىغىن، بار بولسا،
مۇشۇك ئوزى مياڭلايدۇ سپايە.
قەسەم قىلما جىڭ ئىدى دەپ ئالتۇنۇم،
سوزلىمەككە مەھەك تېشى ① كۇپايە.
دەر ساددىلار ئۆلپەت ئەمەس بۇسەئىدى،
كەم سوزلۇكنى كورۇپ دائىم مېنىڭدىن.
ئارتۇق گەپكە تاقىتىم يوق، تېرەمنى —
شىلىۋالساڭ ياخشى بەلكى ئۇنىڭدىن.

① مەھەك تېشى — ئالتۇننى ئوزىگە تارتىدىغان قارا تاش.

ھىكايەت

قانتىق كېسەل بوپتۇ ئوغلى ئازۇد ①نىڭ،
 كورۇپ ئۇنى بوپتۇ ئانا بىتاقەت.
 دەپتۇ بىراۋ: ساقىيدۇ بۇ ئوغلۇڭ،
 قۇشلىرىڭنى ئازات قىلساڭ سەن پەقەت.
 سۇندۇردى شاھ قەپەزلەرنى بىر - بىرلەپ،
 قاچتى قۇشلار، ماكان بولدى تاغ - دالا.
 پەقەت شاھنىڭ خۇش ناۋالىق بۇلبۇلى،
 قېلىپ قالدى قەپەز ئىچىرە، باغ ئارا.
 باغ ئىچىدە يالغۇز ئوزى سايرايتتى،
 كېلىپ كوردى ئوغۇل ئۇنى سەھەردە.
 دىدى كۈلۈپ: تۇتۇلۇپسەن تىلىڭدىن،
 قالماس ئىدىڭ سايرىمىساڭ ئەگەردە.
 گەپ قىلمىساڭ كىمىڭ نىمە ئىشى بار؟
 تۇتۇلۇپسەن سايراپ يۇرۇپ كۆپ زامان.
 كۆپ سوزلۇكنى خالىمايتتى سەئىدىمۇ،
 يۇردى شۇڭا مالاھەتتىن ئۇ ئامان.
 يامان سوزگە قۇلاق سالما سەن بەندە،
 كوزۇڭنى يۇم يالىڭاچنى كورگەندە.

ھىكايەت

شوخ بەزمىگە بېسىپ كىردى بىر كىشى،
 چېقىۋەتتى سازەندىنىڭ سازىنى.

① ئازۇد — ئازۇددە دەۋلە، پارىسلارنىڭ قەدىمقى پادىشاھلىرىدىن.

سازەندىنى ئۇردى تۇتۇپ ساقالىدىن،
ئىشقا سېلىپ ئۇ كۈچنىڭ بارىنى.
سازەندىنىڭ يۈز - كۈزلىرى تىلىنىدى،
ياتالىمىدى يىگەن مۇشتىنىڭ زەربىدىن.
دىدى پىرى: سەۋەپ بولدى كىبىرىنىڭ،
ئېگىلىگىنىڭ ياخشى ئىدى ھەممىدىن.
قىزىقمايدۇ بىراۋلارنىڭ ئىشىغا،
ياخشىلىقنىڭ قۇياشدىن نۇر ئالغان.
جىسمىڭ ئارا ھۇشيار بولسۇن كۈز - قۇلاق،
ئېغىز سوزگە، دىل ئەقىلغا يارالغان.
ئۇنى ئىگىز، بۇنى پاكىز دىمىگىن،
كىيىن خەقتىن يەنە تاياق يىمىگىن.

ھىكايەت

دىگەن ماڭا ياشانغان بىر موتسۇەر،
(قېرى سوزى قايىل قىلار ھەممىنى):
ھىندىستاندا كوردۇم تۇننىڭ رەڭگىنى،
ئېدىرلىقتا ياتقان قارا زەڭگىنى.
قۇچىغىدا قىز ياتاتتى ئاي كەبى،
لەۋلىرىنى - لەۋلىرىگە باساتتى.
ئۇنى تامام ئالغان ئىدى باغرىغا،
گوياكى تۇن كۈنى قاپلاپ ياتاتتى.
چىدالىمىدىم بۇ ھالەتنى كۈزگەندە،
غەزەپ ئوتى ئورتىۋەتتى دىلىمنى.
دىدىم: ساڭا ئولۇم راۋا خۇداسىز،

تاش - كىسەككە سۇندۇم دەرھال قولۇمنى.
 ئۇرۇپ - تىللاپ قوغلىۋەتتىم دىۋىنى،
 بۇلۇت كەتتى گويا باغنىڭ ئۈستىدىن.
 يورۇق كۈنى قارا تۇندىن ئاجراتتىم،
 تۇخۇم چىقتى گويا قاغا ئاستىدىن.
 قوپۇپ قاچتى قورقۇپ كەتكەن ئۇ دىۋە،
 ئەمما قىزنىڭ دەۋاسىغا قالدىم مەن.
 ۋاقتىدى: جۇلدۇر چاپان، ھىلىگەر،
 كوردۇم ئۈزەڭ بۇزۇق نىيەت ئىكەنسىن
 ئۇزۇن بولدى كويۇپ يۈرگەن مەن ئاڭا،
 ئىدىم ئۈزەم دىل پارىلار ئەھلىدىن.
 مېنىڭ ئاغزىم ئەندى ئاشقا تەككەندە،
 مەھرۇم قىلدىڭ سەن غىزانىڭ بەھرىدىن.
 دىدى پەرى، دادۇ - پەريات كۈتەردى:
 مېھرۇ - شەپقەت قالغانمۇ بۇ دۇنيادا؟
 بۇ قېرىدىن ئالار ئىدىم مەن قىساس،
 بىرەر مەردۇ - مەردان يىگىت بولغاندا.
 ئىزا تارتماي ئالچىپ قالغان بۇ قېرى،
 قوللىرىنى كۆكرىگىمگە ئۇزاتتى -
 دەپ ئېسىلدى بۇ قىز دەرھال ياقامغا،
 ئاھاننى جاننى ئورتەۋاتاتتى.
 قورقۇپ كەتتىم كۈتۈلمىگەن ۋاقەدىن،
 قاچتىم دەرھال يېشىپ تاشلاپ چاپاننى.
 سەنمۇ بەلكى قورقار ئىدىڭ مەن كەبى،
 كۈرگەن بولساڭ ۋەھىمىلىك بۇ ئانى.
 ئۇچراپ قالدى يولدا نەچچە مۇتەھەم،

سەن تونۇمسەن قىزنى؟ دىدى، ئۇردى دوق.
 ئەلەم بولۇپ توۋە قىلىدىم شۇ كۈنى،
 شۇندىن بىرى ئۇنداق ئىشنى قىلغان يوق.
 ئاقىل ئىشى ئوزى بىلەن بولماقلىق،
 بۇ خىل ئىشقا دۇچ كەلمەسۇن ھىچ كىشى.
 شۇ ۋەقەدىن كېيىن كوزۇم ئېچىلدى،
 ئارتۇق ئىشتۇر ئوزگىلەرنىڭ تەشۋىشى.
 ئەگەر بولسا سەندە ئەقىل ھەم بىلىم،
 سەندى كەبى ئاز سوزلىگىن، بولغىن جىم.

ھىكايەت

چاخچاقمىكىن! دىدى بىراۋ بىر قېتىم،
 ئوغرىلىقتۇر غەيۋەتتىن كوپ ياخشىراق.
 دىدىم ئاكا: خام ئىكەنسەن بى ئەقىل،
 بۇ سوزۇڭگە قايىل ئەمەس دىل بىراق.
 ئوغرىلىقتا كوردۇڭ نىمە پەزىلەت؟
 ئىدۇزەل دەيسەن تېخى ئۇنى غەيۋەتتىن.
 دىدى: ئوغرى جاسارەتلىك بولىدۇ،
 كۈچى بىلەن قۇتۇلىدۇ كۈلپەتتىن.
 قېنى، نىمە تاپالايسەن قىل غەيۋەت،
 پەقەت ئوزەڭ بوپ قالسىن خىجالەت.

×

×

نزامىيە ① مەدىرىسىدە ئوقۇتتىم،

① نزامىيە — باغدادتىكى بىر مەدىرىسنىڭ نامى

دەسلەردىن ئالار ئىدىم مەننى.
مۇدەردىسكە يېرىپ ئېيتتىم بىر كۈنى:
كۈرەلمەسلىك قىلدى ماڭا پالانى.
قاچانكى سوزۇم بولسا مەندار،
نەمىشقىدۇر ئوڭۇپ كېتەر چىرايى.
سوزلىرىمنى ئاڭلاپ كورۇپ مۇددەردىس،
ئۇچچىقلاندى: بۇ ئىشنى كور ئىلاھى!
دىدى: ئوزەڭ يامان دەيسەن ھەسەتنى،
ۋاھالەنكى ياخشى دەيسەن غەيۋەتنى؟

× ×

ئەگەر كىشى يامان دەسە ئوزگىنى،
سېنى ياخشى دەپ ئېيتمايدۇ ھىچقاچان.
كورگەن جايدا يامانلايدۇ ئارقاڭدىن،
باشقىلارنى دىگەن كەبى ئۇ يامان.

× ×

غەيۋەت راۋا ئىمىش ئۇچ خىل ئادەمگە،
تورتىنچىسى بولۇپ قالسا ئۇ خاتا.
دائىم خالى بولالمايدۇ غەيۋەتتىن،
ئەلگە زۇلۇم ئەيلىگۈچى پادىشا.
ھالال بولار غەيۋەت قىلساڭ زۇلۇمدىن،
بىلىپ خەلق قىلسۇن ئۇندىن ئېھتىيات.
ئىككىنچى خىل مۇناسىبى — ھاپاسىز،

پەردىسىنى يىرتىپ تۇرار ئۇ پات - پات.
توسما ئۇنى چۈشەي دىسە كولىچەككە،
ئاخىر بېرىپ ئۇ قۇدۇققا يىقىلغاي.
گۈچىنچىسى — تارازىدا ئالدامچى،
بىلسەك ئۇنى چاۋىسىنى چىنقا ياي!

ھىكايەت

ئاڭلىدىمكى، چولدىن چىقىپ بىر ئوغرى،
ھەۋەس قىپتۇ سىستاننى ① كورمەكنى.
كېلىپ ئۇندا سېتىۋاپتۇ باققالدىن،
ئۇ ئوزىگە لازىم يىمەك - ئىچمەكنى.
كورۇپتۇكى، باققال ئىكەن ئالدامچى،
تارازىدىن يوتكىلىپتۇ تاش ئىزى.
ئۇ دەپتۇكى، ئوغرى تۇندە بۇلايدۇ،
سىستانلىق بۇلايدىكەن كۇندۇزى.
مەن قورقمەن تۇندە يامان پىشلىمدىن،
بۇ كۇندۇزى قورقمايدىكەن ھىچكىمدىن.

×

×

بىلسەك ساڭا دۇشمىنىڭدىن يامانراق،
كىم يەتكۈزۈپ كەلسە ئۇنىڭ سوزىنى.
دۇشمىنىڭنىڭ پىتىنىسى ئەكەلگەن،

① سىستان — ۋىلايەت نامى.

دۇشمىنىڭكە دوست قىلىدۇ ئوزنى.
 دۇشمەن مېنى قورقنالماس يۈزمۇ - يۈزە.
 گۇدۇل تۇرۇپ تىللىيالماس ھىچقاچان.
 سەن ئېيتسەن ئېيتالمىغان سوزنى،
 دەيمەن شۇڭا دۇشمىنىمدىن سەن يامان.
 كونا ئوچنى يېڭى قىلىپ چىقىمىچى،
 ياندۇرىدۇ ئوچۇپ قالغان پىغاننى.
 مۇمكىن قەدەر يېقىنلاشما گۇنىڭغا،
 ئۇ قوزغايدۇ تىنچ ياتقان يىلاننى.
 چىقىمىچىنىڭ يۈگرەك ئاغزى تىنجىيدۇ،
 ياتسا ئەگەر زىندان ئارا كىشەندە.
 چىقىمىچىنى ئوت ياققۇچى دەپ بىلگىن،
 ئىككى كىشى ئارىسىدا ئوت كويگەندە.

× ×

ھەممىدىن ھەم يامان بولار چىقىمىچى،
 كورمىدىم ھىچ ئۇنداق رەزىل يىلاننى.
 نادانلىغى، بۇزۇق پىكرى بىلەن ئۇ،
 بۇزۇۋېتەر ئىككى يېقىن ياراننى.
 دوست بولۇشۇپ ئوتسە ئەگەر ئىككىبىلەن،
 ئۇ ئارىدا دۇشمەنلىكنى خالايدۇ.
 ئىككى دوستنىڭ ئارىسىدا ئوت ياقار،
 ئۇ ئوزىمۇ ئوتتا كويىمەي قالمايدۇ.
 ئوز تىلىنى تارتار ئىككى ئالەمدىن،
 كىم سەئىدەك ئوتسە تىنچ خىلۋەتتە.

كوڭۇل قويۇپ تۇلاق سالغىن ئۇنىڭغا،
نەپ بېرىدۇ قىلغان سوزى ئەلۋەتتە.
ئاڭلىمىساڭ يەيسەن ئاخىر پۇشايمان،
كوز ياشلىرىڭ توكۇلىدۇ كوپ زامان.

× ×

ئايالىڭنىڭ ئەقلى بولسا جايدا،
گاداي بولساڭ شاھ قىلىشى ئېھتىمال.
يارىڭ بولسا ئوز كوڭلۈڭگە مۇۋاپىق،
زەپەر تاپتىم دەپ ئويلىغىن، بول خوشال.
غەمگۈزارىڭ بولسا يارىڭ تۇنلىرى،
ھىچكەپ ئەمەس كۆتى بىلەن يىگەن غەم.
شۇ ئەمەسمۇ مۇرادىڭغا يەتكىنىڭ،
يارىڭ ساڭا ئېنىق بولسا، گۈزەل ھەم.
بولسا ئۇنىڭ سوزى شېرىن، دىلى پاك،
دەمە ئۇنى ياكى خۇنۇك، يە گۈزەل.
سەت بولسىمۇ كوڭلى تۈزۈك خوتۇنلار،
خۇلقى ئەسكى چىرايلىقتىن كوپ ئەۋزەل.
ياخشى ئايال ھالۋا دەيدۇ سىركىنى،
ھالۋا يەپمۇ ئاچچىقلىماس ئېرىگە.
دىل ئارامى، ياخشى بولسا ئايالىڭ،
چۈشۈپ قالما يامان خوتۇن ئىلىكىگە.
بىر قەپەزدە بولسا تۇتى ۋە قاغا،
تۇتى ئويىلار قۇتۇلماقنى ھەر دائىم.
تاشلاپ كەتكىن يامان بولسا ئايالىڭ،

ياكى ئاڭا بېشىڭنى ئەگى دولايىم.
 كەش تار بولسا كىمىڭنىڭ ياخشىراق،
 جىندەل تولا بولسا تۇرما ئويۇڭدە.
 خوتۇن يامان بولسا چىقساڭ سەپەرگە،
 ھېيت كەپپى پەيدا بولار سېنىڭدە.
 تاقىلدۇ شات - خوراملىق ئىشىكى،
 يامان خوتۇن قىلسا جىندەل ۋە چوقان.
 خوتۇن ئەمەس. بالا بولار بېشىڭغا،
 بولسا ئەگەر يامان نىيەت ۋە نادان.
 يامان خوتۇن ئازاپ بولار ئەر ئوچۇن،
 تۈز نىيەتلىك، ياخشى خوتۇن بولار يار.
 بۇ توغرىلىق گەپنى ئاز قىل، ئەي سەئىدى،
 ئەگەر ئېرى بولسا ئاشىق بىقارار.
 ئوزۇڭمۇ بىر تارتىپ قويۇپ باغرىڭغا،
 قانچە جاپا كەلمىدىمۇ ئالدىڭغا؟

ھىكايەت

ئايالدىن بىراۋ قىلدى شىكايەت،
 ماڭا كۈلۈپ قۇلاق سالىدى بىر ئالىم.
 ئەر دىدىكى، دۇشمىنىمۇ كوپ ئىدى،
 ئويىدە تۈگمەن تېشى بولدى ئايالىم،
 — چىدام كېرەك ساڭا، — دىدى ئۇ ئالىم،
 چىدام بىلەن تايىن تاپار قارارىڭ.
 ئوزەڭ تۇندە تۈگمەن تېشى، كۈندۈزى،
 نوۋەت ئالسا نىمە بوپتۇ ئايالىڭ؟

قالاتىڭىمۇ تارتماي تىكەن دەردىنى،
باغ ئىچىدە گۈلنى ئۇزۇپ بولساڭ شات.
مىۋە يەيمەن دەپ دەرەخكە ياماساڭ،
قوللىرىڭنى تىلىۋەتسە، دىمە دات.
غۇنچە بولغىن، يۈرمە گۈلدەك ئېچىلىپ،
خوتۇن مېھرى كەلتۈرىدۇ ئاۋاتلىق.
كوچا - كويغا كوز تاشلىساڭ مۇبادا،
ئوز ئويۇڭدە يۈز بېرىدۇ بەرباتلىق.
بىكار كېتەر، گۈلگە كوڭۇل باغلىما،
باشقا بولبۇل ئالار ئۇندىن خۇش پۇراق.
بولسا گۈزەل ھەر بەزمىنىڭ چىرىغى،
پەرۋانسى بولما ئۇنىڭ، قاچ يىراق.
كوڭۇل بەرمە، ئالدىنمىغىن پەرى، دەپ،
ئوزى پەرى، بەلكى دىلى دىۋىدەك.
نەزەر سالماس ئايىغىنى سويسەڭمۇ،
بولساڭ تۇپراق بولار يەنە تاش يۈرەك.
ئەقەر - ھۇشۇڭ، ئالتۇنلۇرۇڭ يوق بولار،
كوڭۇل قويساڭ ھوسىندىكى نۇرلارغا.
رەزىللىكتە خاراپ بولاي دىمىسەڭ،
يامان كوزدە نەزەر سالما ئۇلارغا.

× ×

ياخشى نامم قالسۇن دىسەڭ ئولگەندە،
ھۇنەر كۈگەت، بىلىم بولسۇن ئوغلۇڭدا.
ئەگەر ئۇنىڭ ئەقلى - دىتى بولمىسا،

نشان قالماق بېسىپ ئۆتكەن يولۇڭدا.
ئانا - ئانا ئەركىلىتىپ چوڭ قىلسا،
كېيىن ئوغۇل قالار يامان جاپاغا.
ئۇنى سويۇپ ئەركىلەتمە ھە دېسە،
ئۆگەت دائىم توغرىلىققا، ۋاپاغا.
كېچىك چاغدا تەلىم بەرگىن مەجبۇرى،
ياخشى گەپ قىل، لازىم بولسا قورقاتقىن.
ھەۋەس قىلسا ئەگەر بىرەر ھۈنەرگە،
بارىكالا دە روھىغا روھ قاتقىن.
بولغاندىمۇ سەندە ئالتۇن قارۇنچە،
ئوز ئوغلۇڭنى قالدۇرمىغىن ھۈنەرسىز.
ئىشەنچ قىلما دولتىم بار مېنىڭ دەپ،
ئولۇپ پۈتسەڭ تۈگەر بايلىق بەكمۇ تېز.
بوشاپ قالار ئالتۇن - كۈمۈش ھەميانى،
بوشمايدۇ ھۈنەرۋەننىڭ بەلۋىغى.
كىم بىلىدۇ، پەلەك تەتۈر ئايلىنىپ،
غېرىپلىقتا قالمىسەنكىن سەن تېخى.
ھۈنەر بولسا بولماس كىشى كەمبەغەل،
ھاجەت بىلەن تىلەنمەيدۇ ئەل ئارا.
كان تاپمىدى جاھان كېزىپ بۇ سەئىدى،
مۇرات تاپتى كېزىپ يۈرۈپ تاغ - دالا.
ياشلىغىدىن ئولۇغلارغا باش ئەگدى،
قىلدى ھەقىمۇ ئولۇغلۇققا ئىجابەت.
ئىتائەتلىك خىزمەت قىلساڭ سەن ئەلگە،
كوپ ئۆتمەستىن ئەلمۇ قىلار ئىتائەت.
مۇستازىنىڭ ئازاۋىنى چەكمىگەن،

كېرىپ قالار خاراپ بولۇش يولغا.
سەن ئوغلۇڭغا ياردەم بەرگەن، كېيىن ئۇ،
تەلمۇرمسۇن كىشىلەرنىڭ قولغا.
ياشلىغىدا غەم يېمەگەن ئادەملەر،
كىشىلەرگە خار قىلىدۇ ئوغلنى.
شاگىرتلىققا بەرمە يامان ئۇستىغا،
ئۆگىتىدۇ قوشۇپ يامان خۇلقنى.
سايقلارغا ئۆلپەت بولسا پەرزەندىڭ،
ئۆمىدىڭنى ئۆزگىن ئۇندىن، بول يىراق.
نادان، ئەبلەخ، ساياق بولغان ئوغللار،
قاتسىدىن بۇرۇن ئولسە ياخشىراق.

ھىكايەت

بىراۋ كوردى بىر رەسىمنى بەك گۈزەل،
ئانگا دەرھال ئىشقى ئوتى تۇتاشتى.
ھالسىزلاندى، گۈلگە چۈشكەن شەبىنەمدەك،
ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى تەر باستى.
بۇقرات ① ھەكىم كېلىپ قالدى ئات بىلەن،
— بۇ كىم؟ — دىدى، — نىمە ئۇنىڭ تەشۋىشى؟
بىراۋ دىدى: ئىسىل ئىدى بۇ ئادەم،
ھىچ خاتاغا يول قويمىغان پاك كىشى.

① بۇقرات — قەدىمقى يونان ئالىملىرىدىن بىرى. بىزنىڭ ئىرا-
مىزدىن 460 يىل بۇرۇن تۇغۇلۇپ، 80 ياكى 100 يىل ئوۋۇر كۆرگەن
ئىكەن.

سقىلغاچقا خالايقنىڭ ئىچىدە،
كۈن ۋە تۈنلەر يۈرەر تاغۇ - سەھرادا.
پېتىپ قاپتۇ ئىشقى دىگەن پاتقاققا،
ئىكەن گۈزەل دىلرەباغا ئۇ شەيدا.
تەنە - تاپا قىپتۇ ئاڭا كىشىلەر،
ئۇ دەيدىكەن، گۇنا ئەمەس بۇ ئىشىم.
مېنى ئەيىپ ئەتمىسۇن ئىل يىغلىسام،
ھىچ سەۋەپسىز ئەمەس مېنىڭ نالېشىم.
دىل مەپتۇنۇم ئەمەس ھەرگىز ئۇ سۈرەت،
مەپتۇن قىلدى سۈرەت سىزغان گۈل سۈپەت.
بۇ سوزلەرگە قۇلاق سالىدى ئالىم چال،
كامالىنى ئىشقا سېلىپ قەلبىنىڭ.
دىدى: بۇ گەپ ياخشى شوھرەت بولسىمۇ،
پىكرى توغرا بولۇۋەرمەس ھەممىنىڭ.
گۈزەل ئۇستا گۈزەل رەسىم سىزىپتۇ،
يىگىت ئۇنى كورۇپ بوپتۇ مەھلىيا.
سەنئەت دىگەن پەقەت سەنئەت، نىمىشقا -
رەسىمگە جان بەرمەپتۇ دىلرەبا؟
كىتاپتىكى ھەممە خېتىم نىقاپتۇر،
ئۇ خەتلەردىن ئەندىز ئالار كۆپ گۈزەل.
بۇلۇتتا ئاي، نىقاپتا يار بولغاندەك،
خەت ئاستىدا مەنالار بار توغرا، دەل.
بۇ سەئىدگە سىغماس ھەرگىز مالاللىق،
پەردە ئاچسۇڭ جامال چىراي ئاچىدۇ.
قىلغان سوزۇم مېنىڭ مەجلىس ئارا ئوت،
كويدۇرىدۇ ھەمدە شولا چاچىدۇ.

بۇ ئوت بىلەن كويسە ياۋلار نىمە غەم؟
ئۇلار پارس ئوتى بىلەن كېسەل ھەم.

×

×

قۇتۇلمايسەن ئەيىپ ئىزلىگۈچىدىن،
ئەلدىن كېچىپ غارغا بېرىپ ياتساڭمۇ.
قۇتۇلمايسەن گەپ - سوزىدىن ئۇلارنىڭ،
ئەلگە قاراپ مەھكەم ئىشىك ياپساڭمۇ.
دەريالارنى توساش مۇمكىن كۈچ بىلەن،
توسالمايسەن چېقىمچىنىڭ تىلىنى.
ياكى تۈلكە، ياكى شىرلىق بىلەنمۇ،
توسالمايسەن پىتىنە - پاسات يولىنى.
ئوزگە بىلەن ھەرگىز ئىشىك بولمىسا،
ياشساڭمۇ ئەلدىن يىراق خىلۋەتتە،
گەپ تارقىتار دىۋە مسجەز ئادەم دەپ،
ئەلدىن قورقۇپ قاچتى دەيدۇ ئەلۋەتتە.
بولساڭ ئەگەر خۇش پاراڭچى ۋە پاك دىل،
دىمەس سېنى ئىسلىملىقتىن نىشانە.
قىيىن كۈندە قالسا بىرەر كەمبەغەل،
دەيدۇ ئۇنى: ئوزى تەتۈر پىشانە.
ئوز ھالىدىن غېرىپ قىلسا كوز يېشى،
دەيدۇ: نامرات، ئوز بەختىنى كەتكۈزدى.
كېلىپ قالسا بايلار ياكى پادىشا،
دەيدۇ دەرھال: خۇدا بىزگە يەتكۈزدى.
پىتىنە - پاسات بولۇپ تۇرار دىمەمۇ - دەم،

خوشاللىقنىڭ ئارقىسىدىن كېلۈر غەم.
نامراتلارغا كەلسە ئامەت ۋە بەخت،
ھەسەت قىلىپ ئوچ كورىدۇ ئۇلارنى.
دېيىشدۇ: كوزى يوقتۇر خۇدانىڭ،
بۇ پەسلەرگە بەردى مالۇ دۇنيانى.
ئىشك ئەگەر ئوڭغا تارتىپ يۇرۇشسە،
دەيدۇ سېنى: دۇنياپەرەست ئۇ غايەت.
ئىشلىرىڭغا تىرىشمىساڭ ھەممەتتە،
دەيدۇ: ئوزى ھارام تاماق كاساپەت.
ئەزمە دەيدۇ ئېغىز ئېچىپ گەپ قىلساڭ،
گەپ قىلمىساڭ ئەيىبلەيدۇ سۈرەت دەپ.
ماختىمايدۇ بولساڭ ئەگەر چىداملىق،
غەيۋەت قىلار: قىلمىدى ئۇ ھەممەت، دەپ.
بولساڭ ئەگەر ئوچۇق كوڭۇل، مەردانە،
ئوزلىرىنى تارتار سەندىن ئاخماق دەپ.
غازاق يىسەڭ تاپا - تەنە قىلدۇ،
ناننى ئايپ يۇرىدۇ ئاچ قوساق دەپ.
ياخشى بولسا يىگىنىڭنىڭ ھەممىسى،
دەيدۇ چوقۇم سېنى قوساق بەندىسى.
نومۇس قىلىپ ياسىنىشتىن ئارتۇقچە،
ئاددى كىيىم كىيىپ يۈرسە باي كىشى.
تىللىرىنى تىقىپ ئاڭا خەنجەردەك،
پىخسىقلىقتۇر دەيدۇ ئۇنىڭ قىلمىشى.
ئەگەر بىراۋ نەقىشلىسە ئوينى،
تونى شايى، كوينەكلىرى بولسا ئاق،
غەيۋەتچىلەر تەنە قىلىپ ھەر كۈنى،

دەيدۇ ئۇنى: خوتۇن خەقتەك ياسانچاق.
ئەگەر بىراۋ خالەمسا سەپەرنى،
ئۇنى دەرھال چىقىرىدۇ نامەرتكە.
دېشىدۇ: خوتۇندىن قورقۇدۇ،
قورقۇنچاقلىق ئايلىنىپتۇ ئادەتكە.
كېپى بولۇپ قالسا جاھانكەشتىنىڭ،
دەيدۇ ئۇنى: ئوزى بەربەخت ۋە نادان.
ئەگەر ئۇنىڭ پىشانىسى ئوڭ بولسا،
ھەر قەيەردە يۇرمەس ئىدى سەرگەردان.
رەسۋاسنى چىقىرىش بويىتاقنىڭ،
گۇنايغا تىترەيدۇ زىمىن، دەپ.
گەر ئويلەنسە دەيدۇ خوتۇن سارىڭى،
ئەينىلەيدۇ تاپالمىدى ئىمىن دەپ.
سەتلەرنىڭ غاجاپ يۈرەر ھەر دائىم،
گۈزەلنىمۇ ساق قويمايدۇ ھىچقاچان.
بىرەر ئىشقا كېلىپ قالسا ئاچچىقىڭ،
دەيدۇ سېنى سەپرا مىجەز، پەردىشان.
بىراۋ بىلەن قىلساڭ ئەگەر مۇرەسسە،
سېنى ئەركەك قاتارىغا ئالمايدۇ.
سېخىلارغا قىلار تېخى نەسەت:
قاراپ خەجلى، پۇلۇڭ ئاخىر قالمايدۇ.
قانائەتلىك بولۇپ يۈرسەڭ دېشىەر:
ئاتىسىمۇ بېخىل ئىدى، دوراپتۇ.
ئاتا ئولۇپ قالغان ئىدى دۇنياسى،
ئاتا كەبى ئولمەكلىكىنى خالاپتۇ.

پىئىنە - پاسات خالى بولماس ھەممىدىن. نىئىت
 ۋە ئامان ئىلاج تاپار پەقەت سەۋرىدىن. سالاھىيەت

ھىكايەت

بىر ھۈنەرۋەن، دانا يىگىت بار ئىدى،
 چىچەنلىكى شوھرەت تاپقان ئىل ئارا.
 خۇداپەرەست، پاكىزە دىل، خۇش مەجەز،
 ھوسنى گۈزەل، بۇرۇتلىرى قاپ - قارا.
 ئىدى يىگىت ئىلمى تولۇق، ئەمما ئۇ،
 "شىن" ھەرىپىنى ئېيتالمايتتى جايىدا.
 بىر ۋاقىتتا ئۇ توغرىلىق گەپ قىلدىم: نىقەلەندە
 ئالدى چىشى يوقمۇ نىمە ئاغزىدا؟
 بۇ سۆزۈمدىن ئاچچىقلاندى ئۇ ئاقىل،
 دىدى ماڭا تۇرۇپ دەرھال تەرنى:
 پەزىلىتى تۇرسا ئۇنىڭ بىر تالاي،
 كورۇپسەندە پەقەت بىرلا ئەيۋىنى!

X X

ئەقلى توشقان، پىكىرى پىشقان ئالىمۇ،
 ئوز يولىدا خاتا قىلار ناگەھان.
 جازا بىر مە كىچىككىنە گۇناغا،
 گۇلۇغلارمۇ خۇزماسەفا ① دەپ ئېيتقان.

① خۇزماسەفا — ھەرقانداق نەرسە ساپ، داغىمىز بولسا قوبۇل
 قىل، چاڭ ۋە دات باسقان نەرسە بولسا، ئۇنىڭغا قارىما.

تسكەن دائىم بىللە ئوسەر گۈل بىلەن،
گۈلى ئالغىن، قالدۇرۇپ قوي تىكەننى.

كۈرەلمەيسەن ئەيىپ ئىزلەپ قارساڭ،
تۈز قانئى قانداق گۈزەل ئىكەننى.

پاك دىل بولغىن، ئەينىگىكى باسسا چاڭ،
ئۇندىن ئېنىق كۈرەلمەيسەن ئەينىكى.

باشقىلارنىڭ ئەيۋىنى سەن پەش قىلما،
ئۇمۇ ئوخشاش پەش قىلىدۇ ئەيۋىكى.

گۇناھكارنى قامچىلىما مۇنچىلا،

ئويلاپ باققىن، ئوز گۇنايىڭ ئاز ئەمەس.

ئىناقلىقنى ئاۋال ئوزۇڭ باشلىماي،

خوشنلاردىن تەلەپ قىلماق بولار تەس.

مەن ياخشىمۇ، يە يامانمۇ ئوز ئىشىم،

خاتىرجەم بول چۈشمەس ساڭا تەشۋىشىم.

بولسا ئەگەر بۇزۇق نىيەت، كىر يۈرەك،

شېرىمغا كوز سالىدۇ دۇشمەندەك.

نەزەر سالماي شېرىمدىكى مەنىگە،

ھۇجۇم قىلار تاپسا بىرئاز ئەيۋىنى.

قىلغان ھەسەت كوزلىرىنى قارىغۇ،

كۈرەلمەيدۇ ھەقىقەتنىڭ ئەينىنى.

ھەممە نەرسە گۈزەل بولماس ھەم بىردەك،

مېغىز بىلەن شاكال بولار پىستىدەك.

سەككىزىنچى باپ

شۇكرى ۋە ئامانلىق توغرىسىدا

بىر پارچە گوش ئىدىك ئانا باغرىدا،
رىسقىك بىلەن تورەلگەندە سەن تېخى،
كوزۇك ئېچىپ، كېسىلگەندە كىندىگىك،
ئوزۇق بولدى ساڭا ئانا كوكرىگى.
جەننەت بولدى ساڭا ئانا قۇچىغى،
ئۇنىك ئىللىق كوكرىگىگە يېپىشتىك.
ئانا سۈتى ئاقتى ساڭا بۇلاقتىك،
ئېقىپ تۇرغان ئېرىقلاردىن سۈت ئىچتىك.
مىسلى دەرەخ ئانا جىسمى جان كۈيەر،
بالا — مۇە، تاتلىق ئاڭا ھەممىدىن.
سەن تومۇر يوق دەپ ئېيتىمىغىن كوكۇلدە،
ئانا سۈتى ئېقىپ كېلەر قەلبىدىن.

ھىكايەت

ئانىسىنى زار قاخشاتتى بىر يىگىت،
قۇلاق سالغىن سەن ئانىنىك دادىغا:
ئولتۇر! دىدى ئۇ بىۋاپا ئوغلنى،
ۋە بوشۇكنى ئەكەلدۇردى ئالدىغا.
دىدى: ئوغلۇم، كىچىك ئىدىك چوڭ قىلدىمە.

تۇنلەر بويى جاپا چەكتم مەن راسا.
يەتمەس ئىدى قوغلاشقىمۇ قۇربىتىڭ.
گەر يۈزۈڭگە قونۇپ ئالسا بىر پاشا.
مەن ئەمگۈزگەن سېنى مۇشۇ بوشۇكتە.
پەقەت گوردە تەكرار بولار ئۇ ھالىڭ.
قارا يەرگە كىرىپ ياتساڭ كېيىندە.
قۇرۇتقىمۇ يەتمەي قالار ماجالىڭ.

سەن گېپىڭگە قۇلاق سالغىن، شۇكرى قىلە
مۇنداق مەغرۇر چاغلىمىغىن ئوزۇڭنى.
سەن ئوزەڭچە باتۇر بولۇپ قالدىڭ،
بەرگەن سۇتۇم كور قىلمىسۇن كوزۇڭنى.
ياۋلىرىڭنى تاشلا يەنچىپ، تۇغىدىم —
دوستلار بىلەن جەڭ قىلىشقا مەن سېنى.
ئانا سۈتى ھالال بولغان يىگىنلەر،
شۇكرى ئېيتىپ يەيدۇ ھالال رىسقىنى.

ھىكايەت

ئېتى چوچۇپ ئۇچۇپ چۈشتى شاھزادە.
بېشى، تېنى بىر بوپ قالدى تىن ئالماي.
بولدى جىسمى پىلغا ئوخشاش بىر پۈتۈن،
بېشى ئۇنىڭ ئۇيان - بۇيان تولغانماي.
بۇ كېسەلنى پەي ۋە تومۇر ئۇۋۇلاپ،
بىر يۇنانلىق دانا ھەكم ساقايتتى.
ئۇ بولمىغان بولسا ئىدى، شاھزادە،
بۇ دۇنيادا ھەرگىزمۇ ساق قالمايتتى.

لېكىن ئۇنى ئۇنتۇپ قالدى شاھزادە.
ياد بولمىدى بۇ ھەكەمنىڭ خىزمىتى.
ئۇ سارايفىغا كەلدى يەنە بىر نوۋەت.
لېكىن ئۇندا قىلىنمىدى ئىززىتى.
ئىزا تارتتى ھىچكىم نەزەر سالىمىغاچ.
دەدى ھەكەم ئوز - ئوزىگە پىچىرلاپ:
سەن يۈزۈڭنى ئورۇمەستىڭ شاھزادە.
مەن بېشىڭنى قويمىغاندا توغرىلاپ.
قايتىپ كېلىپ بىر خىل دورا تەييارلاپ.
ئۇ سارايفىغا ماڭغۇزدى بىر قۇلىنى.
دەدى ئاكا: شاھزادىگە بېرىپ ئېيت.
ئوتقا سېلىپ پۇراپ كورسۇن ھىدىنى.
ھىدىلىق تۇتۇن شاھزادىنى چۈشكۈرتتى.
قالدى يەنە بېشى، تېنى بىر بولۇپ.
ئۇ ھەكەمگە ئوزۇر ئېيتماق بولغاندى.
ھىچقەيدىردىن تاپالمىدى ئاختۇرۇپ.
يامان كۈنى ئوز بېشىدىن كەچمىگەن.
بىلەلمەيدۇ ياخشى كۈنلەر تەدىرىنى.
سۆزەلمەيدۇ ئوزىگە توق باي ئادەم.
قىشنىڭ كۈنى قاتتىق سوغاق قەھرىنى.
ئەگەر يولدا ماڭساڭ چاتقان، يۈرەكلىك.
ماڭالمىغان بەندىلەرگە ياردەم قىل.
بولساڭ ئەگەر دولتىڭ كۆپ، پاراۋان.
غېرىپلارغا بەرگىن مەدەت، ئادەم قىل.
سۇ تەدىرىنى كېمىچىدىن سورىما.
سورا ئۇنى چولدە قالغان تەشنادىن.

بىلمەس كىشى سالامەتلىك قەدرىنى،
كېسەل بولماي ئوتۇپ كەسە دۇنيادىن.
قانچە ئۇزۇن بولغان بىلەن قارا تۇن،
ئۇنى قاتتىق ئۇخلىغانلار بىلمەيدۇ.
ئاغرىق تارتىپ ئوتكۈزگەنلەر ئويقۇسىز،
زەپمۇ ئۇزۇن بولۇپ كەتتى تۇن، دەيدۇ.
ئوي ئىگىسى ئويغانغاچقا كۈن بىلەن،
نەمە ئىشلار بولدى بىلمەس تۇن بىلەن.

ھىكايەت

كۆرۈپ قالدى توغرىل چىقىپ بىر تۇنى،
ئوردىسىنىڭ قاراۋۇلى — ھىندۇنى
تىترەيتتى ئۇ شۇرغانلىق سوغاتتا،
كومۇۋەتكەن ئىدى ياققان قار ئۇنى.
قاراۋۇلغا ئېچىندى شاھ شۇ پەيتتە،
ئۇنىڭ كوڭلى ئېرىپ كەتتى بولەكتىن.
دىدى ئاگا: چىداپ بىر دەم كۈتۈپ تۇر،
مەن جۇۋامنى ئەۋەتمەن دىدەكتىن.
قارلار ئۇچۇپ ئاچچىق شامال قوزغالدى،
توغرىل شۇن ئاچچىپ كىردى ئوردىغا.
ئۇچرىۋېدى ياخشى كۆرگەن كېنىزەك،
يولدىن توختاپ قاراپ قالدى شاھ ئاگا.
مەپتۇن قىلدى بولغاي ئۇنىڭ چىرايى،
قاراۋۇلى كۆتىرىلدى يادىدىن.
قاراۋۇلى كۈتەر ئىدى قوزادا،

ئازاپ چېكىپ تۇنىڭ سوغاق ھالدىن.
 كۈتۈش دەردى قوشۇلدى بۇ ئازاپقا،
 شاھ بىمخەۋەر ئۇخلار ئىدى غەپلەتتە.
 ئەۋج ئالدى سوغاق يەنە شىددەتلىك،
 ئۇ قاراۋۇل پىچىرلىدى غەزەپتە:
 سېنىڭ تۇنۇڭ ئوتتەر ئىدىشى - ئىشرەتتە،
 بىزنى بولسا قىينار سوغاق سەپراسى.
 يېتىپ ئالسا بولدى كارۋان مەنزىلگە،
 غەم يىمەيدۇ چۆلدە قالسا ھەمراسى.
 قېيىغىڭنى قاراپ ھەيدە قېيىتچى،
 يولۇچىنى قويما سۇدا خەتەردە.
 نېز - يىگىتلەر، ئالدىرىماي مېڭىڭلار،
 قېرىلارمۇ كېلەر بىللە سەپەردە.
 ئوچار تۇلپار بولسا ئەگەر ئاستىڭىدا،
 ئۇنۇتمىغىن پىيادىلار بارنى.
 ئالتۇن تەختتە ياتسا شاھلار بەھۇزۇر،
 چۈشەنمەيدۇ قارنى ئاچلار ھالىنى.

ھىكايەت

مىرشاپ تۇتۇپ باغلاپ كەلدى بىراۋنى،
 ئۇ زىنداندا ئۇخلىماستىن ياناتتى.
 ئۇ ئاڭلىدى، كىمدۇر بىرى تۇن ئارا،
 يوقسۇللۇقتىن دادى - پەريات ئېيتاتتى.
 دېدى ئوغرى بۇ نالىنى ئاڭلىغاچ،
 ۋاي ئاخىمغەي، ئۇخلىماسەن ئۇيقۇڭنى!
 شۇكرى قىلساڭ بولماسمىدى خۇداغا،

مىرشاپ تۇتۇپ باغلاپمىدى قولۇڭنى؟
ئېچىۋەرمە يوقسۇللۇقتىن ئېغىزنى،
نەزەردە تۇت ئوزۇڭدىنمۇ ئاجىزنى.

ھىكايەت

ئوزنى خوپ پاك بىلەتتى بىر موللا،
مەسنى كورۇپ يۇمۇپ ئوتتى كوزنى،
كەبىر بىلەن ئوتتى يولدىن گىدىيىپ،
مەستىن يىراق تۇتماق بولۇپ ئوزنى.
دەدى شۇدەم سەگەك بولۇپ مەس يىگىت:
ئوز كۈنۈڭگە شۇكرى قىلغىن ئەي موللا!
سەن بىراۋدىن كۈلگەن بىلەن مەھبۇس، دەپ،
زىندان يولى ئۇزۇڭگەمۇ ئۇدۇللا.
ئەجەپ ئەمەس سەنمۇ بەلكى مەن كەبى،
كوچىلاردا يېتىپ قالساڭ مەس - ئەلەس.
سەن مېچىتنى ماكان قىلىپ يېتىۋەر،
يامان دىمە ئوزگە بولسا بۇتپەرەست.

ھىكايەت

سۇمەنات ① تا كوردۇم گۈزەل بىر بۇتنى،
بولغان ئىكەن ياسالغىنى كوپ زامان.
بەك قەدىمى ئىكەن ئۇنىڭ نۇسخىسى،

① سۇمەنات — ھىندىستاننىڭ كوچرات ۋىلايىتىدىكى بۇتخانا.

ھازىرقىلار ياسالمايدۇ ھىچقاچان.
كېلەر ئىكەن ھەر تەرەپتىن كارۋانلار،
چېنى يوقنىڭ جامالىنى كورمەككە.
كېلەر ئىكەن خىتا، چىڭگىل شاھلىرى،
قەدىم بۇتنىڭ قوللىرىنى سويىمەككە.
نالە قىلار ئىكەن شىرىن سوزلۇكلەر،
ئۇلۇغ بىلىپ بۇ تىلى يوق ئاڭسىزنى.
بۇ ماجرادىن ھەيران بولدۇم. نىمىشقا —
جانلىق ئادەم خۇدا دەيدۇ جانسىزنى؟
بىر ئوتپەرەست بۇرادىرىم بار ئىدى،
بىر ھوجرىدا ھەمرا ئىدى ئۇ ماڭا.
تەئەججۇپتە قالغىنىمنى سوزلىدىم،
بەك مۇلايىم سوزلەر بىلەن مەن ئاڭا.
دېدىم ئاڭا: كوپ نادانلىق ئەمەسمۇ،
لاي ھەيكەلنى خۇدا دەيدۇ نىمىشقا؟
تۇرالمايدۇ ئوزى ئۇنى يىقىتساڭ،
قادىر ئەمەس تۇتۇشقا ۋە مېڭىشقا.
كەمرەباغا ئوخشايدىكەن كوزلىرى،
تاشتىن ۋاپا ئىزلىمەك بۇ كوپ خاتا.
دۇشمەن بولدى بۇ سوز بىلەن ھەمرايىم،
غەزەپ بىلەن ئوتتەك ياندى ئۇ ھەتتا.
پىرلىرىنى يىغىپ كەلدى مۇغ ① لارنىڭ،
يىغىن قىلدى كوپ خەۋپلىك، توپلۇنۇپ.

① مۇغ — ئوتقا چوقۇنغۇچى.

ھۆجۈم قىلدى پازەندە خان ②، پىرلىرى،
مىسلى سوڭەك تالاشقان توپ ئىت بولۇپ.
دەۋا قىلدى ئەگرى يولنى توغرا دەپ،
توغرا يولنى ئەگرى دىدى ئاقىلغا.
دىلى تازا، ياخشى نىيەت ئىنساننى،
بىردەندىلا چىقىرىشتى جاھىلغا.
قالدىم ئۇندا ئىلاجىسىز ۋە ناچار،
مۇرەسسەگە چۈشتى شۇدەم ئېھتىياج.
تەسلىم بولماق بولار بەزەن مۇۋاپىق،
ئاداۋە تېچىك بولسا ئەگەر بەكمۇ كاج.
مەن ئۇلارنىڭ چوڭراغىنى ماختىدىم،
دىدىم ئۇنى زەندىخاننىڭ رەھبىرى.
كېيىن ياخشى تەرىپ قىلدىم بۇتەننى:
گۈزەل ئىكەن، ياقتى ماڭا تەسۋىرى.
نەپىس ئىكەن بۇتەننىڭكى سۈرەتلەر،
بىراق ماڭا ئايان ئەمەس مەزمۇنى.
بىخەۋەر مەن بۇ بۇت ياخشى - يامانمۇ،
ئوتكۈنچىمەن، ئوقالىدىم مەن ئۇنى.
بىلىمەنكى بۇ شاخمەتتە فەرزىن سەن،
قىلغان سوزۇڭ شاھىڭغىمۇ نەسىھەت.
تەقلىت قىلغان ئادەم يولدىن ئازىدۇ،
توغرا چىقار بىلىپ يۈرسە يول پەقەت.
مەزمۇنىنى چۈشەندۈرگەن ئۇلارنىڭ،
مەنمۇ بىرەي يۈرەك ماڭا چۈشەنسەم
بىراھمانلار سوزلىرىمگە ئىشەندى،
يۇمشاپ قالدى، شادۇ - خۇرام بولدى ھەم.

② پازەند — ئوتپەرەستلەرنىڭ كىتاپلىرى

دىدى چوڭى: قىلغان سوزۇڭ ھەقىقەت،
 ئىناۋەتلىك بىزگە بەرگەن سوئاللىق.
 شەھەر كېزىپ دەلىللەرنى ئىزلەپسەن،
 دەلىل بىلەن ھاسىل بولار مۇرادىڭ.
 مەنمۇ سەندەك جاھان كەزگەن كوپ زامان،
 بېسىپ ئۆتكەن قانچە يۇرتنىڭ يولىنى.
 كورگەنلىرىم جانسىز جەسەت، ئەنما بۇ،
 ھەر تاڭ بىلەن كوتىرىدۇ قولىنى.
 بۇگۈن كېچە تۇندە بىللە مەن بىلەن،
 قاراشلىرىڭ بولسا ئەگەر گۇمانى.
 ماقۇل بولدۇم، قېلىپ قالدىم تۇن بويى،
 بولۇپ ئۇنىڭ قۇدۇق ئىچىرە بېيجانى ①.
 قىيامەتتەك ئۇزۇن بولدى ئۇ كېچە،
 ئۇزۇلمىدى يۇيۇقسىزلار نامازى.
 مەن بېھساپ گۇنا قىلغان ئوخشايمەن،
 جاندىن ئوتتى ئۇ كېچىنىڭ ئازاۋى.
 دىلىم غەمكىن بولۇپ چىقتى تۇن بويى،
 تىلىم ھامان تارتىپ تۇردى دۇئاغا.
 خوراز چىللاپ، دۇمباقلىرى چېلىنىپ،
 ناماز ۋاقتى بولۇپ قالدى ئۇلارغا.
 تۇن كوكىگە قاراپ قىلىچ كوتەردى،
 پۇرسەت يىتىپ قارا تونلۇق ئىمامغا.
 ئۇيۇقلارغا چۈشۈپ شۇ دەم تاڭ چوغى،
 سۇبھى بولۇپ ئوت تۇتاشتى جاھانغا.

① بېيجان — شافىئىدىكى ئەپانەۋى قەھرىمان.

بۇ ھالەتنى كورۇپ دىگىڭ كېلىدۇ،
”زەنگىبار ① غا باسقۇن قىلدى تانارلار“.
بىراخمانلار كوچا - كويىدىن چىقىشىپ،
ئېقىپ كەلدى، بۇتخانغا بولدى يار.
بۇتخاندا مۇسۇلمانلارنى ئادەملەر،
يەر قالمىدى گۇندا تېرىق سىققۇدەك.
ئاشۇ پەيتتە قول كوتەردى چوڭ بوتى،
مۇرتلارغا تىلەپ بەخت ۋە يولەك.
بۇتپەرەستلەر چۈشتى نالە - پەرياققا،
دەريا كەبى تاشقىنىلىدى ھاياجان.
ئۇلار قايتتى، بوشاپ قالدى بۇتخانا،
ماڭا كۈلۈپ قاراپ قويدى بىراخمان.
دەدى: كوردۇڭ، يوق ھىچقانداق مەخپىلىك،
كورگەنلىرىڭ شۇبھىسىزكى ھەقىقەت.
چۈشەندىمكى، ئۇ جاھىلنىڭ دىلىغا،
ئورنىۋاپتۇ مەھكەم خاتا تەرىقەت.
ئېيتالمىدىم ماڭا دەرھال راست گەپنى،
يوشۇرمىساڭ بەزەن ھەقمۇ ئاقمايدۇ.
ياۋغا ئەسىر بولۇپ قالسا باتۇرلار،
ئامال قىلىپ ئوز جېنىنى ساقلايدۇ.
ھىلىگەرلىك بىلەن قىلدىم پۇشايمان،
يىغلاپ كەتتىم تۇتۇپ ئېلىپ بېشىمنى.
تۈگمەن تېشى ئايلىنىدۇ سۇ بىلەن،
تەسىرلەندى كورۇپ ئاققان يېشىمنى.

① زەنگىبار — قەدىمقى ھەبەشىستاننىڭ مەركىزى.

بىراخمانلار كەلدى دەرھال يۈگرىشىپ،
قوللىرىدىن تۇتتى بولۇپ ئىززەتتە.
سۈڭەك تەختىنىڭ ئۈستىدىكى بۇت تامان —
بېرىپ ئوززە ئېيتتىم ئاڭا شۇ پەيتتە.
ئوز ئىچىمدە ھەممىسىگە لەندەت، دەپ،
قوللىرىنى سويدۇم قىلىپ ئېتىرام.
بىر نەچچە كۈن بىراخمانچە ئىش تۇتۇپ،
بۇتپەرەستلا بولۇپ ئالدىم مەن تامان.
ئىشەنچلىك كىشى بولدۇم تەدبىرىجى،
كەيىپم خوشال بولۇپ تۇردى ھەر كۈنى.
پۇرسەت تېپىپ بۇت يېنىغا يۈگۈردۈم.
دەرۋازىغا تاقاق سېلىپ بىر تۇنى.
قاراپ كوردۇم بۇت تەكىنى سىنچىكلەپ،
بىر پەردىنى كوردۇم شامنىڭ نۇرىدا.
بىراۋ تۇرغان ئىكەن پەردە، كەينىدە،
بۇت ئىچىدىن چىققان بىر يىپ قولىدا.
بۇتنىڭ ئىشى ئايان بولدى تامامەن،
بىلىپ ئالدىم بىراخماننىڭ سىرنى.
ھەر تاڭ بىلەن مۇغ يېپىنى تارتقاندا،
بۇتى ئىگىز كوتىرىدۇ قولىنى.
ئىزا تارتار ھەركىم سىرى بولسا پاش،
بۇنى كورۇپ ئىزا تارتتى بىراخمان.
قوپۇپ قاچتى، تۇتۇۋالدىم مەن قوغلاپ،
ۋە قۇدۇققا تاشلىۋەتتىم شۇ زامان.
ئويلىدىمكى، چىقىپ ئالسا قۇدۇقتىن،
تۇتۇپ مېنى ھەرگىز تىرىك قويمايدۇ.
جەھلى بىلەن ئىنتىلىدۇ قىساسقا،
ئوز سىرنى يوشۇرۇشنى ئويلايدۇ.
جازاسىنى بەرگىن راسا رەھمەتسىز،

بۇزۇق نىيەت چۈشۈپ قالسا قولۇڭغا.
قويۇپ بىرىپ گۇنى تىرىك قالدۇرساڭ،
ھامان تەھدىت سالار ھايات يولۇڭغا.
خىزمەت قىلغان بولۇپ ساڭا قۇللارچە،
پۇرسەت تېپىپ ئالار بىر كۈن بېشىڭنى.
چۈشمە ئۇڭاي سەن ياماننىڭ پېيىگە،
چۈشكەن بولساڭ ئادا قىلغىن ئىشىڭنى.
باشلىرىنى يەنجىۋەتسىم تاش بىلەن،
قۇدۇق ئىچرە جان تاپشۇردى بىراخمان.
زورايىتىشى خالىماستىن غەۋغانى،
تۇنى بىلەن قويۇپ قاچتىم شۇ ھامان.
قۇمۇشلۇققا ئوت قوي مەيلى كويدۇرۇپ،
يولۋاسلاردىن ئېھتىيات قىل سەن بىراق.
سەندىن كۆرە ئۇستا بولسا دۇشمىنىڭ،
ئوق ئاتمىغىن، ئاتساڭ ئەگەر قاچ يىراق،
سەن يىلاننىڭ بالىسىنى ئولتۇرمە،
گەر ئولتۇرسەڭ دەسسەمە ئۇ ماكانغا.
ھەرلەرنىڭ ئۇۋىسىنى قوزغىساڭ،
قاچقىن يىراق، دۇچكېلىسەن زىيانغا.
بۇ سوز سەئىدى سوزى ئىچىرە ياخشىراق:
تام تۇۋىنى كولار بولساڭ، قاچ يىراق!
شۇندىن كېيىن سەپەر قىلدىم ھەندىگە،
باردىم كېيىن ھىجاز بىلەن يەمەنگە.
بىرنەچچە ئاي بولۇپ يۈردۈم خاپىغان،
ئارام تاپتىم قايتىپ كېلىپ ۋەتەنگە.
جان تېنىمدە تاكى ھايات ئىكەنمەن،

بۇنىڭ شۇكرى ئادا بولماس ھېچقاچان.
 شۇنداق قىلىپ بۇتخانىدىن قۇتۇلدۇم.
 تىلغان ئىشىم ساۋاق بۇلار كۆپ زامان.

توققۇزىنچى باپ

توۋە توغرىسىدا

يېتىپ قالدى يېشىڭ بۇگۈن يەتمىشكە،
 كەچمىشىڭنى ئەسلەپ دىلىڭ يىغلايدۇ.
 گەر ئەللىكتىن كېمىپ قالسا بەش دېرەم،
 غەم يۈرەكنى بەش قول بىلەن تىلغايدۇ.
 بىكار ئوتتى ئەللىك يىلىڭ چېكىپ دەرت،
 ئەمدى قالغان بەش كۈنىڭمۇ غەنىمەت.
 سوزلەر ئىدى تىلى بولسا ئولۇكلەر،
 نالە قىلىپ، چۈشۈپ دادۇ - پەرياتقا:
 غەپلەت بىلەن ئوتتى بىزنىڭ ئومرىمىز،
 ئەي بۇرادەر، سەل قارىما ھاياتقا!

ھىكايەت

شات - خوراملىق مەۋسۇمدۇر يىگىتلىك،
 بەزىم قىلدۇق جەۋلان قىلىپ بىز گۈلدەك.
 شوخ يىگىتلەر كوڭۇل ئېچىپ تۇن بويى،
 ناخشا ئېيتىپ چىقتۇق خوشال بۇلبۇلدەك.

نېرراققا ئولتۇراتتى بىر بوۋاي،
چاچ - ساقىلى قېرىلىقتىن ئاقارغان.
فۇندۇق ① كەبى يۇمۇق ئىدى لەۋلىرى،
غەمگە چۈككەن، يۈزلىرىدىن قاچقان قان.
— ئەي ئاتىجان، — دېدى ماڭا بىر يىگىت،
نېمە غەمگە قالدىڭ بۇ ئان، نە ئەھۋال؟
سەن قاينۇدىن خالاس بولۇپ ئاز - تولا،
قوشۇل بىزگە، بەزمە قىلغىن، بول خوشال!
چال يۈزىدە قېرىلىقنىڭ ئازاۋى،
بەك مەنلىك بولۇپ چىقتى جاۋاۋى:
تاڭ شامىلى ياشىنىتىدۇ كۈچەتنى،
چىمەنلىكتە گۈلگە تولار ھەممە ياق.
سارغايغاندا ئوڭاي سۈزۈپ كېتىدۇ،
مايسا چېغى ياشىناپ ئوسكەن ھەر باشاق.
باھار بولسا كۆكرىدۇ دەرەختلەر،
غازاڭ بولار كۆز كەلگەندە يوپۇرماق.
ماڭا ئوخشاش قېرىپ قالغان ئادەمگە،
ياراشمايدۇ ياشلار بىلەن ئوينىماق.
ئوتۇپ كەتكەن بىزنىڭ مۇنداق چېغىمىز،
سىلەرگە دۇر ئەمدى بەزمە نوۋىتى.
شۇكرى دەيمەن كورۇپ تۇرغان كۈنۈمگە،
ھەۋەس ئەمەس ماڭا ياشلىق قۇدرىتى.
قارا قاغا ئىدى چېچىم، قاز باستى،
ئەمدى بۇلبۇل بولماق ئۇيات ئەمەسمۇ؟
① فۇندۇق — بىر خىل مېۋىنىڭ ئىسمى، بەغىزى يېيىلىدۇ.

جىلۋە قىلار گۈزەللىكى بىلەن تۈز،
كۈنى پۈتسە ئۇمۇ بەربات ئەمەسمۇ؟
سىلەر يايىراپ ئوسۇسىلەر ھاياتتا،
بىزگە بولسا كەلدى ئوما چاغلىرى.
ئەمدى ھىچكىم تېرەلمەيدۇ گۈللەرنى،
سولۇپ قالدى ئومرىمىزنىڭ باغلىرى.
ئەمدى بالام چۈشۈپ قالدۇق ھاسغا،
ھايات ئوزۇرە ئامانەتتۇر بۇ باشمۇ.
قىزىل گۈلدەك يۈزۈم ئەمدى سارغايدى،
سارغىيدۇ پاتار چاغدا قۇياشمۇ.
پۇتى بىلەن مېڭىپ يۇرسە يىگىتلەر،
ئاران يۈرەر ھاسا بىلەن قېرىلار.
ئەيىپ ئەمەس گۈدەك دىسە يىگىتمەن،
قېرىلارغا بۇ غەلىتە تۇيۇلار.
يىگىتلەردە ئاقارغىچە چاچ - ساقال،
گۇنا بىلەن گۈرگە راۋان بولار چال.

ھىكايەت

بىر ئاغرىق چال كەلدى تىۋىپ ئالدىغا،
يىغلاپ تۇرۇپ دىدى: يوقتۇر ماجالىم.
تومۇرۇمنى تۇتۇپ كورگىن، ئىلاج قىل،
تۈزۈلمىسە بولمايدۇ بۇ ئەھۋالىم.
خۇددى لاينا پېتىپ قالغان ئوخشايمەن،
ھالسىز جىنىسىم گويا ئېغىر بىر جەسەت.
دىدى تىۋىپ: سەپەر قىلغىن ئالەمدىن،

سېنى لايدىن قۇتقۇزدۇ قىيامەت.
قېرىغاندا يېنىپ كەلمەس يىگىتلىك،
ئاققان سۇلار قايتىمىغاندەك شاقىراپ.
ياشانغاندا ئەقىل بىلەن ئىش كوزگىن،
يىگىتلىكىڭ ئوتكەن بولسا ئالدىراپ.
ھايات دەۋرىڭ ئوتكەن بولسا قىرىقتىن،
ئۇرۇنمىغىن، ئومرۇڭ چۈشتى گىرداپقا.
پەيتىڭ ئوتتى، بېرىلمىگىن ھەۋەسكە،
ھەۋەس ئوتى سالار ئارتۇق ئازاپقا.
قارا چېچىم ئوزگەرمەكتە ئاقلىققا،
شات - خوراملىق ئازايماقتا قەلبىمدە.
سەبزە گۈلگە ھەۋەس قىلاي نىمىشقا؟
ئۇ ئەتىلا ئېچىلىدۇ قەۋرىمدە.
مەغرۇر بولۇپ، قىلىپ سەيلە - تاماشا،
دەسسەپ ئوتتۇق تانچىلارنىڭ قەۋرىنى.
بىزدىن كېيىن يېتىشكۈسى نەسىلمۇ،
قەۋرىستاندا دەسسەپ ئوتتەر ھەممىنى.
ياشلىق زامان ئوتتى، ئاڭا مىڭ ئەپسۇس،
جاننى ئورتەر ئوتكەن ئومۇر پىغانى.
ئاھ، ئاجايىپ ھايات ئىدى، تېز ئوتتى،
ئوتۇپ كەتتى يانغان چاقماق مىسالى.
شاگىرتىغا دىدى ئۇستا ياخشى سوز،
بىرەر مۇرات ھاسىل قىلماق بولدى تەس.
ئېزىز ئومۇر ئوتۇپ كەتتى شامالدىك،
قالغىنىمۇ ئوتتەر يەنە، كوپ ئەمەس.
سەن ئېيتقانغا قىلساڭ ئەگەر رىايە،
بۇ سەئىدىنىڭ بىرلا سوزى كۇپايە.

X X

قۇۋۋىتىڭ بار، مەيدان ئەگەر بولسا كەڭ،
سەن كۈچۈڭنى نامايەن قىل ھەر كۈنى.
پەلەك ھەر كۈن ئالدى مېنىڭ دەۋرىمنى،
بولدى لەيلەتۈل قەدرىنىڭ بىر تۈنى.
ئۇ غەنىمەت كۈنلەر ئىكەن بىلىمدىم،
بىلگەن ئىدىم، چىقىپ كەتتى قولۇمدىن
قېرى ئىشەك نالە قىلار يۈك بىلەن،
ئاتنىق بولساڭ قالما ھەرگىز يولۇڭدىن
قاداق چۈشسە سۈنۈپ كېتىپ پىيالىدە،
نەرقى دەرھال چۈشۈپ كېتەر تاۋاقتىن.
سۈنۈپ كەتسە يەرگە چۈشۈپ قۇلۇڭدىن،
باشقا بىرەر ئىلاجى يوق قاداقتىن.
كىم بۇيرىدى چۈش دەرياغا دەپ سېنى،
سەكرىمىسەڭ بولار ئىدى ئالدىدا.
ئۈزەلمىگەن ھالەتتىمۇ قىل غەيرەت
گۈمىت ئۈزۈمە بولغاندىمۇ ئارقىدا.

ھىكايەت

كارۋان بىلەن ئىدىم فەيد① چولسە،
ئۇيقۇ مېنى بەكمۇ قىيناۋاتاتتى.

① فەيد — بەككە بولدىكى يىراق چول.

چۇلۇۋۇر بىلەن بىرنى سېلىپ توگچى،
مېنى قەھرۇ - غەزەپ بىلەن ئويغاتتى.
دېدى: بىزەك، ھەدىسىلا ئۇخلايسەن،
ئويلاپ باققىن، جان كېرەكمۇ؟ بۇ قەيەر؟
شىرىن ئۇيقۇ لازىم تازا ماگىمۇ،
بىراق چولگە قەدەم قويدى توگىلەر.
مەنزىل يىراق، يېتەلەيدۇ قاچاندا،
ئۇيقۇ مەجەز بولسا چولگە ماگىنانلار؟
كىم بىلىدۇ يېتىپ بولدى مەنزىلگە،
بىزدىن ئاۋال مېڭىپ كەتكەن كارۋانلار،
يولدا ياتساڭ كېتىپ قالار ھەمرايىڭ،
ئويغانغاندا باقساڭ ئىزى كورۇنمەس.
چاچلىرىڭغا ئاق كىرىپتۇ ئۇيقۇدىن،
سەن ئۇيقۇنى تەرك ئەيلە، بولدى بەس.
ئاق ئارىلاپ چۈشسە قارا ساقالغا،
سەن ھاياتتىن ئۇمىدىڭنى قىل ئادا،
خامان ئېلىش بولسا ئەگەر ئۇمىدىڭ،
زىرائەتنى پەرۋەرىش قىل ۋاقتىدا،
سۇ بېلىڭدىن ئاشتى، باشتىن ئاشمىسۇن،
ئەيلىمىگىن ھاياتىڭنى سەن ئەيىپ.
باشتىن ئاشسا بولماي قالار ئىلاجىڭ،
پۇرسەت مۇھىم، دېگەن: "ئەلۋەتتۇ" — سەيىق"①.

① نەرەپچە ماقال، مەنسى: ئومۇر — ئوتكۇر قىلمىچ، يەنى ئومۇر

ئوتكۇر قىلمىچتەك تېز ئوتىدۇ، دېگەن گەپ. ①

X X

سەن ئولتۇرغان باشقىلارنىڭ ئورنىغا،
 ئورنىڭغىمۇ ئولتۇرىدۇ باشقىلار.
 كېچەك ئوتتى، ئەتەك نىمە بولىدۇ،
 پەقەت بۈگۈن ئۈزەڭدىدۇر ئىختىيار.

ھىكايەت

رەپىقىسى ۋاپات قىلدى جەمئىدىنىڭ،
 يىپەك كىپەن قىلدى ئۇنى كۈمگەندە،
 مازارغا كەلدى ئوتۇپ كۆپ ۋاقىت،
 يىغلىماقچى بولۇپ قايغۇ - ماتەمدە.
 ئۇ كوردىكى، شاھى كىپەن چىرىپتۇ،
 ئاخىرى شۇ ئىكەن، - دىدى ھەسرەتتە.
 قۇرۇتلاردىن ئالغان ئىدىم يىپەكنى،
 قۇرۇت ئۇنى تارتىۋاپتۇ لەھەتتە.
 قانچە ئىگىز بولغان بىلەن كۆك تىرەك،
 ئەجەل ئۇنى سارغايىتىدۇ كۈلپەتتە.
 ئوتتۇز يىلدا يەتسە كۈچەت ۋاينغا،
 قاتتىق شامال يىقىتىدۇ بىر پەيتتە.
 مۇنۇ ئىككى بېيىت قالدى يادىمدا،
 بىر راۋاپچى ئېيتقان ئىدى ئالدىمدا:
 مەڭ ئەپسۇسكى، بىزسىز كېلىۋر كۆپ باھار،
 گۈل ئېچىلىپ، ياشنار كۈلۈپ لالزار.

بىزدىن كېيىن كېلەر يەنە پەسىللەر،
ئۇ چاغلاردا ماكانىمىز قارا يەر. X

ھىكايەت

ئالتۇن كىسەك تېپىپ ئالدى بىر كىشى،
ئۇ خۇداگۇي ئادەم ئىدى ئەسلىدە.
گاراڭ قىلدى ئالتۇن بوغۇپ ئەقلىنى،
توپا - توزان پەيدا بولدى قەلبىدە.
ئۇ تۇن بويى ئويلار ئىدى، كۈلپەتتىن —
ئومۇرۋايىت خالاس بولدۇم بۇ قېتىم.
ئەمدى ئاجىز تىلەنمەيمەن ھىچكىمگە،
ئەل ئىچىدە توكۈلمەيدۇ ھورمىتىم.
ئويلاپ يېتىپ، مەۋج ئۇرۇپ خىيالى،
نىيەت قىلدى مەرمەر ساراي سالماققا.
ئۇ ئويلدى: سالاھىي گۈزەل بىر ھوجرا،
نىشىگىنى ئېچىپ ئۇنىڭ مەن باققا.
بىزار بولدۇم يىرتىق - ياماق كىيىمدىن،
قاخشال بولدۇم ئوچاقتىلا قاخلىنىپ.
تامىغىمنى ئاشپەز كېلىپ پىشۇرسۇن،
يۈرمەي ئەمدى قوسىغىم ئاچ زارلىنىپ.
قاتتىقچىلىق قىنىۋەتتى بۇ جاننى،
ياتاي ئەمدى شايى يوتقان - كورپىدە.
ئويلا - ئويلا بولۇپ قالدى ساراڭدەك،
ئەقلى خاراپ بولدى ھىرىس ئىلكىدە.
مەغرۇلنىپ چىقىپ كەتتى سەھراغا.

نە ماڭاتتى، نە يەردە ئولتۇراتتى.
 كوردى ئۇ كۈن: قەۋرستاندا بىرەيلەن،
 توپا كولاپ، لايدىن كىسەك قۇياتتى.
 چوڭقۇر ئويغا پاتتى كورۇپ ئۇنى چال،
 دىدى: مانا، كورگىنىڭدىن ئىبرەت ئال!
 سەن كىسەككە بەرگەن بىلەن كوڭلۇڭنى،
 سېنى كىسەك قىلىشىمۇ ئېھتىمال.
 ھەرقاچانكى ئاغزى ئوچۇق تەمەنىڭ،
 لوقما بىلەن چىقماس ھەرگىز پىغانى.
 مېھرىڭنى ئۆز بىر تال ئالتۇن كىسەكتىن،
 بىر كىسەكتە توسالمايسەن دەريانى.
 يىغماق بولغان بىلەن دائىم بۇلۇ - مال،
 سەرپ بولار دەسمايسى ئومرۇڭنىڭ.
 كىبىر بولۇپ خامنىڭغا چۈشكەن ئوت،
 كۈشەندىسى بولار كورگەن كۈنۈڭنىڭ.
 غورۇر بىلەن سۇرمىلىمە كوزۇڭنى،
 سۇرمە قىلار كېيىن گورمۇ ئوزۇڭنى.

ھىكايەت

ئىككى يىگىت ئوتتۇرىدا ماجرادا،
 خۇددى شىردەك مەغرۇرلۇققا بولۇپ يار.
 يۈرەر ئىدى بىر - بىرىدىن قېچىشىپ،
 كورۇندىتى كەڭ جاھانمۇ بولۇپ تار.
 زاۋال كۈنى يېتىپ كەلدى بىرسىگە،
 ئەجەل كېلىپ پايىمال قىلدى ئەيشىنى.

يەنە بىرى گورۇستانغا يول ئالدى،
كورۇپ باقماق بولۇپ ئۇنىڭ قەۋرىنى.
زەر راۋاقتا ياشاپ ئۆتكەن يىگىتنىڭ،
بولغان ئىدى، قارا توپا ماكانى.
قەۋرىسىگە قاراپ كۈلدى رەقىبى،
كوتىرىلدى دىل غەزىۋى، پىغانى.
تىرىك يىگىت ئىچ - ئىچىدىن سۈيۈنۈپ:
— قانداق ياخشى! — دىدى قەۋرە ئالدىدا.
بۇ دۇنيادا ئورنى قالماس يىنىلاشنىڭ،
ياۋنىڭ ئولۇپ، قالساڭ ئوزەڭ ئارقىدا.
قەھرىلىنىپ ئاداۋەتنىڭ كۈچىدىن،
ئېچىپ باقتى رەقىبىنىڭ گورنى.
كېيەن چىرىپ، تىنىدۇرۇپتۇ زەي تۇپراق،
ئۇ يىگىتنىڭ كوز گوھىرى ئورنىنى.
لەھەت — زىندان، جەسەت ئىدى مەھبۇستەك،
قۇرۇت - قوڭغۇز غاجار ئىدى بىمالال.
يۈزى ئىدى ھىلال ئاينىڭ شەكىلدە،
جىسمى ئىدى قىلتىرىقتەك بى ماجال.
كۈچلۈك قولى ئاجراپ بوغۇم - بوغۇمدىن،
سوڭەك بولۇپ قالغان ئىدى باشلىرى.
رەقىبىگە رەھىمى كەلدى يىگىتنىڭ،
ئىختىيارسىز قۇيۇلدى كوز ياشلىرى.
تاش مەقبەرە تىكلەپ ئاڭا ئويدى خەت،
قىلمىشىدىن بولۇپ يىگىت پۇشايىمان.
يازدى: ئوزگە ئولسە خوشال بولمىغىن،
ئوزەڭگىمۇ ئامانەتتۇر تىرىك جان.

قۇرۇق سوڭەك بولار سېنىڭ بېشىڭمۇ،
ۋۇجۇدىڭدىن جۇدا بولار كوز ۋە جان
ئىگىز دوڭدە يۇگۇرۇۋىدىم بىر چاغدا،
قۇلىڭمغا كىردى شۇنداق بىر پىغان:
ھۇشۇڭنى تاپ، دەسسە يىگىت ئاستىراق،
سەن دەسسەدىڭ ھازىر كوزگە، قۇلاققا،
مەنمۇ جاھان شاھى ئىدىم بىر زامان،
ياتتىم كىرىپ ئاخىر قارا تۇپراققا.

ھىكايەت

مەن سەپەرنى نىيەت قىلىپ بىر كېچە،
يولغا چىقتىم ھەمرا قىلىپ كارۋانىنى.
كۆتىرىلدى قوزقۇنچىلۇق بورانلار،
قاراڭغۇلۇق قاپلاپ كەتتى جاھاننى.
كوردۇم يولدا، رومال بىلەن ئاتنىڭ،
كۆزلىرىنى سۇرتەر ئىدى بىر قىزچاق.
ئاتا دىدى: ئۇماق قىزىم، جان قىزىم،
سۇرتكەن بىلەن تۇگىمەيدۇ بۇ تۇپراق.
كۆپ ئۆتمەستىن توشار توپا بۇ كوزگە،
سۇرتەلمەيمىز رومال بىلەن ئۇنى بىز.
توپىمىزنى ئۇچۇرتىدۇ شاماللار،
تىكلەنگەندە بىزنىڭ غېرىپ قەۋرىمىز.
گورگە قاراپ سورەپ ماڭار تېزلىكتە،
يۇگرەك ئاتتەك بولۇپ ھايات نەپسىمىز.

ئۈزۈگگىدىن ئالسا ئەجەل ئاياقنى،
يۈگەن تارتىپ قالالمايمىز ھەممىمىز.

تەنپەھ

ئاگاھ بولغىن، جاھان ئوزى بىر نەپەس،
ئالمىلارنىڭ بىر نەپىسى بىر جاھان.
جاھان قالدى، كەتتى شاھى ئىسكەندەر،
بولسىمۇ گەر جاھان ئوزرە ھوكۇمران.
بىر نەپەسكە بېرەي دىدى بىر ئالەم،
مۇرات تاپماي ئاخىر يەنە يول ئالدى.
ئەككىسىنى ئورۇپ كەتتى ھەر بىر جان،
خاھى ياخشى، خاھى يامان ئات قالدى.
بۇ بوستاندا گۈللەر بولۇر مۇشۇ خىل،
دوستلار ئاڭا گۈل تېرىيدۇ يىلمۇ - يىل.

ھىكايەت

خىيالىمدىن چىقماس دەۋرى ئاتامنىڭ،
ئۇ مەرھۇمنىڭ جايى بولسۇن جەننەتتە.
ئالتۇن ئۈزۈك ئېلىپ بەردى ئۇ ماڭا،
ئۈزەم گۈدەك، ئەقىلم كىچىك بىر پەيتتە.
بىر تال خورما بېرىپ قويۇپ، قولۇمدىن —
ئۇ ئۈزۈكنى ئېلىپ كەتتى بىر كىشى.
بىلەتتىمۇ بالا ئۈزۈك قەدرىنى،

بىر تال قەنتكە تىگىشمەكتۇر قىلمىشى.
سەن ئومرۇڭنى ئوتكۈز ئەقىل - پەم بىلەن،
ئاتلىق دىسە تىگىشمىگىن قەن بىلەن.

ھەكايەت

كۈچۈڭنى باقتى بىراۋ بورنىڭ،
چوڭ بولغاندا يېرىپ قويدى ئوزنى.
ياتار ئىدى ئۇ جان بېرىش ئالدىدا،
بىراۋ كېلىپ ئېيتتى يۈرەك سوزنى:
سەن سەمەردىنەڭ ئەگەر شۇنداق ياۋىڭنى،
پۇرسەت تېپىپ يېرىپ كېتەر قارنىڭنى.

ھەكايەت

بىراۋ شاھنى قويدى بىردىن رەنجىتىپ،
دۇشمىنىگە: ئولتۇر ئۇنى، دىدى شاھ.
ئەسر بولۇپ ئۇ دۇشمەننىڭ ئىلكىدە،
پۇشمان قىلدى: بولالمىدىم مەن ئاگاھ.
رەنجىتمىگەن بولسام ئەگەر دوستۇمنى،
مۇنداق زۇلۇم كورمەس ئىدىم دۇشمەندىن.
ئاقىل بولساڭ دوستلۇرۇڭدىن ۋاز كەچمە،
ئوچ ئالالماس شۇندا دۇشمەن ھەم سەندىن.
ھەر كىشىكىم دوست كوڭلىنى رەنجىتسە،
دۇشمەنلىرى شىلىپ كېتەر پوستىنى.
يىلتىزنى قۇرۇتىدۇ دۇشمەننىڭ،
دىلداش بولۇپ مەھكەم تۇتسا دوستىنى.

ھىكايەت

ئەل ھەققىنى يەيتتى دائىم بىر ئەبلەخ،
ئەمما سوکۇپ تۇرار ئىدى شەيتاننى.
شەيتان ئاگا دىدى يولدا دۇچكېلىپ:
ئۇچراتسىدىم سەندەك رەزىل ئىنساننى،
كوڭۇلدىغۇ خېلى يېقىن تۇققان بىز،
نېمە مۇنداق تىللاپ يۇردۇڭ تۇتامسىز؟!

ھىكايەت

بالىلىغىم چىقماس ئەسلا ئېسىمدىن،
ھېيت كۈنى بارغان ئىدىم بازارغا.
مەن دادامنى قويدۇم دەرھال يوقىتىپ،
قاراپ يۈرۈپ تۇرلۇك - تۈمەن ئەھۋالغا.
قورقۇپ كېتىپ ۋاقىرىدىم ۋەھىملىك،
قۇلغىمنى سوزدى دادام تۇيۇقسىز.
ئىتىگىمنى قويۇپ بەرمە دىدىمغۇ،
قۇلاق سالماي ئېزىپ قالدىڭ مۇنچە تېز؟
يەككە قويۇش ياخشى ئەمەس بالىنى،
كۆرمىگەن يول كەلتۈرىدۇ مۇشكۈللۈك
قالما ھەرگىز ياخشىلارنىڭ كەينىدىن،
كۆرەر كۈنۈڭ بولار شۇندا كوڭۇللۈك.
يامان بىلەن بولما ھەرگىز ھەمتاۋاق،
بىللە يۈرسەڭ يۇقار ساڭا يامنى.

سەئىدى ئەبى توختىماستىن باشاق تەر،
ئالدىڭدادۇر مەرىپەتنىڭ خامىنى.

ھىكايەت

ياز پەسلىدە ئاشلىق يىغدى بىر كىشى،
تامام بولدى سوغاق قىشنىڭ تەشۋىشى.
ئەمما ھاراق ئىچىپ ئېلىپ ئولگۈچە،
ئاشلىغىغا ئوت قويدى ئۇ بىر كېچە.
بىر تال دانمۇ قالمىغاچقا قولىدا،
ئۇ ئەتىسى چۈشتى باشاق تېرىشكە.
ئۇنى كورۇپ ئالدىرىدى بىر ئادەم،
ئوز ئوغلغا ئۇندىن ساۋاق بېرىشكە:
قارا كۈنگە قالماي دىسەڭ ئۇنىڭدەك،
كور ھالىنى، ئېيتقىنىمغا قۇلاق تۇت.
ساراڭلىقتا ئوتكۈزۈمگىن ئومرۇڭنى،
ھەرگىز ئومۇر خامىنىڭغا قويما ئوت.
خامىنىڭنى بەربات قىلىپ سەن ئاۋال،
ئاخىرىدا باشاق تېرىپ بولما لال.

ئاپتور 9 - باپنى مۇنۇ مەسرالار بىلەن تاماملايدۇ:

مىۋە بەرمەي قالارمۇ دەپ كوچتىم،
ئەنسىرەيدۇ تىككەن دىخان ئېھتىمال.
ئۇرۇق چاچماي ئالالمايسەن خامانى،
تاماندىلەر قىلار ھامان خام خىيال.
مىۋىسىنى يەيدۇ كوچەت تىككەنلەر،
خامان ئالار چوتقۇم ئۇرۇق ئەككەنلەر.

